

உ

கடவுள் துணை.

பெரியபுராணம்

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய

திருநாளைப் போவாரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக்

கீர்த்தனை,

சிதம்பரக் கும்மி.

இஃது

தி. தியாகராயசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

அமரம்பேடு

இரத்தினமுதலியார்

சகோதரர்

அ. கிருஷ்ணசாமிமுதலியார்

அவர்களாற்றமது

திருபாலலக்ஷ்மிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895

MADRAS

உ

கடவுள் துணை,

விளம்பரம்

இதனால் சகலமானவருக்குந் தெரி
விப்பதியாதெனில், சென்னை முக்லா சா
யபு வீதிக்கடுத்த நாண்டவராயப்பிள்ளை தெ
ருவு ௰௭-வது கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் ஸ்தாபி
த்திருக்கும் கிருபாலசூரியவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் நாலு
வித தமிழ், தெலுங்கு, துலுக்கு, இங்கிலீஷ் முதலானபுத்தகங்க
ளும், புஷ்பரதசெட்டியார புத்தகங்களும், காலேஜிபுத்த
கங்களும், வைத்தியசாஸ்திரபுத்தகங்களும், நாடக
ஜாவளிகளுமே, சில்லறைக்கோர்வைகளும், இன்
னும் தேவையான புத்தகங்களும், அடி
யிற் கண்டவிடத்தில் விலைசகாய
மாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்,

இப்படிக்கு

அமரம்பேடு

இரத்தினமுதலியார்

சகோதரர்

☞ அ-கிருஷ்ணசாமி முதலியார்.

உ

கடவுள் துணை.

கதையின் வரலாறு.

திருவெண்ணீறணிந்த பரமசிவனார் திருக்கொலு வீற்றிருக்கும்வெள்ளிமலையானது இமயமலையின்பக்கத்திலிருக்கின்றது அதுபெரியோர்கள் பரிசுத்தமனம்போலவும படிகம்போலவும் பலவுலகிற் புண்ணியங்களெல்லாம் திரண்டொருவடிவாகப்பிரகாசிக்கின்றதுபோலு மிருக்கின்றது அதில் இருக்குயசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும்நான்குவேதங்களினோசையும் வித்தியாதரர் வீணையோசையும் யாழ்களுடையமுழக்கமும் வானதுந்துமி முழக்கமும் இடைவிடாதிருக்கின்றன அன்றியும்தேவர்கள் சிரமலைகளும் கற்பகமாலைகளும்பற்பலமுனிவர்கள்அஞ்சலிசெய்து சாத்துமலர்மாலைகளும் அம்மலைப் பக்கங்களெங்கும் நெருங்கியிருக்கின்றன அது அமரர் சித்தர் அசுரர் தைத்தியர்கருடர்கருடர் கின்னரர் கிருதர் கிம்புருடர்காந்தருவர் இயக்கர்விஞ்சையர் பூதர்பைசாசர் அந்தரர்முனிவர் உரகர் ஆகாயவாசிகள் போகபூமியாரென்னும் இப்பதினெண்களுக்குந் துக்கப்படத்தக்கது அக்கயிலாயமலையின்மேல் கோடாகோடி சூரியப்பிரகாசம்போலும்விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்குமுதல்கோபுரவாயிற் காவற்றலைவற்கு நந்திதேவர் அப்பரமசிவன் திருப்பணிவிடைகளுக்குந்திருக்கொலுவிற்குந் அதிகாரத்தலைவர் அவருடையவருந்திருவபிரமபெற்றுக் கைலையைக்காக்கப்பட்டவர் தேவர்முதலான யாவர்க்குமேலானவர்பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புடையவர் இவரால் இரவும்பகலும இடைவிடாமல் காக்கப்பட்டவெள்ளிமலையென்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில்எச்சமயங்களிலும்நிச்சயசமயம் சைவசமென்றும் எக்கடவுளிலும்பரமசிவனேமெய்க் கடவுளென்றும் அறிக்கவ! உபமன்னியமகாமுனிவர் இவர்கிருஷ்ணனுடையதலையின்மேல்தம்முடைய திருக்கையால் திருப்பாற்கடலைக் குடித்தவர் சிவனிடத்திலவிடாத வன்புள்ளவர்

இந்த உபமன்னியமகாமுனிவரிடத்தில்அடியார்களும் பெரியோர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமயத்தில்அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசந்திரண்டு தோன்ற அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும்உபமன்னிய மகாமுனியை நோக்கி இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசந்தோன்ற வேண்டியகாரண மென்னவென்று கேட்க.

உபமன்னியற்சிவனை தியானித்துச்சொல்லுகிறார்

தென்றிசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவாரென்னுந்திருநாமம்பெற்றவர் சிவனது திருவருளால் வருகிறாரென்று இருகரமுஞ்சிரமேற்குவித்து அத்திசையைநோக்கிவந்தனைசெய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்கமெங்குஞ்சிந்த உபமன்னியபோதும்போதுமற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டாகியசந்தேகந்தீரும்படி கேட்கத்தொடங்கினார்

எங்களாண்டவராகியமுனிவரே சிவனுடையதிருவடிகளையல்லாமல் மற்றொருதெய்வத்தினடிகளையும் வணங்க மாட்டீரே இப்போதுவணங்கவேண்டியகாரணமென்னவென்று முனிவர்கேட்கவுபமன்னியர்சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் பெரியோர்களே முனிவர்களேமற்றுமுள்ளவர்களே பரமசிவன் தரிக்கப்பட்ட திருமாலையுந்திருவெண்ணீர்கணையும அணிகின்றவர் எவ்விடமில்லாது நிறையுங்கொள்ளிட திருமுழுகல்சோழவளநாட்டிலிருக்கும் மேற்காட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவக்குலத்தில் சேத்திரசெந்தாமரையும்பத்தியாளும்போலும் நந்தனாரொருவர் பிறந்தார் அவர்விவேககுடியும்வெட்டிமைத்தனமாகியகாணியாட்சியும் சிவபணிவிடைகள்மாட்சியுஞ்சிவனடியாரைக் காணுங்கண்காட்சியும் உடையவர் இவர் குலாசாரத்தன்மையுமகன்மையுஞ்செய்துமலம்பெய்துதாமசிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும்பேரிகைமத்தளங்களுக்குத் தோலும்வாரும் யாருக்குநரம்புமசுவாமிக்கு கோரோசனையும்முறையாகவுந்தமையாகவுங்கொடுத்துவருவார்சிவாலயத்தில்அந்திசந்தியிற்போய் தூரத்திலிருந்து மனங்கசிந்துருகிச்சிவனைப்பாடியாடிவருநாளையில் திருப்புன்கூரில் பரமசிவத்தைதரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து திருக்கோயிலில் திருவாயிலின்முன்றுசிவலிங்கதெரிசனைக்காண ஆவலாகவுங்காவலாகவுமவைவிப்பாடுகையில் பரமசிவனார் சந்நிதிக்குமுன்னிருக்குநந்திதேகமானவிலகும்படிசெய்து காட்சிகொடுத்தருளினார்.

நந்தனார்சுவாமிதெரிசனைசெய்துவழியிலொருபள்ளத்தைக்கண்டு அதைப்பெருங்குளமாய்வெட்டித் தமமுடையஆதனூரென்னுஞ்சேரிக்குப்போனார்இவ்வாறுபலஸ்தலங்களைவலஞ்செய்து ஆத்திபூரணந்தசிவனையேத்தி சிதம்பரத்திற்குச்செல்லமனம்வந்து தம்முடையசாதிகோயிலுக்குப் போகயோக்கியமில்லையென்றுவிசனமடைந்துநாளைக்குப்போவோமென்றுசொல்லியிருந்தார்சில ஊரிவிடையாலும்போகக்கூடாமையால்அநேகநாள்சென்றும் நாளைப்போவோமென்றபடியால்அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்தது அதன்பிறகுதிருநாளைப்போவார் சிதம்பரம்வந்தபின் சுவாமி அவருக்கு காட்சிதந்ததும் இதனடியில்வரும் கொண்டிச் சிந்திலும் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்.

உ

கடவுள் துணை.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்

கீர்த்தனை.

—(0)—

கற்பகவிநாயகர் துதி.

காப்பு-வெண்பா.

கந்தன்றனையளித்த காதலனார்பேருபெற்ற
நந்தன்சரித்திரத்தை நானியம்பச்—சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளர்க்கற்பகத்தாள்
அல்லும்பகற்றுணையே யாம்,

மூக்குறுணிவிநாயகர்துதி.

விருத்தம்.

நந்தனிகரத்தான்றில்லை நாயகனருளால்வந்த
கந்தன்மூக்குறுணியான்றன் னளினபொற்றாள்வணங்கி
நந்தன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்சொலிப்பின்பேர்
நன்புடனுதினாளும் நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதி தோத்திரம்

கலிவிருத்தம்.

தக்ககீர்த்திகொள் நந்தன்சரித்திரம்
மிக்ககாதையை யெடுத்தேவிளம்பிட
செக்கர்கோணியின் தில்லைச்சபைதனிற்
றக்கத்தோடுமெனுந் தாளகன்சிரம்கொள்வாம்.

திருநாளைப்போவா ரென்னும்

சிவகாமிதோத்திரம்.

விருத்தம்.

பாம்பனைத்தந்தையாகப் படைத்துபயின்பெருங்காணப்
பாம்பினைப்பணியாய்க்கொண்ட பரையருள்பாதமேத்தி
பாம்பினிற்புலியும்பாம்பும்புகழ் பார்த்திடநந்தனுங்கள்
பரம்படிமுத்திதந்த வருங்கதைபகருவேனே.

சுப்பிரமண்யர் தெய்வானை சரஸ்வதி
இலக்குமி விஷ்ணு இவர்கள் துதி,

விருத்தம,

சச்சிதானந்தசிவனைச்சார்ந்த நித்தியானந்தநந்தன்
உக்கிதக்கதையைக்கீர்த்தனையாக வுலகெலாந்துதித்திடச்சொல்ல
அச்சிலைவேழ்கையறுமுகன்தெய்வ யானைசெங்கலைமகள்கமலை
பச்சைமான்மற்றும்பரவியதேவும் பாதபங்கயம்பணிகுவேனே

௬௩ - நாயன்மார் - தில்லைமூவாயிரவர்கள் துதி.

விருத்தம்.

வாதவூரடியாரோடு மற்றறுபத்துமூவர்
பாதமேவணங்கித்தில்லை பதிதனிலாளுமேவும்
போதமூவாயிரத்தோர் பொன்னடிக்கமலமுன்னி
ஓதுநந்தன்சரித்திர மூனைத்திடத்துணிந்தனமே

ஔவையடக்கம

விருத்தம.

சிற்பிகள்காண்போற்சித்தையுமவைக்கச் செப்புமல்லிப்பரத்திட்டும்
விற்பனங்கண்டவழிவிலாதெழுதும் விதமெனமுத்தமிழ்ப்பனுந்து
சொற்புகழ்கல்வித்துறையெலாந்தெரிந்த நாயகர்புலவர்முன்கருத்தில்
பொற்புரவிசைக்குங்கீர்த்தனமிதனைப் புவிமிசையதிப்பழங்களம்மா

விநாயகர்துதி

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

கணநாதாசரணம் காத்தருள்
கணநாதாசரணம்,

அநுபல்லவி,

பணமார்ச்சேடன்றாங்கிய பார்மீதினிலே — நெருங்
குணமார்நந்தன்சரித்திரக்கிருபைகண் — பாருங்-கண

சரணங்கள்,

சொல்லும்பரணமூலம் தூயவேதாந்த — நாதா
துலங்குமுனிவர் மனத்துகளறுத்தருட் — போதா
நல்லமோதகமுதல்நாடிமுகற் — விநோதா
நாயேன்சொல்லுந்தமிழைநாடிரட்சிக்குந் — தாதா-கண

அம்பரமானமன்றன்னாடும்பர — னளிக்க
அரைநொடியினில்வலமாகிமனங் — களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்துஉயிர்மாங்கனி — யளிக்க
உளந்தளராமலுண்டமுதல்பாதுய — ரொழிக்ககண
தேசோங்கரதனைச்சிகரமேலைக்கோ — புரத்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள்சேவாகுண்ட — லாதர
பூசிதனைத்குவரம்புகுந்தருளு — மாதர
பூமிசைநாடகஞ்செய்யுந்தேவா — மாகர-கண

புராணிகற்சொல்-விருத்தம்,

வளம்பெருகருமமோங்கியவாத்
தூரினில் வாழ்ந்திடுமேபுலையர்
உளமகிழ்ந்தெங்கள் குடிப்பெயர்விளங்க
வுதித்தநற் றீபமேமணியே
களங்கிலாக்கதிரே யெனப்புகழ்ந்தோதக்
கதித்தசீர் நந்தனார்சரித்திரம்
விளம்பிடமுதலிற் றோடயம்படித்து
மேன்மையுமிகப்படித்தனனே.

தோடயம்,

இ-ம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்,

திருவளர்தருமாதரார்
தருமநெறிநந்தனாற்ப
அருள்வளர்கஜமுகசாமி
அங்குசககரதலநாமி
வண்டணிமாமலர்த்
[illegible]ன்டுமெளியங்கு

செறிதிலைகுடிலவதாரா
பேராசரித்திரமதனைச்சொல்லவே-ஆ ஆ
அம்பிகைதாருஞ்சாமி
அம்புயத்தாணிதந்துணையேசெய
காரணமண்டலவாழ்த்தியதீரன்
தாரன்மன் னுங்கதைசொல்லவே ஆ ஆ

ணிகளில்வெருவிகொக்லைப்படுத்வனை. சொல்லரியபரம்போ [illegible]க்
திருக்கும்வயற்பக்கங்களில்மெத்த கொக்குலும்புள் [illegible]கோல்நா
ய்புகளும் அவர்களையில்லைநீறும்நலருக் தெருவில்லினையாடிக்கொ
ண்டு அவர்தொந்திமை [illegible] கக்தாமை யிலுபகைபாமளியணாயில் க
ட்டி இண்டங்கலைகளில் பூண்டிருக்குமசக்குகோடுகாதணியும் அரு
ந்தாவடமேயவர் [illegible] பாமணிகோ தரித்திருப்பார் தெருவாரு
புறந்தளிலே சிக்கி [illegible] கொண்டாட்டமாயிருப்பார் கைகளைக
கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிருந் [illegible] மருவுண்டு லெக்கவிப்பார் ப
றைவாத்தியமும் வெருகேதியுடன் இருக்குபலைபாடி அதில்ஈசன்
திருவடிநேசமுடன்தரிக்கும ஒருபலையாவா [illegible] க
ந்தனாரவர்பெயராம் வெருகல்லையாயிக்கத்தெக்ஷவமில் அவர் தி
வனடியார அவர்கதருமெதிரில்லை தானியில் கோடிகோடி செ
மங்களோ முன்னக்குற்றமாச்செய்தகுற்றமமே அதுதாமானதுவே ஈ
சன்அனபுபுரியும்பேரின்பசுகம் கொண்டுகொள்ளவே பிறந்தார் தி
ருக்கோயில்வலம்சுழன்றுவலுடன் கொய்யும் பணிவிடைகள்ஈசன்தி
ந்தைமகிழ்ந்துகுணிந்திடவே மதகளபேரிகைக்குமிகை வாரகொடு
துப புறந்தோல்கொடுக்கும் மறைவமலேலதிலை [illegible] வாசபெரு
ங் கோரோசனை தேவாலயங்கள்தோறும் தந்துநிக்குமுறுவிப பத்தி
வெள்ளம் பொங்குகோடிக்கருக்கைந என்றுபோதமறியவொண்ணு அ
கண்டர் சாதியில்நீசராவர்பேணிச் சாருந்தொழில்முறையாரும் புக
ல் திருப்புன்கூர்சென்றானைக்கண்டு சேவித்திசைபாடிப் பாதவிக்க
பின் தில்லைசிதம்பரத்தைக்கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென்றுவலுடன்
நாளைப்போவேனென்றாராம் தனைநாடுபணையர்களோடிவந்து அ
ண்ணே நீபோகாதே நமக்கான்னடையொல்லாதவன் வேண்டிக்கொ
ள்ளான் பார்ப்பாரசாதியாண்டே இன்னபடி [illegible] முறைக்காடுமேகந
மக்குந்திருநாளோ அந்தநெயமுண்டே எனைவைப்பது வெகநேத
டைசெய்தார்சிலன்வேடிக்கைகதகொண்டு [illegible] கொண்டே அறியா
துபோலிருந்த செம்பொன்னம்பலத்தாடுவைப் [illegible] அதனைத்
தனிவிருந்துவிடும் அடபுபோலப் பறக்கையால் தில்லைமுனிவ
ர்தார்மனந்தேதிகொண்டார் குறையாரிகலொண்டாகெண்டாமணி
யோசைகாதில்கேட்குமென்றாரகைப் பார்க்கவென்றே கொண்டாட்
டபரவந்தார் கைகளைக்குவிதுக்கொண்டே தனக்கபிட்டேதாவெ
ன்றேமனமகிழ்ந்தார்தெரு வீதியிலேவந்து காவலுடன்கண்டார்கலை
யாறி இருக்கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே நின்றார் மதிப்புறந்தே
வெகுநேத்தியென்றுரிதைபார்த்ததில்லை பணிந்தார்பாவியாய் நல்
லபாக்கியசாலிகளாகுமென்றார் இதுதானேறுதில்லைப்பதியென்று எக்
கலித்தாராடிக கெக்கலிதோர்ஜயாவுன் சந்நிதியே காருணை கெக்ன

கெஞ்சுதேடுனைசமுடன் தெருவில்பொழுதத்துத்தானே அவ்விடத்தேசகமூ
மூதிலுந்தாகமுடன் தரித்தார்திருநீராய் சாலுசாஸ்திரவேதங்கள்பா
ர்த்தனரும் பெரியோரிருக்குமிடம் இந்தப்பேயனிருப்பதுஞாயமல்
ல நானேறையறச்சாதி இல்லைதான்றிசனைமாதரவாய்ப்பண்ணுப்படுபா
வி அந்தப்பாரிலிருப்பது பிரபல்யமே யென்றேகுளத்தோரமடுக்குவ
ங்கின்றார் ஓராப்பெருங்கவலைகொண்டு உள்ளங்குழைந்திட வெள்
ளமெனக்கண்ணீர் கரைபுரளஇருகைதொழுதாரவர் மெய்தொழுதா
ர் இதெப்படியாண்டமூதார் ஒன்றுங்கேள்விமுறையோ காதாவென்றே து
லைகுனிந்தார் எங்கன்வேதனையைக்கண்டு ஆரிக்கும் தெய்வங்கிடை
யாதோ பாவிதெருக்கெளிய விரதிக்கு வாவென்றழைப்பாரோவி
ன்னரில வாசனவர்கள் போதும்மூளத்திலாக்கனகசபாநடனம் தண்ணீர்
காட்டைகளிந்திடாயடியேனை வருத்துதிப்பேனோங்கள்வாணு
ருகுதுவினைனைபேயருடாயிதன்னையென்றுஉயிர்அங்கர்வீதியை
சாருமிவந்தார் இரவும்பகலேபாரதைதகசன்கண்டு விசுவாசமுடன்
பாலகிருஷ்ணனெப்பனியும் இருப்பாதமூன்ளஇல்லையாயகோ கனவிலு
ருவாகிவந்து காட்டிகொடுத்துகடாட்சித்தபின் ஊரியிலிடமூழ்கி வெ
கு இன்பம்பெருகியஅன்பருடன் வேதமுனிவடிவாய்த் தில்லைவேதி
யர்வேதியர் கைதொழுதார் அங்கம்புளகிதமாய் செம்பொன்னம்பல
த்தாடிய சம்பிரமத்தைக்கண்டாரதிதிலரால்

கீர்த்தனம்- இ-ம-ன குலகாம்போதி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

போதும்
நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் தாலும்நீச
ஆசையுடனம்பலவனையடையிருந்

சரணங்கள்.

கோதிலாத்தவங்கள் புரிந்தாலுங்கங்கள்
குலவண்மைதவறாதநெறியி யிருந்தாலும்
வேதமூடிதாவுமுணர் தாலுமாயை
விலகாதுஒருநாளுந்தலையாது துன்பம் நீச
களவுகொலைசெய்து வந்தாலும்பதிக்
காருடனெங்கேங்கூடியிருந் தாலும்
வளமறவேலாழ்ந்தெட டாலுமல்லல்
மனிதனையனியாமகாந்தலியனுவு காது நீச
எத்தகருமங்களசெய் தாலும்எங்கு
பிடையாதகொடையாளியெயமிருந் தாலும்
சோத்திரீத்தமிருந் தாலும்எங்கள்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழுமபாதம் பினடனோன் நீச

வசனம்

இப்படியே பக்திசெய்தால்போது மற்சாதி வருணாச்சிரமங் களினாலே ஒன்றும்பிரயோசனமில்லையென்றும் ஒருஇதிகாசத்தைச் சொல்லுகிறார பூருவத்திலே தில்லைவெட்டியானென்றும் ஜாம்பவ னென்றும்ஆதனூர்நந்தசாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவாரென்று மபேர்பெற்ற இம்மூன்றுபோகளுந் திருச்சிற்றம்பலத்தையடைந்தா ர்கள் இம்மூன்றுபோகளில் நந்தசாம்பவனென்பவன்மாத்திரம தில் லைமூவாயிரம்போகளும பார்க்க சாயப்பிரவேசமானானென்றுசொல்ல ரிஷிகளெல்லா மானந்தமடைந்து உபமன்னியமகாரிஷியைப் பிரதட் சணஞ்செய்து பாதவணங்கிஅஞ்சலிசெய்து ஐயஸ்வாமி எல்லோரும பார்த்திருக்கையில் முத்தியடைந்ததிருநாளைப்போவாரென்னும் பெ யர்படைத்துபேருபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச்சொல்லு ங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்துககேட்கும்போது உபமன்னியமகாரி ஷியானவர் மிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடையகுணங்களை வாணிப்பதைப்பார்க்கிலும ஈஸ்பரபக்தர்களுடையகுணங்களைச்சொ ல்லுகிறது மெத்தவும்புருஷார்த்தமென்று சொல்லத் தொடங்கினார் இதமபரத்திற்கு நாளைக்குப்போவேனென்று சிலநாள் நந்தன்சொல் லிவநதபடியால் நந்தனுக்குநாளைப்போவாரென்று பேருண்டாச்சுது இலும் ஈஸ்வரனுடையகுணங்களைச்சொன்னாலும சொல்லலாம பக் தருடைகுணங்களைச்சொல்லயாவர்க்குந்தெரிந்தமட்டு சொல்லுவோர் மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தகண்ணீர்வடித்து மனங்களித்து பரமசிவனை நினைத்து வாயால்துதித்து ஆகதுமம ஆத்துமிகளாயிருக்கின்றதாபத் திரியங்களினாலே வருத்தத்தையடைந்திருக்கிறசேந்துகளுக்கு அமி ர்தமவருட்சிதம்போலே நந்தனாருடைய புண்ணியத்தால அமிர்தத் தைவருட்சிக்கத்தொடங்கினா

கீர்த்தனம-இ-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம்ஆனாலுமத்தி
யந்தமபக்திரச கெந்தஞ்சொல்லச்சொல்ல — நந்தன்
நந்தன்சரித்திரமவெகு அந்தஞ்சிவனாருக்குச்
சொந்தத்துலையும்பவ மந்தர்கேட்டபோக்கு — நந்தன்
ஏதுஇவனைப்போலேசாதுபூமியிலிருக்
காதுஅரிதுஇருகாதுபடைத்தபேர்க்கு — நந்தன்

வாடிடமனையிலேப்பாடி அரகராவென
ஞாடிகனகசபை நாடிச்சேருவேனென்ற நந்தன்
அண்டர்கொண்டாடுஞ்சோழ மண்டலந்தனினெழுக்
கொண்டதெற்காநாட்டுக் விண்டுஆதரினால்வாழ் நந்தன்

இராகம் - இ - ம - கமாசு - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார்சரித்திரம
தேனிலும் பாலிலுமினிதுகண்டீர்
சித்தமுருகியபிலவேபாகிகளுங்
கர்த்தபதியென்றதுனைமபணியும் திருநா
மேதினிபுகழுமாதநார் விளங்கவந்தமாகவுஞ்சாதனைபெருகிய
பேதமில்லாதவன்வேதகுருநாதனைப்பணியும் திருநா
மனதிற்குற்றமில்லாதவன்நிர்தைவஞ்சனைமாய்கைசொல்லாதவன்
கனவிலுமநினைவிலும்சிவபதங்குருபதம் திருநா
கருத்துரைகளித்திதுப் பெருத்திடவாசலும்
சாதிமுறைதவராதவன்பவசாகதிடைமுழுகாதவன் திருநா
பதமாயாதிகளாகியவுலகம
பொய்யிதுமெய்யிதுவல்லவென்றறிந்திடும் திருநா

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்

பகர்ந்துலகுசீர்போற்றும பழையவளம்பதியாகும்
திகழ்ந்தபுனல்கொள்ளிடம்பொன்செழுமணிந்துரைக்கரத்தான்
முகந்துதர விருமருங்கு முளரிமலர்கையேற்கும்
அகனபனைநீர்நன்னாட்டு மேற்காநாட்டதனுற்

வசனம்

கொள்ளிடத்துக்குச்சமீபமாகிய உலகமெல்லாம புகழும்படிக்கீர்த்திபெற்றிருக்கின்ற அமராபதி அளகாபுரிபட்டணத்தைத்தோற்கச்செய்யும் மாடமாளிகைகூடகோபுரத்தோடு மணிமாதிகள் வெள்ளாட்டிகள் வேலைசெய்யும செல்வத்தோடும வேதவேதாந்தத்துஞானமுதிந்த சகலசாத்கார்ரம்பெற்ற வேதியரோடும் மற்றமூன்றுவருணச்சிரமங்களோடேகூடப்பட்டு பூலோகத்திலமகமென்று சொல்லப்பட்

ட ஆதனூரென்னுங்கிராமத்துவெளியில் நடுநஞ்சைநிலங்களாலே சூ
ழப்பட்டிருக்கிற கடைசாதியார் குடியிருக்குஞ்சேரியைக்கொண்டா
டிச்சொல்லுவார் ஏனென்றால் பெகாந்தபுராணத்தில் அந்தப்பிர கா
ண்டத்திலே சிவபத்தன்குடியிருக்குஞ்சேரியைக்கைலாசமென்றுவர
ணித்துச்சொன்னபடியால் உடமன்னிலயகவான் மிகவுங் கொண்டா
டிச்சொல்லுகிறார்

சிந்து,

பழனமருங்கணையும் புலைப்பாடியதனுங்கூரைவீடுகளிற்சுரைமேய
படர்ந்திருக்கும் அதைச்சுற்றிலும்நாய்கள் குலைத்திருக்கும பாக்கோ
டிவட்டமிடும் இளம்பச்சைபிசைந்தமேலிசைசைகொண்டு கொழிக்கவு
ங்கூங்குரலுங்குராவுமபாழுய் கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்பும
நரம்புங் குவித்திருக்கும பலகெட்டிவிதித்திடும் கூட்டைகளில் நன்
டோனடியிருக்குஞ் சிறாகத்தைகள்வளர்த்திருக்குங்கோழிருங்கேவணி
களில்வெகுதொலைப்படு மாடைசொல்லியாய் பரம்பே அடுத்திரு
க்கும்வயறபக்கங்களில் மெத்தநெரக்கேலும்புங்கிழிக்கோல் நரம்புங
குழுமு அவர்க்கீனமில்லை சிறுபிள்ளைகளும தெருவில் விளையாடிக்கொண்
டு அவற்றெங்கினமபாடுவோர் சுக்காமாம் இலுப்பை மணியைனயில்
கட்டி இண்டந்தலைகளிலஊண்டிருக்குந்தலைகளில் பூண்டிருக்குஞ் ச
ங்குதோடுகாதணியும அந்தகாடுடமேயவர் நூவிட்டமாயமணிபோதரி
த்திருப்பார் தெற்குவாசற்புறந்தனிலேநின்றுகொண்டிட்டமா
யிருப்பார் கையைக்கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன் மதுவுண்
கெக்கலிப்பாற்பறவாத்தியமும்வெகுநேதரியுடனிருக்குமபுலைப்பாடி
அதில்ஈசன்திருவடிநேசமுடன்தரிக்கும் ஒருபுலையர்சாதிமுறைக்கு
வராதவராம நந்தனாரவர்பெயராம்

வசனம்.

இவ்விதமாய்க்கடையரிருப்பின் வரப்பினில்வாழ்வார் இப்படி
வுடன்சிவன்கழற்கேவிளைத்த வுணர்வோடுமெத்தாபதி ஆற்புலமை
யாண்டதொழில் நாமத்திலொப்பிய நந்தனென்றொருவ ருண்டாயிருக்
கும புலைப்பாடியில் பரமசிவபாதாரவிந்தத்திலிருந்த அந்தரங்கப்
பொருந்தினவராகிய நந்தனாரிகபுக்தியரிந்திருந்தா வீட்டன்சேற்
றில்விழுந்தாலுமபிள்ளைபூச்சிமேல்சேராட்டாது அதுகள்போலே
ல எத்தனைகாரியமிருக்கினும் முக்தியளிக்குங்காக்கூறிய அந்தவே
... சிந்தத்தில் நித்தமும்வைத்து உத்தமவித்தியெம்
... மற்றுமுமதந்தரக்கற்றனுமறக்கார் உற்றதுமுணர்ந்தார் இ
ப்படிபெல்லாருமிருந்தும நல்லகுணமில்லாமற்போனால் உலகம்பொ
ல்லாங்குசொல்லுமல்லவா

சிந்து.

இவர் பெருநல்லவராமிக்கத் தொல்லுலகில் அவரே சிவனடியார்

வசனம்.

என்றாச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியிருமே யிவனாய்ப்போ லபத்திமார்க்கத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறார் ஆரிருப்பா ர் என்றிவனைச் சொல்லப்போகாதனைக்கடந்த பரமசிவ பதமானெ ன்று சொல்லப்படும்

சிந்து

அவர்க்காருமெதிரில்லை தாரணியில் கோடிகோடி. சென்மங்க ளோமுன்னவருந்தவமுறைச்செய்த நற்றவமே அவதாரமானதுவோ ஈச ன் அன் புபுரியப்பேரின்பசுகங்கொள்ளைகொள்ளவோ பிறந்தார் திருக் கோயில்வந்துசுற்றுவலுடன் செய்யும்பணிவிடைகள்

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்.

ஊரில்விடுபறைத்துடைவை யுணவுரிமையாங்கொண்டு
சார்பில்வருந்தொழில்செய்வார் தலைநின்றார்தொண்டினால்
கூரிலையமுக்குடுமிப் படையண்ணல்கொயிறொறும்
பேரிகையேமுதலாய முகக்கருவிபிறவினுக்கும்
போர்வைதோல்விசிவாரொன்றினையனபுகலுமிசை
நாரம்புவீணைக்குமயாழுக்குநிலவகையாம்
சேருநரம்புதேவர்பிரானர்ச்சனைசட
காம்வத்திலுடன்கோ ரோசனையுனிமையளித்துள்ளார்

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரம நந்தனார்சிவஸ்தலங்கள்தோறும்போய்சுவாமி னைத்தோத்திரஞ்செய்திருக்கிறபடியென்றால்

இராகம்·காமபோதி·ஆதிதாளம

கண்ணிகள்

செந்தாமரைமலர்த்தூ
செழித்தமலர்க்
கொம்பமிதழுக்கமிழேந்தக்
கொம்பொழிந்தார்பன
சிவசாணமூர்த்தி
திருப்புலைதா

தோரணைகளுடனேமுடையும
னாட்டமிறந்தநேரும்
கோரோசனையமற
வாட்டம
ஞானசமபந்தநாடக
மாகவந்தசீர்காழி

புவனரட்சகனதிருவிலை
பூரிபீதார்வெகு
ஒருபொற்புமருமதி
துவந்தவிஸ்வனுக்கா
ஒருமுகக்கருணைக்கூத்தோல்
மீவுவைநிற்புகழுவுந்தன்
உமையொருபாகத்தி
னொருபசுவின்கன்
சமைததுபின்மனுநீதிச
வந்தவாரூர்ச்சென்றான்

நாயகியேர்மிப்
வாக
ளோங்கியமாயூரத
திசைமிகத்தொழுது
நாம்பிவைதகதா
லோயனை
லுயர்பரமன்றரும்
ராகமாய்வேடந்
சோழன்றனகருக்காட்சி
பக

வசனம்

பின்னும்நந்தனார் தான்செய்யுந்தருமமேதென்றால் இவாபுலைய
னைபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய்-வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்
வந்துதடிவிழுந்ததுபோல் உடல்பவரியப்பணிந்து பூமியில் புரண
டு மயிர்சிலிர்ப்பக் கண்ணீருதிய வாய்குளறிஉரைதடுமாறி ஒருகால
ழுது ஒருதரந்தொழுது எக்களித்து கெக்கலித்து ஒருகாஞ்சிரித்தொ
ருதரம்வெறுத்து சுகமுறாது அகமகிழ்ந்து ஆனந்தங்கண்ட மெழுகது
போலுள்ளமுருகிஆனந்தவெள்ளப்பெருகி கள்ளங்கருதிச்சிவனேயெ
ன்றுவாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக்கொட்டி காலலிக்கக்கூத்தாடி
நிற்பவொருமுகூர்த்தஞ் சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல் கண்
ணிமையால் வாயசையாமல் அலையடித்தோய்ந்த கடல்போலவிறைந்
துதன்னைமறந்திருப்பார் தன்னினைவுவந்து பரவசந்தெளிந்து ஈசனை
ப்பணிந்துகொண்டுவந்த பணிவிடைசெலுத்தக் கோயிலார்கேட்கக்
கும்பிட்டுச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குதுவைக்கிக்கொண்டுளதீமத்தளங்கள்
பேரிகைக்கும்வீணைக்கும்நல்லவிருக்கிக்கட்டுமெலிக்கை வாரு
பேரிருக்குதுபோதுந்திருமபெருமைகளைச்சொல்லமுடியாதினைந்
சிற்றைநின்றதில்லைப்பதியில்சேருதற்குபாயந்தேட வாரி
சிறியனைன்சாதியொன்றுமறியாதனைத்தேகமு
சிவபெருமானுக்கடியேன்செய்யும்பணிவிடையிது வாரி

சிந்து.

செய்யும பணிவிடைகளீசன் சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே
மத்தளபேரிகைக்கும இசைவாந் தொடுத்தும புரந்தோல் கொடு

த்துமறவாமலே தினமும்நல்ல வாசம்பெருகுங் கோரோசனையுமதே
வாலயங்கள்தோறுமே கந்தசித்தமுறிபடத்திவெள்ளம் பொங்கோடு
க்கக்குக்களையெல்லாமிடுகமருவென்றுனக்கண்டோர்சாதியில்நீசனவர்

வசனம்

இப்படிப்பக்குசெய்யாநின்ற நந்தனாருடைய வரலாறேதென்றால்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகடா-ஆதிதாளம்.

ஆதனூரிலொருசேரியதனிலோ அடிமைக்காரப்பறையன்
ஒருவாறுமொன்றுந்தெரியாதவன் பரிசுத்தமானபத்தன்
கோயிலதவங்கல்சாதியர்க்குச் சிவகுணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடு திருப்புன்கூரீசனைக் கண்டுவருவமென்றா

நந்தனார் சிவதரிசனஞ்செய்ய வேண்டியதற்காக தங்கள்

சாதியரைக்கூப்பிடுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்செஞ்சுருட்டி-ரூபகம்

பல்லவி.

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர் சிவ

அநுபல்லவி.

பவமயங்களைப்போக்கி அவர்
பரமபதத்தைக் கொடுப்பாரந்த

சரணங்கள்.

ஆம்பாகத்தைநினைத்தோம் அரன்திருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சமிது காலைச்சடைபோலேயெண்ணி சிவ
ஆசைக்கடலில்விழுந்தோமினி பரிவுக்கிடமாயிருந்தோம்
பாசமகலவழிதேடாமல் பாதகிக்கும்பாவியேதே சிவ
மாணிடச்சென்மங்கொடுத்தார் தன்னைவருந்தக்காரங்களைத்தார்
தேனும்பாலும்போலச்சென்று தேரடியில்நின்றுகொண்டு சிவ

பெரியபுராணச்செய்யுள்-விருத்தம்.

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகண்மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந்தம்பணிகள் வேண்டுவனசெய்வதற்கே
அருத்தியினொடொருப்பட்டங் காதனூர்தனினின்றும்
வருத்தமுறுங்காதலினால் வந்தவ்வூர்மருங்கணைந்தார்

வசனம்.

நந்தனாரிப்படிச் சிவலோகநாதனைச்சேவிப்போமென்றுவெகுநா
ளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்யநந்தனும் பறையர்களுக்குமுண்டா
னவாக்குவாதம்.

ந3

அவர்கள்-தவஞ்செய்யுஞ்சடங்கிது வல்லவோ பறையர்கள் செய்தால்
பாவமேயென்றார்

நந்தன்-தேருந்திருநாளுக்குமிருந்துபோருவோம்வாரும்வாருமென்று
வருந்தியழைத்தார்

அவர்கள்-பொறுமைபெறுமிது புண்ணியமல்ல இரிபோவோமென்று ப
திவரையுமழைத்தார் சேரியைநீங்கி சிலதுபோவந்தார்

பதினொருபேர்கள் பணையுடன்வந்தார நந்தன்மாடுபோல்ஞானமார்க்க
ம்பொழிந்துதவமுனிபோலே தானங்கேகின்றார்

அவர்கள்-சிவலோகநகத்தைச் சேவிப்போமென்றார் நந்தன்வெறுங்கை
யோடேபோக லாகாதென்றார்

வாருடன் தோலுவரிசையாய்க்கொண்டார் அவர்கள் சேரியிலுள்ள
சீரிதுவென்றார்

நந்தன்-வந்தபுலையருக்குபத்தி பெருகவே நெற்றியில்நீரிட்டார்அவர்
சத்தியந்தானென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-வராளி சாப்புதாளம்.

இவர்-சிங்காரமான பண்ணுபாடினார்
அவர்-அங்கங்குளிர்ந்துகொண்டாடினார்
இவர்-கோரோசனைப்பையெடுத்தார்
அவர்-தாராளமாய்வாசக்கொடுத்தார்
இவர்-சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்செபித்தார்
அவர்-தவமிதேயென்றுச்சரித்தார்
இவர்-ஆசைப்பெருங்கடலைதாண்டினார்
அவர்-ஓசைப்படாமல்மேல்வேண்டினார்
இவர்-அளவில்லாவானந்தமடைந்தார்
அவர்-அளவில்லாக்காட்சிபெற்றிருந்தார்
இவர்-திருப்புன்கூரீசனைப்பாடினார்
அவர்-விருப்பமோடவனைக்கொண்டாடினார்.

வசனம்

இப்படியெல்லோருங்கூடிச்சிவனை அடிக்கடிவணங்கி அரகராவெ
ன்றுனாத்திநித்தமு பரமனையறிவார் இப்படிநந்தனார் பதினொரு
பேர்பறையரோடு திருப்புன்கூர்வந்துசேர்ந்தார்

சவாரி

கல்லவந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசோரும் பலம்வந்துதெங்கள்

குலந்தனக்குமாச்சு மலம்வந்துபோச்சு
கலங்கொண்டோமென்று நிலைகொண்டுநின்றார்

வசனம்.

அந்தஸ்தலத்திலே நந்திமிகவும்பெரியதானபடியினாலே லிங்கதரிசனஞ்செய்யநந்திமறைத்திருப்பதால் நந்தனார் துயரமடைந்துசொல்லுகிறார்.

தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்.

ஆரகா திரிபுராந்தக சிவசுராவெங்கள் — எங்கும்
அம்பிகையொருபாகா
நிரந்தரமாயென்றுவெள்ளைபோலவிருந்து — போகா
நினைப்பவர்க்கருள்
வெள்ளைவிடைமேல்வரும விமலசுமசிவாய — நால்வர்க்கும்
விளங்கும்வேதமுடிவே
தென்றுநசசிவருணைபோதமளிக்கவந்த — வடிவே
சிறந்தமெய்தவ
மானும்மழுவும்மரகத வர்குவலயமும் — ஏளி
மல்குலருமபாணி
தேனுங்காணத்தரிசனைதரவனையுட — தோணி
னெழுந்தருள்வீரிங்கு
மன்னுஞ்சந்நிதிமுன்னம் மருவுமிடபதேவர் — முன்னம்
மறைத்திருக்க நினைக்கானேனே
என்னவினைசெய்தேனோ கண்பெற்றபாவந்தானோ — நூனேனே
இதயத்திலகிழ்ச்சி

சவாவி

சிவலோகநாதன் திருச்சன்னிதானம்
மலையாகியந்து மறைத்துநிற்குதே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைக்குதோவென்றார்

வசனம்

என்றுசொல்லியநந்தனாரும் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வழிமறைத்திருக்குதே மலைபோலேயொரு
பாடுபடுத் திருக்குதே

பாவிபறையனிக்தவூரில்வந்தாயிவன் பாவந்தீரேனோஉந்தன்
பாதத்திற்சேரேனோ தேனோ சிவலோகநாதா வழி
தேரடியில்நின்றுதெரிசித்தாலுமபோதும் கோயில்வர மாட்டேனே
ஐயேஓரடிவிலகினாலபோதுமங்கேநின்று உற்றுப்பார்க்கச் சற்றேவி வழி
லகாமல்

வசனம்

இப்படிநந்தனுந் தரிசனங்காண ஓயாமல் அலட்டும்போது சுவா
மிநடனராஜரிரங்கி நந்தியைவிலக்கசொனனாா

பெரியபுராணச் செய்யுள்

சீரேறுமிசைபாடித் திருத்தொண்டர்திருவாயி
னேரேகும்பிடவேண்டு மெனநினைந்தார்க்கதுநேர்வார்
காரேறுமெய்ப்புன்கூர் கண்ணுதலார்திருமுன்பு
பேரேற்றைவிலங்கவருட் புரிந்தருளிபபடுத்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தூக்கடா ரூபகதாளம்

ஒருநாளும்வாராதபத்தன் திருநாளைபோவாரொனுந்நித்தன்
உலகெங்கும்பிரசித்தங்கண்டு ஒதுங்காமலிருந்தகுற்றமே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தூக்கடா-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய் சந்நிதானம்மறைக்குதாம்மே சற்

அநுபல்லவி

நற்றவம்புரியுமம்மை திருநாளைப்போவார்வந்திருக்கிறார்

சரணங்கள்.

சர்திமுறைமைபேசுறான் தன்னையிகழ்ந்துபேசுறான்
கோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டால்தாளமாட்டோம
வேதகுலத்தைபோத்துறான் விரும்பியேற்றுறான் சற்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை சற்
பத்தியில்கரைகண்டவன் பாறத்துபார்த்துண்டனவன்
சித்தங்குறையில்நமது செல்வம முற்றுங்குறையுந்தயவுசெய்து சற்

வசனம்.

இப்படிஸ்வமிசொல்ல நந்திவிலகினார்

தூக்கடா

நந்திதூரவிலகிநின்றார் தன்சாமிமனதைகொண்டார
இவன்நல்லபத்தனென்றார் அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

மேற்றமிதல்லாமபொருபபேன்
முதநிநாலுங்கொடுப்பேன் — மற்ற
பக்தனுக்குக்குற்றஞ்செய்தா
வனைதப்பொறுக்கமாட்டேன் — மற்ற
இடுக்கிகன்றவனைத்தடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொருக்கமாட்டேன் — மற்ற
பசிக்குதென்றுவருகையிலொருவனை
பொசிக்கப்பொருக்கமாட்டேன் — மற்ற

வசனம்

இப்படியேசுவாமிசொல்லுமபோதுநந்திமனதுகலங்கிதூரவிலகி நின்றான் நந்தன் சிந்தைகுளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்துகுதித்தார்கெலித்தாற கொண்டாடினார் துதித்தாற்திருவடியுள்ளே பதித்தாறெங்கும்சிவமாகப் பாவித்தாற்

கடுக்கா

குதித்தாற்ளக்களித்தாற் உள்ளங்களித்தாற்
பன்றுபடித்தாற்கண்ணீற் வடித்தாற்பற்களைக்கடித்தாற்
ஒருகாங்குடித்தாற் இருதாம்நடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனுற்தரிசனஞ்செய்தார்

துக்கடா--ஆதிதாளம

சட்டமாகச்சந்நிதானங்கண்டுதடை
அஷ்டமூர்த்திபெயவருக்குமென்று
கஷ்டமானசமுசாரசாகரங்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதனை
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான்
செம்மைகெட்டதென்று
இஷ்டமானதன்சனங்களோடும்வா
சிங்கக்குட்டிபோலவே

தட்டினுற்கைகொட்டினுற்
கூத்தாடினுற்பணபாடினுற்
தாண்டினுற்மெய்வேண்டினுர
எண்ணினுற்குள்ளநண்ணினுற்
பட்டபாடுகளைப்பேசினுற்
தன்னையேசினுற்
கட்டிமுத்தமிட்டிலாவினுற்
தாவினுற்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே நந்தனுற் தெரிசனஞ்செய்தாரே

அநுபல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தோற் தேன்மழைசொரிந்து — தெரி
வரிசையுடனேயிவர் வாழிவாழியே

திருநாளைப்போவாரென்னும்

சரணங்கள்.

குதித்துக்குதித்துக்கையைக் கும்பிடுபோட்டுத்
துதித்துத்துதித்தன் றுன்பங்கள் தீர
போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடி வணங்கி
பார்த்துப்பார்த்துப்பரமானந்தங்கொண்டுத் — தெரி
அச்சமசத்தவராறிவிலுணர்ந்து — தெரி
இச்சைமறந்துவசோகாந்தமாகப்

வசனம்.

தெரிசனஞ்செய்தபின்பு கொண்டுவந்தபணிவிடைசெலுத்தியவ்வீதியிலமட்டைநூறாங்குட்டையைக்குளமாய் வெட்டவேணுமென்றுவிசாரமுற்றுச்சுவாமிஇதையறிந்துநாளைப்போவாரைவேதியரவை ட்டதாளப்போகாதென்றுதன்பிள்ளையைஆளாகப்போகச்சொன்னார்

துக்கடா.

மாளப்பிறவிபோக்கும்பிள்ளையாரவந்தார் — வென்றும்
நாளைப்போவார்நீயாரப்பா — வென்றும்
பிள்ளையார் நானின்னாளப்பாவந்தே — னென்றார்
நாளைப்போவார் குட்டைக்குளமாய்வெட்டுவே — மென்றும்
பிள்ளையார் வெட்டினால்புண்ணிய — மென்றும்
நாளைப்போவார் அதட்டுமெட்டு — மென்றும்
பிள்ளையார் குளம்வெட்டுமெட்டு — மென்றும்
நாளைப்போவாரதற்பமாய்பதக்குநெல்லைக் — கொடுத்தார்
பிள்ளையார் அப்பனேபோதும்போதுமென் — றனைத்தார்
நாளைப்போவார் களித்துதிருவிகற்பமா — யிசைந்தார்
பிள்ளையார் குளத்தைவெட்டுதற் — கிசைந்தார்

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தடாகமொன்றுண்டாக்கினா — கணநாதர்
தடாகமொன்றுண்டாக்கினும்

அநுபல்லவி.

சடாமகுடதரன் சாம்பவி — யுடன்வர
சகலமுனிவர்மனத் — தாமரையுமலர
சடாட்சமாகக்குகன் — கணபதியுடன்மன்னா
காதலைவெலவருந்துன்பப்பேற் — தயனுமிதமெனவுடா

சரணங்கள்

சகதுமலவியதாமரைபூத்து — சுகிக்கமிகுந்திடுஞ்சேற்
கொண்டைவரா னுருஞ்லவை கணமங்குருதிக்க

சுக்கிரமிருக்கப்பாவைகள்முழுகிறாருஞ் சூழ்ச்
சோமசூரியர்கள்சுகமுடன் வந்துதாழ
விந்தையுடனேபலவேள்வியங்களைச் செய்ய
விளங்குஞ்சங்கினமுயங்கள்ங்கமில்லாமற் துய்யதடாக
ஒதிவைனதியானதுதான்பிக நாணஆம்பமலர்ந்து
ஓதிருமுங்குருகின்குலமுடனறிற் காண
சேஜாதிமருவுவந்தேவைதருகிமுலுக கொடுக்கச்
சடபிக்கடமை பமானகள்குழ்ந்துவந்ததங்கே அடிக்க
மாதுகாமல குழலாம்மகிழ்ந்துஅங்கே கீராட
வைவ்வினைசருடவிட்டொடலைவைர்களுங் கொண்டாடதடாக
வாசனைதங்கியமலவிகைமுல்லையின்சாலைசந்தனச் சாலை
வாழைபலாக்கமுகுமகனமானபலாச சோலை
ஆசைபாகமயிலமுருநலே நடிக்க
அருமறையுருமகனைறுதினமும் படிக்க
தேகசைவுந்திவயந் திற்கமாகுமென் நந்தன
திசைதேவர்களுமுத இலைசங்கைநதன்சொந்தமாக
நாளைப்போவார் நின்னைடகளைத்துபார்த்தாக்
குறைவெட்டியிருக்கவு மகிழ்ந்தார
பின்னைபாரிருக்கக்கண்களிக்காணற்

வசனம்

இதெல்லாஞ்சிவன்செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டுமுன்போ
லேவேகியில்லை வந்துதன்னுடன்வந்த பதினேறுபேர்களும் ஆத
னூர்வந்துசேர்ந்தார்

பெரியபுராணச்செய்யுள் விருத்தம்.

இத்தன்மையீசர்மகிழ்ப திபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவார்மிசைசெழுந்த
சித்தமொடுதிருத்தில்லைத் திருமன்றுஞ்சென்றிறைஞ்சி
உய்த்தபெருங்காவலுயர் வொழியாதுமென்றுதித்த

சிந்து.

பேணரிச்சாருமொழின்முறையாரும்புகழ்திருப்புன்கூர்ச்சென்
றரனைக்கண்டு சேவித்திசைபாடிபாவித்தபின் தில்லைசிதம்பரத்தை
க்கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென்றவனுடன் நாளைப்போவேனென்

வசனம்

நந்தனுந்திருப்புன்கூர்சிவலோகநாதனைதரிசனஞ்செய்து ஆதனூ
ர்வந்தநாள்முதல் ஊருணுக்குமுதலானதும்விட்டார் தில்லையம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலமொனறுசொல்லத்தலைபபட்டாற்சேரியிலுள்ளபெரி
யோர்களைக்கூப்பிட்டாற் வணங்கிகும்பிட்டுச் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம-இ-ம-பியாக்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போவேனே தேறித்தெளிவேன்
பதங்களைப்பாடிப்பாற்புகழ்ந்தில்லைச — சிதம்பர

சரணங்கள்

ஒருதரஞ்சொன்ன லுலகங்களுய்ச
சிருவினைபயனில்லை யென்றுறைத்திலலை — சிதம்பர
பாதிராத்திரியில்பண்மறையோதி
வேதியற்போற்றி விளங்கியதில்லைச் — சிதம்பர
திறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும்
பறயனாய்ப்பிறந்தபாவங்கள்துலைபச் — சிதம்பரம்

வசனம,

நாளைப்போவாரனுக்கு தெரிசனங்கிடைக்கவேண்டிய தற்காக
க்கற்பகப் பிள்ளையாரைவேண்டுதல்

விருத்தம.

காவலுடன்பூரிபடச்சாய்ந்திடுவான் செங்கமலக்காலைத்தூக்கி
கோலமிட்டநடனமிடுந்திருமன்றுள் நாயகனே குமரன்றீரப்
பாலிக்கும்படியெனக்குன் னருள்புரிவாயென் று கற்பூரங்கள்வைத்து
மேலைகோபுரவாசல் கற்பகத்தைச்சிந்தையுள்ளேவேண்டுவாரே.

வசனம

நந்தனார் சேரியிலுள்ள புலைபறையரை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்ப
ரம்போய் தரிசனம்பண்ணவேணுமென்று ஆசையுற்று புத்தியார்க்க
க்களைச்சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

நாளைபபோகாமலிருப் — பேனோ-இந்த
நாற்றமபுகுஞ்சுடம்ப் — பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் — பேனோ-இந்த
நாறுமுடலையுங்கண்டுகளிப் — பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் — பேனோ-இந்த
நாளைவீணாக்கழிப் — பேனோ-நான்

நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-அந்த
நமனுக்கஞ்சிப்போடியொளிப் பேனோ நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோசிவ
ஞானத்தைப்பாராமலிருப் பேனோநான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோஇந்த
காட்டிவிழுந்துசென்மமடையப் பேனோநான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோஇல்லை
நாதனைக்காணாமல்பொசிப் பேனோ நான்

ஆனந்தக்களிப்பு.

காணாமலிருக்கலாகாது பாரூங்
கட்டைகடைத்தேறவேண்டியிருந்தால் காண
முத்தியளிக்கும் பாதத்தில்
மூவாயிரம்பேர்கள்பூசிக்கும் பாதம்
சத்திக்கிணையான பாதம்வேலை
சாஸ்திரங்கள்நாலுந்தேடிய பாதம்காணத
காலனைச்சீறிய பாதம்ஜன
காதிகளுக்குன்னைசெலுத்திய பாதம்
மாலயன்தேடிய பாதம்எங்கள்
மாணிக்கவாசகர்பிடிக்கை பாதம்காண
ஆசையைப்போக்கிய பாதம்பார
மானந்தனல்லத்திலாடிய பாதம்
வை சம்பொருக்கிய பாதம்இல்லை
மாகாளிநாணவேதூக்கிய பாதம்காண
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்காட்டி
பாம்புபுலிக்குகந்தாடிய பாதம்
கோலச்சிலம்பணி பாதம்
கோவிந்தராஜதெரிசிக்கும் பாதம்காண

வசனம்.

நந்தனார் சிவனைக்காணாமல் காலம்வீணாகப்போகக்காதென்றுகூப்பிடுவார்.

கீர்த்தனம் இராகம் நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

எல்லோரும் வாருங்கள்
சுகமிருக்குது பாருங்கள் எல்லோரும்

நல்லோர்பணிந் தில்லைப்பதி
நாதன்பாதம்பணிந்துகொள்வோம — எல்லோரும்

கண்ணிகள்.

வாருங்கள்பரமானந்தமிருக்குதுபாருங்கள்

சடலமெடுத்தபின்னேநமேகண்டிலீர்
விடமெடுத்துண்டோனைப்பெரியன்றோர்வர
வடம்பிடித்திடவாருங்கள்தில்லையில்
இடம்பிடித்துநாமெல்லோருமேவாழலாம் — வாருங்
சொல்லடாதில்லைசிற்றம்பலமென்று
மெல்லடாவாயைசந்நிதிநேரவே
நில்லடாயிந்தநாயம்பிலவினையைக்
கொல்லடாசிவலோகங்குடிபுக — வாருங்
கள்ளடாநமதில்லறவாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநந்தனாசொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடாதில்லையம்பலத்தாண்டவனை
பள்ளடாவென்றுபாடிக்கூத்தாடியே — வாருங்

வசனம்,

இப்படிவாருங்களென்றழைக்கப்புலையர்பரமசிருக்காநந்தனார்நல்லவார்த்தையைசொல்லிப் பறையர்களை இவ்வகையாக்குதச்சொல்லச் சொன்னார்.

இருச்சொல்லலங்காரவாக்குவாதம்.

நந்தனார்தில்லையம்பலமென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர்களப்பேச்சென்றுசொல்லச்சொன்னார்
நந்தனார்சங்கராவென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர் இங்கேவாவென்றுநில்லென்றார்
நந்தனார்சற்றேயாகிலும்சிவத்தியானம்பண்ணென்றார்
புலையர்கத்தையொடுபானம்பண்ணென்றார்
நந்தனார்திருச்சிற்றம்பலமென்று பிலக்கச்சொன்னார்
புலையர்வெறுச்சகம்பளமென்றுபிலக்கச்சொன்னார்
நந்தனார்சேரியில்நல்லகாரியமிதென்றார்
புலையர்ஏரியில்நல்லமாரியிதென்றார்
நந்தனார்விட்டநாள்நினையாம்விட்டுநாள்பாவாமல்

நிஷ்டைபண்ணுதசென்மம் கஷ்டமென்றார்
புலையர்விட்டவிதையைமுளையாமல் நட்டபயிரபலியாமல்
கெட்டுதானுஸ்கிராமகஷ்டமென்றார்

நந்தனார் உங்கள்புலைத்தன்மைபோகுமென்றார்
புலையர் எங்களைக்கெடுத்தாயேபாவியென்றார்
நந்தனார் தேவாதிதேவனைதெரிசிப்பீரென்றார்
புலையர் பாவாடைராயனைபாவிப்பீரென்றார்
நந்தனார் அனைத்தாளுமீசனைக்கனபுசெய்யென்றார்
புலையர் இனத்தாரைநொங்கவாக்கின்பமேதென்றார்
நந்தனார் தினமுஞ்சிவனைப்போற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர் பதனைத்தூற்றிநெல்லளப்போமென்றார்
நந்தனார் பெண்ணாசைமண்ணாசைவிடுதலேநன்றாம்
புலையர் என்றுனுமுன்றுமேலகெடுதலையுண்டாம்
நந்தனார் அப்பனேஇஷ்டமுடநாளிருப்பேன்தடையேது
புலையர் கப்பலோட்டிபட்டகடன்கொட்டைநூற்றாலதீராது
நந்தனார் பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர் பேசத்தெரியாதுபேயாநீபோவென்றார்
நந்தனார் அழுதழுமுறையிட்டாலம்பலத்தேகேற்குமென்றார்
புலையர் உழுதுபயிரிட்டால்உள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனார் சித்தமெல்லாமபலத்தேசென்றதென்றார்
புலையர் புத்தியெல்லாம்வேறுபட்டுபோச்சுதென்றார்
நந்தனார் குற்றலத்தீசனைக்கூறுவீரென்றார்
புலையர் கைத்தாளம்போட்டுக்கதறுவீரென்றார்
நந்தனார் தாண்டவத்தெய்வமே தருந்தெய்வமென்றார்
புலையர் தூண்டிவீரப்பனேதொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் இஷ்டபடிநடக்குமீசனைத்துதியென்றார்
புலையர் கஷ்டப்படமாட்டோம்கசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனார் கொண்டாடிதெய்வத்தைக்கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர் பெண்டாட்டிதெய்வமேபெருகதெய்வமென்றார்
நந்தனார் நலத்தைக்கொடுக்கவந்நற்குருவென்றார்
புலையர் குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனார் பலவழக்கமானது வெண்மறையாவென்றார்
புலையர் குலவழக்கமறியாதகுருடாவென்றார்
நந்தனார் நாக்கறுப்பேன்சிவனைநவிலுவீரென்றார்
புலையர் மூக்கறுப்பான்கதைமொழிந்தீரெயென்றார்

வசனம

நந்தனும்பெரியோருடைய அநுஷ்டானத்தைப்புலையர்களுக்குச்சொல்லுகிறார்

வேறு.

நந்தனார் சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாயம்
தவமேபெருமைதானசம்பிரதாயம்
புலையர் சேரியேசொர்க்கமேறிவேகைலாயம
மாரியேதெய்வமதசம்பிரதாயம்
நந்தனார் படிப்பதுஞாயம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால குலசம்பிரதாயம்
புலையர் பிடிப்பதுகண்டு பொசிப்பதுகுறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளுகுலசம்பிரதாயம்
நந்தனார் பறைக்கொட்டார் பரவெளிதன்னிலே
கோறையறுப்பார் குலசம்பிரதாயம
புலையர ஆழக்கிடங்கினிடபோய்அருங்கோடையைக்கால்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார் ஆசையைப்போக்கிஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றமாற்று மதசம்பிரதாயம்
புலையர பூசைகள்புரிவோம் பொன்னேருழுவோம
கூசாமல்வாழுவோம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார மைபத்தியோடுமனக்கனிறூட்டி
வையகத்தினிருப்பார் மதசம்பிரதாயம
புலையர் கையிலேகலையும காலிலேசேறும்
மடியிலேபாக்குபாசம்பிரதாயம்

வசனம்

சிவபத்திபண்ணினால் அணிமாதிகள் அடையலாமென்றுநந்தனார்ச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம் இராகம் நீலாம்புரி ஜம்பை தாளம்.
அஷ்டமாசித்திகளைப் பெறலாமிதிலே
வானந்தத்தாண்டவனை கோவிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன் வீதிவலம்வந்து ஈசன்
இணையடிதொழுதற்கு இனிப்பிறப்பில்லை
வாருங்கள் வாருங்கள சொன்னேன் நீங்கள்
வாயாடாதோட வருவீரென்றன்னே

ருமலரிச்சோலைபோதுமுந்தன்
கன்ன வேஷமெங்களுக்குள்ளேகிடையாது
பருகுவ துகூழ்க்கஞ்சிபோதுமவாய்
பதறிவார்த்தைகள்பேசிபபசபபாதேபோடா

வசனம்.

நீசொன்னபடிகேட்பதில்லைஎங்கள்நிச்சயமறியாமல் பேசாதேநீ சொன்னபடியேகேட்பதில்லை.

ஏசல்.

புலையற் பார்ப்பாரதெய்வமது பலிக்காதுபறையரைக்
காப்பாற்றமாட்டாதுகைவிடுவீரென்றார்
நந்தனும் பாப்பாரத்தெருவென்றுபார்த்துபரிதிபோல்
காப்பாற்றுமல்லவோ கண்ணுதலேயென்றார்
புலையற் ஆகாதவார்த்தையை அல்லும்பகலோதியே
பிடிக்கிறீர்பிடிவாதம போதுமேயென்றார்
நந்தனும் கடுக்காயைத்தின்பரோ கன்னலதுபோலவே
கொடுக்காதநாளும கொள்வீரென்றார்
புலையற் பித்தனென்றுசொல்வார் போருலகிலெல்லோரும
சத்தியமிதல்லவோ நன்றுநீரென்றார்
நந்தனும் பித்தனானாலும பிறவியறுத்தவர்க்கும
முத்திகொடுக்குமல்ல மூர்த்தியவரென்றார்
புலையற் இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தையைக்
கத்துகிறீரென்ன காரியமோவென்றார்
நந்தனுற் இத்தனைநாள்சென்று ஈசனடித்தாமரையைப்
பத்திசெய்யின்மனந்தோறும் பாக்கியமீதென்றார்

அகவல்.

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபக்தி
மார்க்கங்களெல்லாம வரிசையாய்த்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்வார ஈனமாஞ்சாதி
பிடித்ததறியாமல் புலம்புவாரன்றோ

விருத்தம்.

எங்களைக்காயாவத்தார் வாய்ப்படப்பேசவேண்டாம
எங்களைப்போதேபேசிச் சாதித்துக்கண்டாயன்றோ

பக்குவகாலமவந்தால் பரமனைத்திருநாமந்தான்
சக்கரைப்போலேதோன்றுஞ் சாதியபாரமுத்திதானே

வசனம்

புலையர்களனேக நானபடியால் பலவிதபலாசொல்லுகிறார்

ஏசல் கீர்த்தனம் இம் புன்னாகவராளி ரூபகதாளம்.

புலையா ஆண்டிப்பரதேசியாகாதேயென்னவை
வேண்டுதெய்வமதுவிளங்காது — வென்றார்
நந்தனா மூன்றுலகுக்கிறை முன்னின்றுகைகட்டி
ஆண்டவனேயென்று ஆராதிக்கு — வென்றார்
வேறொருபுலையாநாத்தைப்பிடுங்கியேகடவுநட்டவித்து
சோற்றுக்கவலைவிடுந்நாகமது — வென்றார்
நந்தனா கூத்தனவனாவந்து கூப்பிடுவேளையில்
மாத்திரைப்பொழுதில்லை மன்னாயி — வென்றார்
வேறொருபுலையற்மாறுமருக்களுநமவார்பின்றவிடத்திலே
யாருகிலுமுங்களுக்கழுகையோ — வென்றார்
வேறொருபுலையா மூக்குநுனியைப்பார்த்துமுனைகியே எங்கேம்
காகைகேபோலவேஷமாகநிற்குக — வென்றார்
நந்தனா வாக்கிலேசிவநாமம வாராதபாவிகள்
நாக்கிலேஊசியை நாட்டுவே — வென்றார்
வேறொருபுலையா மடைவாயின்பறவைபோல்மதியாமலிருக்கிறீர
துடைகாலிநீயென்று சொல்லுவோ — வென்றார்
நந்தனா விடையவீரனை வெட்டவெளியிலுன்னி
அடையாளங்களுக்குஆகுக — வென்றார்
வேறொருபுலையா மறைவேயாதத்தெரியாத படையாய்பூமியில்
குறையாதபுலத்தயமைகொண்டோமே — வென்றார்
நந்தனா புலையநாட்பிறந்தாலும் பாகதிதேடலாம்
உறுதிமாத்திரமவேண்டும் உமக்குண்டோ — வென்றார்
வேறொருபுலையா தலைசாற்றியாடுதுதங்கச்சிகொழுந்தியாற்
ஆனைகேயகாலென்றறிகிலே — வென்றார்
நந்தனா கம்பபுரியுக்கில்லை நாதாவென்றுனிக்கைத்
திலகம்போலேயிட்டுக்கொண்டோமே — வென்றார்

வேறொருபுலையர் உலகத்திலொவ்வாதவுருவேறிச் சேரியைக்
கலகமிட்டா பலன்கண்டோரா — வென்றார்
நந்தனா பலகாலுஞ்சொன்னால்பலியாது பாவ்வினை
விலக்காமலிருக்கும்வேடிக்கை — யென்றார்
வேறொருபுலையா திருப்புன்கூரீசனைச் சேவிக்கலாமென்று
விருப்பமுடனழைத்தவித்தைதா — னென்றார்
நந்தனா கருமபுத்தியினைக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இருமபுமனதுகாரியமில்லையே — யென்றார்
வேறொருபுலையா பத்தியில்லாதவன் புலம்புவான் சிவனென்று
கத்தினாலுமென்னகாரியமோ — வென்றார்
நந்தனா நித்தமுமொருதரம்நினைவுடனே சிவன்
சத்தமிருந்தாலொன்றுந்தாழ்வில்லை — யென்றார்
வேறொருபுலையா சேரியிலிருந்தாலும் செல்வஞ்சுரக்குமிடம்
ஊரைவிட்டாலுங்கீ ரொதுங்குவீ — ரென்றார்
நந்தனா வாருங்களெல்லோரும்மன்னனைப்போலவே
சேருவோந்தில்லைச்சிதம்பர — மென்றார்
வேறொருபுலையா பாலாறுபெருகவேபண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆளாமலேவீணுக்கலையுறீ — ரென்றார்
நந்தனா பாலகிருஷ்ணனைத்தொழும்பாதத்தைநான்கண்டு
நாலாம்பதவியைநாடுவே — னென்றார்

வசனம்.

அவர்களில் ஒருபுலையா உனக்கெப்போதுஞ் சிவனைக்கொண் டாடினால் நமதுடையதொழிலுக்குக்கெடுதலுண்டு பண்ணைவிளையா தென்றுசொல்ல நந்தனார் கேட்டுச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம் இம் கண்டகம அதிதாளம்,

ஆகாரமொன்றொருகுழிகட்டாவங்கலமே — விளையும்
பாவங்களகாயற — றலையும
சிவசிவா என்றொருகாஞ்சொன்னால் சென்மசாபல்லியமாச்சு
டண்டனரியசருமமதுவே — யாச்சு
தில்லையம்பலத்தெரிசனங்கண்டால்தேவரும — வந்தாரே
அந்தமூவருமபொருந் — தாரோ
அடிமைக்காரத்தொழில்செய்வதுநன்பமாகாரும போச்சே
சென்மமபோனாலும — போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் புலையாகளைப்பார்த்து அனேகந்சொல்லிநாளைப்போவே
னென்றுசொல்ல

சிந்து.

நாளைப்போவேனென்றுநாம அங்கோர்மெய்யறையாக கோரடிவ
ர்து அண்ணேநீபோகாதே நமக்காண்டையெல்லாருமவன் வேண்டிக்
கொள்ளான் பாப்பாரசாதியுண்டே

வசனம்.

இப்படிசொல்ல புலையரைப்பார்த்து நந்தனார்சொல்லுகிறார்
கீர்த்தனம் இராகம் செஞ்சுருட்டி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே நான்
ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே.

அநுபல்லவி

மூண்டுலோகமும்படைத்தளித்திடு
மாண்டவர்க்கடிமைக்காரன் ஆண்

சரணங்கள்.

ஆசைக்கயிற்றிலாடியவருமபக
பாசமறுத்தவர்க்கடிமைக்காரனே
இல்லைவெளிகலந் தெல்லைகண்டேறி
தேறித்தெளிபவர்க்கடிமைக்காரன் ஆண்
சிறைப்பிறையணிந்தமபலத்தாடும்
பாதமபணிபவர்க்கடிமைக்காரன் ஆண்

வசனம்.

தன்னையடிமையாகக்கொண்ட பெரியார்சொற்கேளாதவரல்லவா அ
ப்படியிருந்தும் பத்திபண்ணவேணுமென்று பத்திநெறியைசொல்லிக்
காட்டினார்.

விருத்தம்.

தவப்பெறுமுனிவறமெய்க்குருசரித்திரம்கொண்டவர்க்கு
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப்பக்திநெறிவாவயத்தை
அவகுணங்கொண்டோரிங்கிட்டபோமோவெல்லாருந்
சிவன்செயலாகுமமாற செய்வதொன்றில்லையென்றார்.

திருநாளைப்போவார் அனேகவேதஞ்சொல்ல புலையாகேளாமலி
ருந்ததினால்இவன்செயலென்று நாளைப்போவார்சும்மாயிருந்தார் அந்த
ச்சேரியிலுள்ளபுலையர்கூட்டங்கூடி மூத்தோனால்நந்தனாருக்குபுத்தி
சொல்வோமென்றெண்ணி அந்தச்சேரியிலேவெகுநாளாயிருக்கின்ற
ஒருபுலையன்வயதுபுகுந்துஉடல்தளர்ந்துபல்லுகளுதிர்ந்துதோலுகள்
சுருங்கிநரம்புதெரிந்துமுதுகுசரிந்துமுழுதும்வளைந்துஅங்கம் சொரி
படர்ந்துஇளைவமிகுந்துஅதனைச்சொரிந்துசெந்நீர்வடிந்துஅவ்வுடல்ந
டுங்கி இவ்விதமிருக்கிறபெரியகிழநாயனுக்கோலூன்றி கூனிகுறுகி
கோணலாய்நடந்துவந்து அவன்நந்தனாரைப்பார்த்து கட்டியணைத்து
தலையிறங்குகண்ணீர்சொரிந்துமார்பில்வழிந்து மனங்களிந்து காதல்
மிகுந்து ஒன்றுந்தெரியாதவனென்று நினைத்து பரிந்து ஞாலமறிந்து
சொல்லுவான்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாக்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஞாயந்தானேநீர்சொல்லும் ஐயநந்தனாரே
நம்மஜாதிக்கடுக்குமோ ஞாயந்

சரணங்கள்.

சேரியிலில்லா வழக்கம்நீர்
செய்துக்கொண்டுவந்த பழக்கம்அந்த
ஊரிலெங்குமது முழக்கமவெகு
உறுதியாச்சுது ஒழுக்கமஇதுஞா
சிதம்பரமென்றிற பேச்சுநாங்கள்
செய்திடுங்காரியம் பேச்சுஅது
மதம்பிடித்ததுபோ லாச்சுஅந்த
மன்னடைபபறையரூக் கேச்சுதுஞா
பறையருக்கேதுதைப் பூசம்அதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு விஸ்வாசமசிறு
பயல்களுக்கேயுப தேசம்நீர்
பண்ணிவைத்ததெல்லாம் மோசமஇதுஞா

வசனம்.

சேரியில் பெரியகிழவனானபடியினால் சாதிவழக்கங்களெல்லாம்
அறிந்தவனாதலால் நந்தனாருக்குஇன்னமுஞ்சொல்லுகிறான்

சிந்து

பாரம்பரஜாதியுண்டேஎன்னபாரு முழுக்காமெய்ங்கே நமக்குந்தி
குநாளோ அந்தஞாயமுண்டோஎன்னமாயமிதுவென்றேதடைசெய்

தார்சிவன்வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டோயறியாதுபோயி ருந்தார்.

பெரியகிழவன்சொல்லிய விருத்தம்.

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிகரங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிரை தெளித்து முளைகொள்ளநீரோட்டவிட்டு
பழுதரவேநட்டதனைக்களைபிடுங்கி மடையினில்நீரடையவிட்டுச் (ன்
செழித்திடவேபொங்கலிட்டுக் காத்தவருமயனைவேண்டுஞ்செய்கைதா

கீர்த்தனம்-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சுவாமிதெரிசன நமக்குண்டோடையைய
சாதியெனரேவந்த நீதியறியாமல்

அநுபல்லவி.

பூமிதரிசனம்போதும் வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன மொருசுவாமி
நாத்துநாம்புகளைச்சுமப்பதும உழுவதும்
நஞ்சைவயலைசுற்றி வருவதும்வளமபெற
பார்த்திசள்கட்டுவிரை தெளிப்பதுபறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவது மன்றியில்சுவாமி
சேரியிடையில்குடியிருப்பதும் பதருள்
சிதரைத்தூற்றநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊரைவிளைத்துதமுக்கடிப்பதும் மதக்குட
முண்டுகளித்துமாமடிங்குவ தன்றியில்சுவாமி
ஆண்டைமார்களிடும்பணிவிடை செய்வது
மருகில்நின்றுவாய்விடுவதும் நடுவதுங்
தாண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பது மளப்பது
தனித்துசுடலைதினங்காப்பது மன்றியில்சுவாமி

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையறஇப்போதுமென்
வேதமாமுனிவரானும் விளம்பியங்கணடாரில்லை
பேதமாமபுலவருக்குப் பேரின்பமிஷ்டைமோகன்
லாதலாலென்னசெய்வோ மென்றமபுலத்தஞ்சுவாரே

வசனம்

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார்சொல்லுகிறார்

தார்சிவன்வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டேயறியாதுபோயி
ருந்தார்.

பெரியகிழவன்சொல்லிய விருத்தம்.

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிகரங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிளைதெளித்து முளைகொள்ளநீரோட்டவிட்டு
பழுதரவேநட்டதனைகளைபிடுங்கி மடையினில்நீர்பாயவிட்டுச் (ன்
செழித்திடவேபொங்கலிட்டுக் காத்தவருயனைவேண்டுஞ்செய்கைதா

கீர்த்தனம்-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சுவாமிதெரிசன நமக்குண்டோடுமைய
சாதியெனஞ்ஞான்ந நீதியறியாமல்

அநுபல்லவி.

பூமிதரிசனம்போதும் வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன மொருசுவாமி
நாத்துநாம்புகளைச்சுமப்பதும உழுவதும்
நஞ்சைவயலைசுற்றி வருவதும்வளமபெற
பாத்திசள்கட்டுவிளை தெளிப்பதுமறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவது மன்றியில்சுவாமி
சேரியிடையில்குடியிருப்பதும் பதருள்
சிதறைத்தூற்றநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊறைவளைத்துதமுக்கடிப்பதும் மதக்குட
முண்டுகளித்தாமடங்குவ தன்றியில்சுவாமி
ஆண்டைமார்களிடும்பணிவிடை செய்வது
மருகில்நின்றுவாய்விடுவதும் நடுவதுங்
தாண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பது மளப்பது
தனித்துசுடலைதினங்காப்பது மன்றியிலசுவாமி

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையறஇப்போதுமென்
வேதமாமுனிவரானும் விளவியுங்கணடாரில்லை
பேதமாமபுலவருக்குப் பேரின்பநிஷ்டைமேபதன்
லாதலாலென்னசெய்வோ மென்றமபுலத்தஞ்சுவாமோ

வசனம்

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறுன் டோனந்தக்கடலாடி. பெரிய

சரணங்கள்.

பாவிமாயையிலிருந்து பாரமுதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து பேரின்பலாபத்தையடைந்துபெரிய
படிபுதற்நந்தனும்மகிழ்ந்து பரமசிவபத்திபுரிந்து
கொடியபாவங்கள்தீர்ந்து குனிக்குறுக்கிநேர்ந்து பெரிய
நந்தனர்சொன்னதரிந்து நானென்னுமையுமிழந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்து பரவெளியாகக்கலந்து பெரிய

வசனம்

புலையர்களெல்லாங்கூட்டங்கூடி நந்தனுருக்குச்சிதம்பரப்பித்துத்தெளிய புத்திசொல்லவனுப்பியபெரியகிழவன்நந்தனாபித்துக்கொண்டுஅவருடையமகிமையெல்லாம புலையர்களிடத்திற்சொல்லிக்கொண்டாடுவான்.

பெரியகடுக்கா

திருநாளைப்போவார் இந்தசேரிக்குமூருக்கு
மாருக்கும்பெரியவா திருநாளைப்போவார
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடவொன் றுண்மைகூறிய திருநாளை

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர்விடாதுபாவந் தொடார்தே அவன்பேரொடாததூறுபடாதேதகையில்படாதே வெம்பகையிடாதே அப்பாதிடாகவன்கொப்படாதுபட்டால்விடாதுசலம் படாதவன்பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்காதவன்நிலைவிடாதவன் மாறுபடாதவன்மனம்விடாதவன் அடங்கிடாதவன்விடையலைப்படாமல்மாயையைகபடாதவன் சிவனையிடைவிடான் கழுனிகளைவிடான் கவைப்பைகளைதொடான நமதுவழிப்படான்பாவிகிடாரிஎல்லைபிடாரிவெல்லப்படாதுகல்லைப்படாதுதள்ளப்படாது யாரையும்விடாது தான்பந்தொடாது வழியைத்தேடாது இருவினைப்படாது செம்மைகொடாது தெய்வங்கெடாது அவன்கைவிடாது வேறுபடாமல்ஆசைபடாது அங்கைக்கெடாதுசங்கடபடாததங்கக்கடாரப்பொங்கப்படாதவன் இணைவிடாதபுண்ணியதடாகன்செய்தவன்படாதிபதிபிடிபடாதசிங்கம் அளவுபடாதமகிமைவிடா பெரியவண்டா தெரிசனப்படாதசந்நிதிவிடாதுகதியைசைத்தேடா அரணவிலகடாவென்றசெல்வடா அவனைப்பணியடாதுளையணியடா அறிந்துபோற்றடாகையணிந்தேற்றடாமலைகைத்தூற்றடாமனதைத்தேற்றடாபிறவிமாற்றடா ஆனந்தக்கூத்காடடாசொன்னேன்திருநாளைப்போவார இந்தசேரிக்குமூருக்குமாருக்குமபெரியவர்

வசனம்

இப்படிபெரியகிழவன்சொல்லக்கேட்டு நந்தனாலேகொடுக்கப் பட்டபதினொருபேர்களுக்குள்ளேயும டனிரெண்டாம்பேராயிருக்கத்தலைபட்டு சிவா வென்றுசொல்லிச் சேரியைக்கொடுக்கத்தலைப்பட்டார்களே கிழவாவென்றுமிகவுந்துன்பமடைந்து புலையர்ஒருவருககொருவர்சொல்லித் துயரபடுகிறார்.

கீர்த்தனை-௰-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

நாமென்னசெய்வோம புலையரே இந்தப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம

சரணங்கள்.

நந்தனொருவராலேயிப்படி யாச்சு
நன்மையுந்தன்மையுமில்லாமற் போச்சு
சந்திக்குச்சந்திகூத்தாடிட லாச்சு
சாமியுமில்லாமலெங்கேயோ போச்சுநாம்
தன்னாற்கண்டாய்வார்த்தைகேட் பாரோ
கொதிற்பட்டாலதைகருத்துக்கொள் வாரோ
மன்று சாமிக்குப்பூசைபோட் டாரோ
மாரியாதத்தாளெங்கேயமறைந்திருக்கி றாளோ-நாம்
சேரிக்குள்பதினொருபேரோடுங் கேட்டான்
செய்யுந்தொழில்முறையாவையும் விட்டான்
ஊருக்குப்பெரியகிழவனும நட்டான்
உண்மையறியாமல்சிதம்பரந் தொட்டான்நாம்

வசனம்

சேரியில் துன்பமடைந்த புலையர்களைப்பார்த்துஉங்கள்தெய்வத் துக்குவழக்கம்போலேபூசைபோட்டுபலியிட்டுவேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம்பிறக்குமென்றுபெரியகிழவனார்சொல்ல புலையர்கள்பூசை போடுந்தெய்வங்களாவன

வீரன் இருளன்காட்டேறிவெரியன்நொண்டிசாமுண்டிதூற்றித் தாண்டிநல்லண்ணன்தொட்டியச்சின்னான் பெதகண்ணன்மாரிமுனி யன் சங்கிலியுத்மாடன்கறுப்பன்பாவாடைமூறிக்காத்தான் குழியிரிசி மோகினிசத்தகன்னியும்சேரிமின்னாரன்மின்னடியான்சிறுகாட்டுடை யான்பனைமரத்தான் மாரியாண்டிவழிபறிதான்மலையன்பக்கிரியுளரியி ஐஞ்சிலம்பாயி இடையனநல்லான்ஊமைபோடு வீருங்கல்லன்பெத் தாச்சி வீட்டுதெய்வமுதலாயின.

இதுகளைதெய்வமென்றுவணங்கிக்கொண்டாடனைக்கோழிஆடு
களுடன்மதுக்குடம்வைத்துப்பள்ளம்போட்டு பம்பையடித்துவருந்த
ச்சன்னைதம்வரும்சொன்னேன்சேரிகருகல்லகாலம்பிறக்குதானெசம்பாரப்
பித்தாசந்தனுருக்குத்தெளிந்து விடுமென்றுபெருகவாழ்வீரென்றும்
பெரியகிழவன்சொன்னாரே அப்படியே கிழவன்சொல்லை நம்பிக்கை
கொண்டுபுலையர்களெல்லாம்பங்கலிட்டுபள்ளையம்போட்டுகொம்புதம்
பட்டமுழக்கிமுப்பூசையிட்டுவேண்டுவார்.

வருந்திக் கொண்டாடும்-அகவல்.

புலையர எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்துயெங்
கொல்லையுன்காவலாய்க்கொள்ளடி — யென்றார்
நந்தனார் சொல்லினுமடங்காதுசோதிப்பரமானந்தத்
தில்லைநாயகனைத்தேவ — ரறியாரோ
புலையர் முண்டாகசுட்டிவரும் நொண்டிவீரப்பனைக்
கொண்டாடிபூசைகொள்வீ — ரென்றார்.
நந்தனார் அண்டங்களபதினாலுக் கப்பாலுமிப்பாலும்
நின்றார்க்குமுண்டாகவில்லையாது — வென்றார்
புலையர் கங்கையறிவாள்வைத்தகறுப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடன்வேண்டியென்றெய்வ — மென்றும்
நந்தனார் பச்சிலைபிடுங்கியேபாதாளத்திலேசாற்றினால்
இச்சையயானதாமீபுமென்றெய்வ — மென்றார்
புலையர நேசமறிகோலமுமட்நீமூன்றுசாவலும்
தீயகள்ளும்வைத்துதெரிசித்து — நின்றார்
நந்தனார் வாயாலேசிவமென்று வருந்தினலெப்போதும்
தாயாரைபபோலவேதழுவிவரு — மென்றார்
புலையர் பித்துபிடித்திருக்கும்பேயனும்நந்தனுக்கு
சித்தந்தெளிந்திடச்செய்திடுவீ — ரென்றார
நந்தனார் பத்திவெள்ளமபெருகிப்பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்
நத்தையுரிஞ்சாதிநடாது — வென்றார்

வசனம்.

இவ்வகையாகப பூசைபோட்டுத தெய்வங்களைக் கொண்டாடும்
புலையர்களைபபார்த்துநந்தனும்சொல்லுவாற்.

விருத்தம்.

இத்தனைநாட்பரமசிவனை திருமகிணைகயிர வுபகெடுத்துச்சொன்
பததிபரியெயர்க்கனுக்கேயருள்புருந்தவையன்பாதம் (னேன்
பணிவீரென்றேனை இத்தனையு மிழிந்திடவே
யனைவெறுப்பாயெந்தனையு மவமானித்திர்புத்தி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பதிசெய்குவீரே நடேசனைபத்திசெய்குவீரே

அநுபல்லவி.

அத்திமுகனைப்பெற்ற உத்தமனை விட — பத்தி
நித்தியதேவர்களு மில்லையென்று

சரணங்கள்.

சாதமதாவணயிருக்கு சாரவேதத்து
சாயுஞமூபநிஷத்தும தற்பரனே ஆரனென்று
ஏமாறுமற்சொல்லியபின் புறம்லேயின்று — பத்தி
எவர்களு பிறியசவ லபடு விதனிவின்று

ஆகமமிருபத்தெட்டயுதபுராணமும்
அயன்மைகமுதலான அனஸ்மிருதிகளும்
பரகமாகியபிரமமும்பரமசொருபனென்று — பத்தி
பண்புடனுணர்த்திடுமபான்மையதால் நின்று

கௌதமர்முதலான விருடிகளனைவரும்
கரியமால்கொழும்பங்கதிபெனவனுதினமும்
புவனத்திற்போற்றியே யேற்றினதால்வர — பத்தி
புகழுமபுண்ணியபவம்போருந்திரரென்பதால்

அரியயனிந்திரன் முதலானதேவரும்
அரனடிதன்னையே அன்பராய்ப்பூசித்தால்
பரிவுடனவற்கசல்வம் பழுதுவாராமலே — பத்தி
பாவித்தாற்சிவனென்று பத்தற்சொன்னதினாலே

வியாசமுனிவரும் அத்ரமயாறகளும்
விஷ்ணுபரமென்று விளம்பினதாலமுன்னம
காசிக்கங்கைககரயிற்கையிருந்தும் — பதகி
கல்லாய்த்தானேயவர் சமைத்ததினாலேயும்

இல்லையம்பலத்தில் திருநடமாடிடும்
தேவாதிதேவனைத் தினம்பணிந்தேத்தியே
அவலசமுசாரக் கடலினில்முழுகாமல — பத்தி
ஆனந்தக்கூத்தாக ளாடிக்கொண்டிரீங்கள்

விருத்தம்.

இ[illegible]பாமசிவன் திருமகிமை யிரவுபகலெடுத்துச்சொன்
னே[illegible]க்கேயருள்புரிந்தவையன் பணிவீசென்றேன்
அத்தனை புரி[illegible] மனவெறுப்பாயெதனையு மவசுவமனுதிர
ததிசொல்[illegible] முமுக்தானிம் நடிகொண்டு புனைத்திட்
டாரே

வசனம்

[illegible] புலையர்களை [illegible]கின்றார்
இவ்வாறு [illegible] சொன்னவுடன்

தண்டகம்

தத்திலலிபோலகாண்டிக் குதிப்பாற்
மூததயிடுவதைபபோல்முகத்தைக் கடிப்பாற்
வாற்கொண்டுகட்டிவளைத்தும் பிடிப்பாற்
மணிக்கல்லெடுத்துத்துடைக்குள் ளொழப்பாற்
பல்லாரசுரண்டியேபாம்பாடித இருப்பாற்
கல்லாலெரிந்துமலகாயம படுத்துவாற்
குப்புறத்தள்ளியேவைப்பினி றென்றாற்
இவபரமென்றுநீர்செவிப்பி றென்றாற்

வசனம்

இப்படிசிட்சித்தபின்பு புலையற்களெல்லோருமநந்தாரடிக்குப் பயந்து பத்திசெய்யத்தொடங்கிறாற்.

அரகரசிவசிவ அம்பலவாணா
இல்லையம்பலதேசிக நாதா
புரமூன்றெரித்தபொன்னம்பல வாணா
கரியுரிபேதககருணா கரனே
அனுதினமன்றினுளாடிய பாதா
பிழைபொருததருளும்புண்ணிய மூர்த்தி

வசனம்.

மூடப்புலையாக்குபுததிதருவாயென்று அவற்களு'மிப்படிச்சொ ல்லத்தொழுவார

கீற்த்தனே-இ-ம-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பத்திகள்செய்தாரே பரமசிவபத்திகள்செய்தாரே

சரணங்கள்.

பத்திகள்செய்கா நற்றவமபுரியுமனந்த
சித்தமகிழ்ந்திடவந்தனைபேற்களும் பத்திகள்
எடுப்பான்சிவத்தைபடிப்பான் அடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்குஅடிப்பானென்றே பத்திகள்
கல்லாலவனிங்கே சொல்லாலவனைறி
வில்லாதவனைவெகுபொல்லாதவனென்றே பத்திகள்

வசனம்

அந்தச்சேரியிலே புலையற்கள்பத்திசெய்தால் சேரி சிவலோகம் போலேவிளங்கியதுசிலகாளுக்குபபின்புபுலையற்களெல்லோருங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்லவாற்த்தைசொல்லி நாங்களெல்லோருலக

ம் நாளொன்றுக்கு மூன்றுவிரை சிவனே யென்று சொல்லுகிறோம் மற்றவேளையில் எங்கள்பண்ணைத்தொழிலை செய்வேனென்று கேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படிதப்பால் செய்யுங்களென்று நந்தனார்சொல்லச்சேரிபெரிய கிழவனுடன் திருப்புன் கூறுக்குப் போய்வந்த பக்தி பரிபூலையர்கள் நந்தனைச்சுற்றி அடிபணிந்துசொல்லுவார்

எண்சீரடியாசிரிய-விருத்தம்

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமுளைவீசாமம்
குடிமாறிப்பேர்வதற்கோலவகைக்கேட்டு
கள்ளமனக்குரங்ககுல்விடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலிநந்தவிருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
உருவில்லாதான்மாவோராறுத்துவாழ்வீர்
என்னளவும்பிசகில்லையென்றஞானம்
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைத்தூற்றுவாரே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ அகுலகாம்போதி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுங்கள் நீங்கள் பார்த்துப்பிழையுங்கள்

அநுபல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுமிந்த சோற்றுத்துருத்தியை
எத்தித்தொழவேண்டாம் காற்றுப்போகுமுன்னே | பா

சரணங்கள்

ஆத்திமதிசூடுங்கூத்தனிடமாய்
சூத்திரத்தையிந்தசேத்திரத்துள்ளநாடி பா
வீற்றிருப்பிர்காலங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞானசாத்திரத்தாலுற்றுப் பா
மூலக்கனல்தாண்டிமேலக்கரைவந்து
பாலைக்குடியிந்தநாளுக்குள்வாராமல் பா
பாலகிருஷ்ணன்தொழுங்கோலக்கண்களை
மேலுக்குமேல்நாடிகாலக்கலியற

கீர்த்தனம-இ-ம்-ய முறுகல்யாணி-அல்லது-சாங்காருபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பதம்பர மென்று-ஒரு
தாஞ்சொன்னல்பாகதி யுண்டுண்டு

அநுபல்லவி

நல்லகருதிமுடி கண்டுசபா
நாதன்திருத்தாளைச்சிந்தையில் கொண்டுதில்லை

சரணங்கள்

வேரில்லாமலொருவிருட்சமென்	றிருக்கு	
வினையும்வினைகளெல்லாமது	செய்யுந்திருக்கு	
பேரில்லாமல்ஞானத்திகொண்டு	தருக்கு	
பேரின்பவாணரைப்பிசகாமல்	செருக்கு	இல்லை
தேசம்புகழுந்தில்லைக்கோயில்	வளைந்து	
திக்குஞ்சைவபஞ்சாட்சரம்	புரிந்து	
ஆசையுடனேயர்த்தசாமத்தி	லிருந்து	
அங்கம்புளகிதமாயடிக்கடி	பணிந்து	இல்லை
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன் றினந்	தேடி	
வருந்துஞ்செந்தாமரைமலரடி	நாடித்	
தாடையைப்பிரிந்தவிளங்கன்றுபோல	கூடித்	
தனித்தருந்துதாளம்போட்டுக்	கொண்டாடி	இல்லை

கீர்த்தனம்-இராகம்-கொள்ளிப்பந்து-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நமக்கினிபயமேது தில்லைநடராசனிருக்கும்போது.

அநுபல்லவி

மார்க்கண்டேயருக்காமறலியையுதைத்திட்ட	
மான்மழுவேந்தும்மாதேவனிருக்க	நமக்கி

சரணங்கள்

இம்மைமறுமைமுதலியாவுக்கும்பரமன்	
சின்மயானந்தரூபச்சிவபெருமானிருக்க	நமக்கி
அரியயனமருமஆலங்கண்டஞசமும	
பரிவுடன்வரக்காத்தபரமசிவனிருக்க	நமக்கி
திரிவிக்கிரமனையதின்மாயன்மமதையை	
வியவுங்களாகிவிளங்கும்பானிருக்க	நமக்கி
ஆதிசேடனுமானுமலசோனிலக்குமியும்	
மாதலாய்தவஞ்செயக்களித்தபரமனிருக்க	நமக்கி
இரணியனுல்வெறிகொண்டநரசிம்மனை	
தரணியில்ரட்சித்தசங்கரனருகிருக்க	நமக்கி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சங்கரனைத்துதித்தாடு இனிசனனமில்லையென்றுபாடு

அநுபல்லவி.

பொங்கரவணைந்திடுபொன்னம்பல	
விநதியில்நினைவாகப்போற்றலாய்	சிவனை

சரணங்கள்

பாரினிற்பெண்கள்போற் கருத்துபோய்
பற்றவொட்டாமலே இருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து-சுகப்
பெருவெளிதெரிசி விருத்துசங்கரனே
நீர்மேற்குமிழியிக் காயமென்றும்
நிலையில்லாவாழ்வி து மாயம
பேரானமாலயன் தேயன்பெறப்
பேசுவதே யுபாயம்சங்கரனே
மனிதஜனனத்தில் தேடுநல்ல
மாதவத்தோர்களைக் கூடு
தனிவெளியாமொரு வீடுதன்னைத்
தத்துவத்தால்கண்டு நாடுசங்கரனே

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனாரைநோக்கி அவர்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவாயிதண்டகம்-சாப்பு-தாளம்

அவர்கள் புண்ணியவிக்கமபுறவிபிணிக்குமருந்
துண்ணுமதுருப்பதுஉண்மையோ நந்தா
நந்தனார் கண்ணாலேபார்த்திடில்காட்டில்மறைந்திடும்
மண்ணாசைபூதங்கள்மாயமேவா மைந்தா
அவர்கள் இருப்பதுபொய்யெனறிராததுமெய்யென்றும்
இருந்திப்பேசியவகையென்னடா நந்தா
நந்தனார் உருத்தெரியநாமரூபமல்லவோ
கருத்திலிருத்திக்கொண்டுகாணலா மைந்தா
அவர்கள் விஸ்தாரமாயிர்தபிண்டயானமத்தை
யத்திக்கொண்டிருந்ததுபகர்ந்திடும் நந்தா
நந்தனார் வித்துள்விருட்சமடங்கியவாறுபோல்
சத்துக்குளண்டசராசர மைந்தா
அவர்கள் புத்திக்குஎட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறவழிமொழியுமோ நந்தா
நந்தனார் அத்தனிருக்குமிடமன்னையாதிகள்
பத்துதலில்லாப்பரவெளி மைந்தா
அவர்கள் தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமெண்ணுவகையேது நந்தா
நந்தனார் சித்திரையெழுத்தபின்றினவுடனேகூடி
உத்தாரம்பேசியதுண்மையே மைந்தா
அவர்கள் பித்தனைவேரொருபேயபிடித்தாற்போலுஞ்
சித்தவிகாரங்கள்தெளியுமோ

நந்தனார் பத்திவலைவீசிப்பார்த்திடும்வேலையில்
தத்திருநித்திடுந்தாண்டவ — மைந்தா

அவர்கள் சிலமுன்னநல்லசேதிசொன்னாயுந்தன்
காதுக்குகும்பிடகண்டோமே — நந்தா

நந்தனார் பாலுக்குசர்க்கரைபலித்ததுபோலுங்க
ளாலேயன்றோவீடுநாடாள — மைந்தா

அவர்கள் நூலசரீரத்தைச்சுமந்தபின்னைபூச்சி
போலேயானோமுந்தன்புண்ணிய — நந்தா

நந்தனார் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவருமானந்த

எண்சீர்கழிநெடிலாசிரிய-விருத்தம்

காரமொன்றுசொல்லைமூலப்போட்டு
உருதியெனுமிருப்புலக்கையிலேந்தி
வாங்காரமென்றதட்டுவாகையிட்டு
வழுக்கடியேகண்ணியனைதப்புடைத்தெடுத்து
நீங்காதசிவயோகநிஷ்டைகொண்டு
நிர்மலதாய்வருஞ்சுற்றிவந்து
பாங்கானநந்தனிருநாளைப்போற்றி
பணிந்திட்டார்திருநீற்றையணிந்திட்டாரே

வசனம்

அவர்கள் நந்தனாரை விட்டுநீங்கி தனித்திருக்க மனம் வராமல் சொல்லுவார்

விருத்தம்.

இல்லையிற்போகவேண்டாம் இருப்பிவந்தாலும்மைச்
சொல்லாதபயன்னைப்பார்ப்பான் சினங்கொண்டபடியாலித்த
எல்லையிலிருந்துதானே யீசனார்திருநாமத்தைச்
சொல்லியேகாலம்வீட்டிற்சேருவோம்வாரீரென்றார்

வசனம்.

அனல்கண்ட மெழுகதுபோ லுருகிப் பத்திவெள்ளம் பெருகிச் சொல்லிய பேர்களை கவராலிங்கனம் பண்ணி கண்ணீர்சலம் பெருகச் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

இல்லைவெளியிலேகலந்துகொண்டாரவர் திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினிப்பிறவாரென்றியம்புவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள்வெறுங்கூட்டமதுபேய்ச்சுரக்காய்த்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார்பெரியோரறிவிற்கனகசபையினாட்டம்
திருவாதிரையில்தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
அரிதாகியவிதமானுடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ

குஞ்சிதபாதத்தைகண்டாலொழியகுறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதகுமாரதிகளுடாரடியாடலமுந்தாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிந்தச்சென்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரமபோவேன்பதம்பெருவேன்தடைசெய்வதுமறியாமோ
இரவும்பகலுமொழியாககவலையிலிருப்பதுசுகமோடா
இன்பம்பெருகுமபரமானந்தவெள்ளமிழந்து போடா

வசனம்

சிதம்பரம்போவேன்நீங்களிங்கேயிருங்களென்று நந்தனார்சொல்லுவா

கீர்த்தனம்-இ-ம-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம.

பல்லவி.

சிந்தனைசெய்துக்கொண்டிருந்தாலுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரையேறலாமசிவ சிந்தனை
அநதணமுனிவருமமிந்திரனமரரும்
வநதுபணியுமரவிந்தபொற்பாதத்தை சிந்தனை
மாமனைவதைத்தவன்காமனையெரித்தவன்
மான்மழுதரித்தவன்தாமரைபாதத்தை சிந்தனை
தம்புருவணிந்திடுந் தும்புருநாரத
ரும்பணியுமபொன்னம்பலவாணனை சிந்தனை
வெம்பியதும்பிக்கருளியபாலகிருஷ்ணன்
பணியும்திருவம்பலநாதனை சிந்தனை

கீர்த்தனம-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அல்லது-சாமாராகம்சாப்புதாளம்

பல்லவி

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கிறு
வில்லைப்பிறவிபிணியம்பாவமும்

அநுபல்லவி

சொல்லுக்குமிதுவேசிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ்செய்யில்மோகத் தில்லை

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணங்கள் சாத்திர
காரத்திலாரும்விண்ணுட பாத்திர
மாலயமாயிரத்தெட்டினி ணேத்திர
மானந்தத்தாண்டவமாடிய சேத்திரதில்லை
சுணத்திலாடுமணிமாதி சித்தியுங்
காரத்திலாரும்விண்ணுட் வெற்றியும்

இணையில்லாதசுருதிசாஸ்திர பத்தியும்
இகத்திற்குரியனவருஞ்சிவபத முத்தியுமில்லை
பரமரகசியமென்று பாக்கலாம்
பாலகிருஷ்ணனைக்கவிபாடிக் கேட்கலாம்
கருமவினைகளடங்காமற் போக்கலாம்
கசடர்கட்குமுத்தியுமுண் டாக்கலாமில்லை

வசனம்

நந்தனார் ஞானஉபதேசஞ் சொல்லக் கேட்டு முன்னே நந்தனா ருடனே திருப்புன்கூறிற்போய் சிவதரிசனஞ்செய்துவந்தவர்களாகிய ஆரவன் தொந்தி ஆனையேறி முத்துமாறி கழனிகாத்தான் பாச்சனூரா ன் ஆண்டிசேவகன் சொறியன் வெறியன் காணியான் எல்லைச்சாற்றி யென்றபெரியகிழவரிந்த ஆறிருபேர்களும் மனத்துமடைந்து அவரவ ர்கள் நிஷ்டையிலிருக்கத்தொடங்கி நின்றார் மற்றப்புலையர்கள் கூட் டங்கூடி நந்தனார் நம்மைநாளொனக்கு முன்னதாக சிவநாமத்தை ச்சொல்லச்சொன்ன குற்றத்தைப்பாராட்டி நந்தனை யடிமைகொண் ட அந்தணரிடத்திற் சொல்லுவார்

விருத்தம்.

இரவுபகல் பரமசிவனிணையடியேதொழுதிருக்கு மின்பங்கூறிக் கரைபுரளுங்கடலேபோற்சிவத்தினிடைக் கருத்துணாக்கண்டெல்லா ரும், பாவிவரும்புலையர்களும் பண்புரலேநெறிகாட்டிப்பகரக்கேளீர், அரியதொரு அந்தணவனடிமைபுரியுந்தனாபாலரிக்கைசெய்வார்

நொண்டிச்சிந்து-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயே ஒருசேதிகேளும் உங்கள் அடிமைக்காறப்பறைநடத்தைக யெல்லாம் வரவரக்கெட்டுப்போச்சு சேரியில்வழக்கமில்லாதபடி பழக் கிட்டான் குடியிருக்கமாட்டோம் எப்போதும் கூக்குரல்போடுவாறு க்கமறந்தே இருப்பாரொருவேளை இல்லைச்சிதம்பர மென்று சொல்லி மதம்பிடித்தே அழைப்பாரொருவேளை எங்களையும் அண்ணேவரவர வென்றுசொல்லி கின்னாரங்கொட்டி குதிப்பாரொருவேளை திக்குமு க்கல்கொண்டனையோ லெதையோ கண்டவன்போல் கழிப்பாரொரு வேளைமரம்போலே கையசக்கால் காலசைக்கால் மெய்யசைக்கவும் இ ருக்காதொருவேளை தாளம்போட் டெக்கலி கொட்டியே குடிசைகுட் புகுந்து பேசாரொருவேளை கண்டதெல்லாம்பிரட்டென்று சொல்லு வான்முரட்டுத்தனம் மன்றுருசாமிபோலேகிளம்பிவாய் விட்டலறுங் குறலூரெட்டுமே ஐயோ சிவனே யென்பான் கீழே புரண்டழுவான் யாரையுந் தொழுவானே தூண்டிமீனதுபோலே துள்ளித் துள்ளித் துடிப்பான் பற்களைக்கடிப்பானே சிவனென்றுமென்றுதாம் நாங்களு

ஞ் செப்பவேணுமல்லாவிடில் வைப்பிலுதைப்பான் கோவிலிற் போ
வோமென்பான எங்களையும் கும்பிடச்சொலலி யில்லாவம்புபண்ணு
வான் சுற்றிவரச்சொல்லியடிப்பான் சிவன்பேரைசொல்லடா சந்நிதி
யில் நில்லடாவென்பான் சொலித்துக்கவேணும இல்லாவிடில் சுக்கு
மாந்தடி கொண்டு நொக்கிவிடுவான் கொயபேரிமூக்கன்போலே முது
கினில் குத்துவான் புலிபோலேதக்குவானே இதுவென்னகாரணமோ
எங்களுக்கீனமாயிருக்குது மானமல்லவோ கருப்பண்ண சாமிதானோ
இருளன்காட்டேறியோவிரையன் விட்டேறியோபாவாடைதுரைதா
னோ ரணபத்திரகாளியோ வுன்மத்தவீரனோ பூசைகள்போட்டுப் பா
ர்த்தோம் ஒன்றிலும்போவதில்லைசரியமாவதில்லையே எங்கள்வள்ளு
வரைக் கேட்டோம் அவரெடுத்துச் சொன்னாரிதை விடுத்துச்சொன
னார் வயான் உருத்திரனார்பிடித்து வாட்டுதடா இப்படியாட்டுதென்
றார் தெளியாதென்று சொன்னா ஐயவெளியாதென்றுசொன்னார்.

கீர்த்தனை-இ-ம்-கன்னடா-ராகு-ஆதிதாளம

பல்லவி

சேதிசொல்லவந்தோம நந்தனார் சேதிசொல்லவந்தோம்

அநுபல்லவி,

சாதிமுதமைதெரியாதவனுக்கு
வந்தவனொன்றொருமாதமாய்த்தெரிந்த சேதி

சரணங்கள்

ஏரைப்பிடித்துசற்றே யுழுவான்-மன
தேங்கித்தள்ளாடியே விழுவான் எங்கள்
சேரியைப்பார்த்தே யுழுவான்-சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவானேயேசேதி

நாத்துமுடிக்கையி லெடுப்பான்-இதை
நடத்தெறியாமலே விழிப்பான்-இதைப்
பார்த்திடும்பேர்களைப் பழிப்பான் அடே
பாவியென்றெங்களை யடிப்பானேயேசேதி

உதட்டியசைத்துமுணு முணுப்பான் அவன்
ஊனுராக்கத்தையும் துறப்பான்நாங்கள்
அதட்டிப்பேசினு லடிப்பான்பொன்
னம்பலவாணனைப் படிப்பானேயேசேதி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அடக்கியாளுமையே இவனை அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி.

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துக்கண்டித்துப்படபடத்து அடக்கி

சரணங்கள்

பொன்னம்பலவாவென்றிவன் பேசி
பொழுதைப்போக்குவான்சாம்பலைப்பூசி
சன்னதங்கொண்டவன்போலவே வாசி
சண்டைப்பிடிக்கவருவானிவன் தோஷி அடக்கி
பலித்ததையேஒருமந்திரம் போட்டான்
பழமையானயினிதங்களைக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்தானிவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள்வழிபட மாட்டான் அடக்கி
குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்பயல்களைக் கெடுத்தான்
களத்தைச்சீக்கவேயெங்களைவிடுத்தான்.
காடுமண்டிவருஞ்சுடலையிற் படுத்தான் அடக்கி

வசனம்

சேதிசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேதியர்சொல்வார்

விருத்தம்

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டுப்
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினான்போடாவென்றேன்
வேலைசூழுலகிலிந்த வீணனைப்போலேகாணேன்
சீலமாஞ்சிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே

வசனம்

அந்தணர்சொன்ன மொழியைப் புலையர்கேட்டுமிகவுஞ்சந்தோஷங்கொண்டு சேரிவந்துசேர்ந்தான் நந்தனாரெப்பொதும்போல அந்தணரிடத்தில்வருகிறார்

துக்கடா ஆதிதாளம்

நந்தனாரும்வந்தார்வெகு
சொந்தமானதங்களையரைக்காண நந்த

அங்கமுழுதிலும்நீறுபூசியே அரகாசிவசிவவென்றுபேசியே
சங்கையின்றியிருகைகள்வீசியே சாமிசாமியென்றுதன்னையேசியே
தில்லைச்சிதம்பரபள்ளுபாடியே தெரிசினங்காணேனென்றுவாடியே
அல்லலறுஞ்சிவலோகநேடியேயடையவேணுமென்றிங்கேநாடியே

நந்தனாரும் வந்தார்

விருத்தம்.

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதானய்நிற்கும்
பேதைகுணம்பற்றறத்துப்பேரின்பம்வருடித்துப்பேணிக்காக்கும்
ஆதிபராபரமென்னுந்திருச்சிற்றம்பலத்தைக்கண்டறிவிலுன்ன
வேதமொழிவிளங்கிவருந் திருவாயால்விடைகொடுத்துயிடுவீரென் (றார்

கீர்த்தனம-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

தில்லையம்பலத்தலமொன் றிருக்குதாம்கண்டபேர்க்கு
சென்மமானபிணியைக் கருக்குதாம்
உயருஞ்சிகரக்கும்பம் தெரியுதாம்கண்டபேர்க்கு
உள்ளங்குளிரகருணை பொழியுதாம்
பண்ணவரயன்மாலுந் தேடுமாந்தில்லைக்காட்டில்
பாம்புபுலிக்குகிர்த்த மாடுதாம்
அரியபிரமனெழுத்தைத் தள்ளுமாம்ஆரையுமது
ஆனந்தமுழுக்காட்டிக் சொள்ளுமாம்
போய்வருபவர்புண்ணி சாலியாம்தருமராசன்
புரத்தில்பழுதுவந்து சேலியாம்
உருவில்லாதகுருவொன் றிருக்குதாம்மூலக்கனலை
ஊதியெழும்பிக்காணப் பெருக்குதாம்
உருவமாகிவெளியே வருகுதாம்நான்மறைக்கு
முணர்வில்லாதகாட்சி தருகுதாம்
போய்வருகவுத்தரந் தாருமேபொன்னடித்தாள்
போற்றவேகண்ணாலே பாருமே தில்லை

வசனம்

சிதம்பரம் போவே னென்று அந்தணர் கேட்கும்படி நந்தனார் சொல்லுகிறார்

கிர்த்தனம-இ-ம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்

தாதரிகிடதக சந்தரிசனத சாதந்தமிதத்திடக்கணந்தரி தினத்ததிம்த கதந்தரிகுந்தரி தந்தகணம் தனணந்தனனந்தனந்திந்தனத்தின்னகிடதந்தோந்தத்தின்னகிடதகதோந்தத் தின்னகிடதோம்.

பல்லவி.

அடியபாதங்காணரோ பிர்ம்மானந்தபூரணரோ

அநுபல்லவி.

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாயகனூர்குருவாரத்திலே மனதுள் ஆடிய

சரணங்கள்

பாசமறுத்துடன் வாசியொடுக்கி
பக்திபண்ணுங்காட்டில் பாம்புபுலிக்கி
ஆசையுடனே யருளைப்பெருக்கி
அன்பர்களிக்கச் சிலபுகுலிக்கி ஆடிய
கொட்டமளிக்கும புனல்லெறுழிலநீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைபோக்கி
வெட்டவெளியிலே நெட்டிடத்தூக்கி
வேதபணிந்திடத் தென்முகம்நோக்கி ஆடிய
சேனுஞ்சடைபுனல் பூமியில்கொட்ட
சேவித்தநாரதா பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழிந்தண்ட கோளமுமுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனு மத்தளங்கொட்ட ஆடிய

வசனம்

ஆனபடியினால் நான்சிதம்பரம்போகஉத்தரவு தரவேணுமென்று அந்தணரைத்திருநாளைப்போவார் கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

உத்தாரந்தாருமையே எனக்
கொருவருமில்லைபாகதியடைய உத்
வித்தைகள்கற்றதுமில்லையாரொரு
பத்திநென்றுபாகதியடைய உத்
குற்றங்களொத்தனைகொடியேன்செய்யினும்
அத்தனையும்பொருத்தாதரவாக உத்
பெண்டுபிள்ளையென்றுபேயனைப்போற்றியே
கண்டுகளித்துகாலங்கழித்தேன் உத்
தில்லைச்சிதம்பரத்தைதெரிசித்துலந்துங்க
ளெல்லையைக்காத்துக்கொண்டிருக்கிறேனையா உத்

வசனம்

நந்தனார் சிதம்பரம்போகஉத்தரவுகேட்டதனால் வேதியரடிமையைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்

விருத்தம்.

பாடிபுகழ்தில்லைநாதனை பத்தியேயுநவாய்வந்து
கடிநகராதநூரில் களித்திடுமந்தனென்று

சிடுசிடுமூஞ்சிகாட்டிச் சில்லிடம்போலநெஞ்சந்
துடித்துடித்திட வைதாயந் தோடியும்பேசுவானே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணும்படி
விட்டையாமதுவிட்டையாம்
சேதிசொல்லவேணுமென்றிலை
வாதையோ அகமகிழ்ச்சையோ
காலைமாலையில்வருதுபெரிசனங்
காட்டுறாய்நிலைகாட்டுறாய
கதறிமுறுதுமூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகுமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசனங்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிங்கக்குட்டி
யல்லவோவதைசொல்லவோ
காளிபூசையவர்போடும்போதுநீ
கண்டித்தையாங்கண்டித்தையாம்
கடமெலாம்வெளிப்படுவதாகவழி
காட்டுகிறேனிதைகாட்டுகிறேன்

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரம்போவேனென்று சொல்லுவதால் அந்தணர் கண்டிக்கிறார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பறையா நீசிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா — பறையா

அநுபல்லவி

அறியாத்தனமினிசொன்னாலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்பாவி — பறையா

சரணங்கள்

சிதம்பரமென்பதை — விடுகொல்லைத்
சேறாடியிலேவந்து — படுசாற்றைப்
பதத்திலேபிடுங்கி — நடுகனப்
பண்ணனுக்கேபவி — கொடு-அடாபறையா

எப்போதுமொருதடி — பிடிகையி
　யெடுத்துக்கொண்டேகமுக் — கடிஎங்களை
கற்பனையாம்பன்று — படியுங்கள்
　நோகாமலேகாடிடைக் — குடி அடாபறையா
கள்ளந்திருதற்குப் — பாரு-உன்
　கால்படுமபண்ணையில்வீழ் — திரு-இது
சொன்னதுமில்லையோஉன் — குருநீ
　சுகமுடன்வாழ்ந்துக்கொண்டிரு — அடாபறையா

விருத்தம்.

ஓதியடிவீராவென்றும் உக்கிரமாடாவென்றும்
பதிபெறுங்கருப்பாவென்றும் பாவாடைராயாவென்றுங்
துதிபெருமிருளாவென்றுந் தொட்டியச்சின்னனென்றும்
மதுவொடுபிசிதம்வைத்து வருந்தியேவணங்குவாயே

வசனம்.

அந்தணர் நந்தனாரைக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்லவார்த்தை சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தாஒருசேதிசொல்லுகிறேன்கே
ளிந்தபங்குதோன்றியநாள்முதல்
சொந்தமுறியெழுதிக்கொடுத்துநீ
வந்தபறையனல்லவோமறந்தாய் — நந்தா
பாருஇந்தவயல்வரப்பைவெட்டிப்
பேருஅந்தக்கழனியைவெட்டிப்பணை
சேருபொருப்புள்ளவனுனையன்றி
யாருஇதுவல்லவோகாரியம் — நந்தா
வாடாஉன்கூலியைமுழுதுந்தா
வேடாபண்ணைபறச்சிகளுடனே
கூடபழனங்கடோறும்நடப்
போடாஇதுவல்லவோபுண்ணியம் — நந்தா
பாடுஉன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடுகள்ளுசுள்ளுடன்பூசைகள்
போடுநெல்விளையும்படிக்குவழி
தேடுபுத்திசொன்னேனிதுதான் — நந்தா

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே சொன்னேன் சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போனால் இதமபெறலாமென்று
சேதிசொல்லுறாயுன்சாதிக்கடுக்குமோ சிதம்பரம்

சரணங்கள்

கள்ளக்கும்பிடுகளைப் போடாதேஉன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமூடா கீழே
தள்ளிவிட்டிவுன்னைத்தருமபடி செய்வேன்-சிதம்
நாத்தைப்பிடுங்கிக்கழனி நடவேணும-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே யுழவேணும
பார்த்துப்பரம்படித்து பழுதுவராமல்
பாயுஞ்சலம்விட்டுப் பார்த்திடுவாய்நீ-சிதம்
அடிக்கடிமருத்துநான் சொல்லவோநீ
அடிமைக்காரப்பய லல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவேனிருக்குது சாதனம்
தடுத்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன்சிதம்

வசனம்

அந்தணர் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனைநினைத்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்முத்திபெறலாமே

அநுபல்லவி.

எத்திசையுமவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்நிறைந்திருக்கும்
வஸ்துவென்றுஅம்பலவன்மலரடிதினந்தோறும பத்தி

சரணங்கள்

கட்டழகிசோரனிடங்காதலது போலே
கடுகிவருங்கன்றுருகில்கபிலையது போலே
கட்டவரைத்துணியுமில்லாப்பேதையொருக் காலே
காவலனார்பதம்வருகில்களிப்பதனைப் போலே
கண்டுமுறைமகிழுலகக்கண்டறியார்மநுமயக்கங்
கற்பனையாயிப்பிரபஞ்சஞ்சொற்பனம்போலொப்புமிரும் பத்தி

தயிர்குடிக்கல்பால் குடிக்கத்தழுவுதல் திருஷ் டாந்தம்
சடலமபொறுக்காமல் துயர்தருகிலி மோகாந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்திந்தமாயையுப சாந்தம
ஆறுமொன்றுசாதனங்கள்வழங்கியது வேதாந்தம்
காயஞ்ஜனிக்காதிருக்கக்கண்டுகொள்ளவேண்டுமென்றால்
காசுபணமபாசமதுமாசரவே ரேசமுகின்பக்தி
பச்சைமரத்தாணிபோலேபரிந்துமனம் நாடி
பாலகிருஷ்ணன்பணியுமபொன்னமபலவனைக்கொண்டாடி
இச்சையொழிநதைம்புலன்களைந்துகளும் வாடி
ஏகரசமானபரிபூரணத்தைத் தேடி
ஆச்சமறந்திருவிழியிலானந்த நீர்கரைபுரள
அரனேதிரிபுரனேகங்காதரனே பராபரனேயென்று பக்தி

வசனம்

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற பன்னிரு பேர்களுடன் நந்தனுமிருந்து பக்திபண்ணுமநாளையில் ஒருநாள் நந்தனார்பன்னிருவடைய பக்திதிடப் பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப்பரிட்சைபார்த்தார்

இருச்சொல்லலங்காரம்

நந்தனார்-சிவதலத்தில்சிதம்பரமேகாட்சி யென்றார்
அவர்கள்-அவித்தைகளைத் தாண்டினிற்றலேகாட்சி யென்றார்
நந்தனார்-சிற்சபையின்மகிமையென்னசெப்புவி ரென்றார்
அவர்கள்-அச்சுதருங்காணுதவானந்த மென்றார்
நந்தனார்-ஆசையினாலென்னபலனாகு மென்றார்
அவர்கள்-நாக்கிலேசிவநாமம்நவிலு மென்றார்
நந்தனார்-கற்றதனாலென்னபலன்கண்டோ மென்றார்
அவர்கள்-கொற்றமைக்காரன்பலன்கொண்டா ரென்றார்
நந்தனார்-அம்பலத்தைத்திறைபோடத் தொடங்கினாரே
அவர்கள்-சம்புவித்தைமாயைக்கு ளடங்கினாரே
நந்தனார்-மனந்திருத்திக்கொண்டார்க்குவாராதொன்றில்லை யென்றார்
அவர்கள்-கனவருத்தமுண்டார்க்குங்காகாதுதொல்லை யென்றார்
நந்தனார்-சாதியிலேயெளியவன்தானறிவானோ வென்றார்
அவர்கள்-ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே யென்றார்
நந்தனார்-ஞானமில்லாதவர்முத்திநாடா ரென்றார்
அவர்கள்-ஊனமில்லாச்சிவபத்திதேடா ரென்றார்
நந்தனார்-மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம்விதியே தென்றார்
அவர்கள்-துதியில்லாதவர்க்கெல்லாங்கதியே தென்றார்

நந்தனார்-பவக்கடலைக்குளப்படிபோல்பகுப்பா ரென்றார்
அவர்கள்-சுகக்கடலிலிளைப்பாரசுகிப்பா யென்றார்
நந்தனார்-பாப்பானுத்தாரங்கொடுப்பானோ வென்றார்
அவர்கள்-காப்பாற்றுங்கடவுளுக்குகைபார மென்றார்
நந்த-படித்தாற்போல்காட்டிவிட்டேன்பலமாச்சுதென்று சொன்னார்
அவர்கள்-அடித்தபால்போட்டு விட்டீராராலேயாகு மென்றார்
நந்தனார்-அங்கேயென்னீங்கள்வல்லேயோ வென்றார்
அவர்கள்-இங்கேயென்னதுஇல்லேயோ வென்றார்
நந்தனார்-எங்கும்நிறைந்தபூரணங்க ளென்றார்
அவர்கள்-இங்குமிருந்துஇயற்றுங்க ளென்றார்

வசனம்

இப்படியிருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் தனக்குத்தானே பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப்பாடுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாடுவாய்மனமே சிவனைக்கொண்டாடுவாய்தினமே

இந்திரன்முதலிய இமையவர்க்குபகார
நந்தியின்மீதேறும நம்பன்பதமபோற்றி பாடுவாய்
ஆலந்தனையுண்டமரரைக்காத்திடு
நீலகண்டனை கழல்பெற நெறியுடன்போற்றி பாடுவாய்
சீலமாகவேசித்தத்தினின்றிடுஞ்
சூலபாணியனை னுஞ்சுயமபுதான்போற்றி பாடுவாய்
மோகமாந்துன்பத்தினால் மூழ்கிகெடாமல்
ஆகமமுறையிடும் அந்திவண்ணனைப்போற்றி பாடுவாய்
பஞ்சாட்சரந்தன்னைப்பக்தியாயுருவேற்றி
மெய்ஞ்ஞானம்பெற்றுய்யுமேலானைநீபொற்றி

கீர்த்தனம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரமேகினைமனமே முத்திபதம்பெறலாகுமனமே

அநுபல்லவி

சதம்சதமெனும்பொருள் பதம்பதம்பயமருள்
சமரசநடம்புரிசாமிசிதம்பர நிலமன்திருவிருநிகொள்ளாகாசிதம்

சரணங்கள்

ஒழியாக்கவலேகொண்டுவிழலாய் ஆனாய்
உண்மையில்லாவிடிவிட்டுநிழலாய

தழுவா திருந்த தில்லைத்தலமெனுமேல் வீட்டை
சாகசத்தாலல்லோநல்ல சாபல்லியமாம் பாட்டை

பந்தமும்பெற பந்தமுமேயற
எந்தவினைத்திற முன்றாமுற்சிதம்

தேகமெடுத்தவருண்மையறியாய்மோசத்
தெரிந்துவையாவலைசிக்கிமுழியாய்
சாகுமட்டுஞ்சம்சாரமே விட்டு
சலியாமலேயுதைத்துச்சண்டாளமான ஆட்டு

சம்பாத்தியமது வம்பாரும்விதி
நம்பாதிருந்தது தெம்பாய்ப்பதிசிதம்

உனக்குள்ளேயுணர்வால் நீயோனம்உண்மை
ஓர்வழிகாட்டுமே ஞானம்
தனககுசிதம்பரஞ்சார்ந்ததாலே தன்மயம்
சதந்திரமாமகூட்டுமசாம்ராச்சிய சின்மயம்

சரிவாசிவகுரு வசமயமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாந்திருசிதம்

துக்கடா

அரகர அர மாதேவா

நந்தனூர் சிலநாளன்பு அடிமை கொண்ட அந்தணரிடத்தில் வந்து சிதம்பரம்போகஉத்தாரம்மிகவும் வருந்திகேட்கிறார்

இது-அறுசீரடி-விருத்தம்.

வேதியரேபெரியரே நல்லவரே கடையவிண்ணோர்மெச்சும்
சாதியரேபலகலையுங்கற்றுணர்ந்து புரையில்லாதவமேசெய்யும்
போதியரேபக்தியில்லாநான்புலையனேதறியேன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதிருசிதம்பரத்தைக்காணவென்றே யாசைகொண்டேனுப்பு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம் வீரோ

பல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தையொரு தரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென் றுத்தாரந்தாருமையா

அநுபல்லவி

தில்லைசிதம்பரத்தைக்கண்டால் பிறவிப்பிணி
இல்லையென்றுபெரியோர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன் தில்லை
அல்லலறுக்குந்திருவம்பலநாயகன்
அல்லும்பகலுமாடுமானந்தம்பெருகிய தில்லை
யாதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேயெந்தன் மீதில்தயவுசெய்து தில்லை

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதம்பரத்தை-தெரிசிக்கவேணும்

அநுபல்லவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கிரிசைபபிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாகவே தெரிசிக்க

சரணங்கள்

பக்தர்பணியுந்திருக் கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேத்திப்பிரவிதுய ராற்றியெப்போதும் தெரிசிக்க

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
நர்தனைக்காங்குவித் தாதரவாக தெரிசிக்க

ஈசனை புலியூரில் வாசனைகனசக
பேசனையென்று நடராசனைபோற்றி தெரிசிக்க

காமனையெரித்தவர் வாமத்தினின்றுசிவ
நாமத்தைசொல்லியர்த்த சாமத்தில்வந்து தெரிசிக்க

ஞாலம்புகழுமவன்மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ்சீலபொற்பாதனை தெரிசிக்க

வசனம்.

நந்தனார் தரிசனஞ்செய்ய உத்தரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுகிறார்

எண்சீரடியாசிரிய-விருத்தம்

புத்திசொல்லக்கேளாதழுடாவுந்தன்
பிரட்டெல்லாநானறிவேன்போடாபோடா
பத்தியென்றுஞ் சித்தியென்றும்பறையர்க்கேது
பாப்பாரதெய்வமது பாலிக்காது
குற்றமுண்டுன்சாதியிலே வழக்கமில்லாக்
கொள்கைபரச்சேரியிலே கூடாதப்பா
பித்தமதுகொண்டவன்போ லிங்கேவந்து
பேசாதேபோபோவென் றேசுவானே,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரதெரிசனமா நீயதைச்சிந்திக்கலாமா பறையா

இருகாலைப்போவாரென்னும்

அநுபல்லவி

சிதம்பரதெரிசனஞ் சதுர்மறையோர்கள்
செய்வது ஞாயமகீசொல்வதுமாயம்
சொல்லாதே இங்கே நில்லாதே
சேரிக்குப்போடாகாலைக்குவாடா — சிதம்பர

சரணங்கள்

சனகமகாமுனி யோகிகள்தேடிய
கனகசபையைக்கண்டறிவாயோ
பேசாதே கை வீசாதே
வீரனைத்தொழுடா ஏரியைவுழடா — சிதம்பர

தவமுடையோர்கள் தரிசிக்குமந்திரஞ்
சிவபதமென்றுசேவிக்கலாயா
ஆகாது வினைபோகாது
விரைதெளியென்றே அறுதலிமகனே — சிதம்பர

வசனம்.

உழுதுசேறு பண்ணி பரம்படித்து விரைதெளித்து நாற்றுபறித்து நடவுநட்டு மடைதிறந்து மடைகோலுகளைபிடுங்கி காத்திருந்து பதத்திலறுத்துகட்டி அறுத்துதிரம்பிய பட்டடையைக் காப்பதுமில்லை இராக்காலங்களில் பந்தம்பிடித்து தடியெடுத்து கொம்பு தம்பட்டமுழக்கி கோலாகலமாகி நாலு பறையரோடுங்கூடி வரப்பை விட்டு ஊறைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்ட காவல் காப்பதுமில்லை உனக்கு வேண்டிய ஊணுறக்கம் முதலாகிய தேசதருமமும் மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரமென்று பித்துப்பிடித்துத் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாயைவிட்டலறி பேய்பிடித்தவன்போல் மதிமயங்கி உடல்கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கீழேபுரண்டழுது தத்துப்பித்தென்று தள்ளாடிய காரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனைக்கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சூரியகாந்தம ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாயுனக்கிந்தபிரமை வந்தகாரணம் நானறிந்திடச்சொல்லும்.

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தபறையனு
மண்டியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் — நந்தா

சரணங்கள்

சாதிமுறைமைதுறந்தாய்-தில்லைச்
 சபாபதியை நினைந்தாய
சூதுக்காரபறையருடன்கூடிச்
 சுமமாயிருப்பதுஎம்மாத்திரந்தான் நந்தா

குலத்திலில்லாதவழக்கமநீயனைதக்
 கொண்டாடுமுழக்கம
வெளுத்ததிருவெண்ணீறு எருமைச்சாணியது
 மேனியிலணிவரோ வையகந்தன்னில் நந்தா

திட்டுபுரட்டுமறியாய் பொல்லாத்
 தீங்குவார்த்தையுரையாய்
முரட்டுத்தனத்தைஎன்முன்னேகாட்டி
 விரட்டிப்பேசுறாய் வெறியயக்கமோஅடா நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப் பார்த்துப் சிதம்பரம் வந்தகாரண மென்னவென்றுகேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச்சொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரிய-விருத்தம்

மணங்கொண்ட விடமெல்லாம் போகாமலானைவிட்டு மறித்துவாங்கி
அனல்கண்டமெழுகதுபோ லெனதுள்ளந்தனதாகவுரிக்கிச்சாயக்கும்
புனல்கண்டவேணியனைப்புண்ணியனை புராந்தகனைப் போற்றி செய்ய
கனல்கொண்ட தில்லைநகர் போய்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே

வசனம்

நந்தனார்வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுதல்

கீர்த்தனம-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நட்டநடவுவிளையும் பட்டவெளியை தொட்டபோதிலும் நட்ட
கெட்டமதியைவிட்டுவிடு கேளடாபண்ணையாளடா நட்ட
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால் பட்டதினால்பசுமைகொள்ளும்

விருத்தம்.

கதிபொருமுழமேனீளுங்கட்டுமுக்கலமேகாணும்
அதிபெருநந்தாவுன்கை தொட்டசேதங்கமாகும்
பதிதனிற்பெருமைசொல்லும் பறையனாயிருந்துதில்லை
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய் செயதொழிலேதென்றுமே

வசனம்

நந்தனருக்குச் சிதம்பரப்பித்துத் தெளியாமையால் வேதிய ரென்ன செய்யப்போகிறே னென்று துய்ரமுற்று நந்தனரைப்பார்த்து புலம்புவார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-தனுகரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பித்தனாய்போனதென்ன நந்தா — பித்த

அநுபல்லவி.

எத்தனைபோபுத்திகளெடுத்துபடித்தும் — பித்த

சரணங்கள்

சித்தமிப்படி — செய்தாரோ
பற்றுதலில்லாமலே — பண்ணியபேராரோ
பத்தியென்று — பேரிட்டதாரோ
நித்தமுமிப்படியே — நிலையிட்டதாரோ-பித்தனா
எத்திசையும்புகழ் — பெற்றிருந்தும
வித்தைகளனேகம் — விளம்பத்தெரிந்தும
பத்தியோடு — சகலமறிந்தும
நந்தனென்றுபேரிட்டு — நானுனக்கிருந்தும்-பித்தனா

வசனம்

மனதிற்றுயரமுற்றவேதியனைநந்தனர் மிகவும்வணங்கிசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டு தில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசிவகாமிப்பெண் சந்நிதியிற்கோராகத்தலைவணங்கி
இத்தியென்றுநடனமிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரத்தெரிசித்தாலும்
பித்தமதுதெளிந்துவிடும் வேதாந்தமழைசொரியும்பெரியகோவே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செங்கலா- ரூபகதாளம்,

பல்லவி

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது பேரின்பமன்றுள்ளே

அநுபல்லவி,

மற்றமருந்துகள் இன்றுநுமுன்னுக்குவல்லே-வல்லே-வல்லே ஐயாபி

சரணங்கள்

பாம்புபுலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத் தேடிப்பார்த்துப் பயரிட்டது-அந்தப்
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும் பார்த்துக்களித்தனுண்டு

பார்ப்பதியென்றொருசீமாட்டியதில்பாதியைத்தின்றதாண்டுஇன்னம்
பாதியிருக்கும்பறையாநீயுமபோய்ப் பாரென்றுத்தாரமதாருமதாரும

பத்துத்திசையும்பரவிப்படர்ந்தாலும் பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்கள்போடுந் தண்டைசிலம்புகொஞ்சுந்
சித்திக்குத்தேகனேசெங்கருடபோநல்ல சித்தமுடையாகத்தே-என்
சித்தத்தைக்கட்டியிழுக்குது அங்கேசென்றால்போதுங்கண்டால்
திருமையே பித்தந்

ஊரைச்சொன்னாலும்பாவந்தொலையுமூடருக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார் பலபேர்களுக்குப்பிழைப்பு
சாருநரையுந்திருமருந்து சாதியைப்பாராது-இனனக்
கிராதநோயகள்படைத்தவெனக்குத்திருந்திருந்திருமையே பித்தந்

கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாம விருப்பேனோ
சென்மத்தைவீணாக்கிக் கெடுப்பேனோ-சிதம
பத்தியுமனமும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன் சடலமுமிங்கே-சிதம்
ஆசையுநேசமு மானந்தமங்கே
பேசலும்பாசமும் பிதற்றலுமிங் கே-சிதம்

வசனம்

இப்படி நந்தனார்சொல்ல வேதியர் மூர்ச்சை யடைந்து விழுந்து தெளிந்து எழுந்துசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநாட்டாகவில்லை
பார்ப்பதுமில்லைசையப் பழமதுதின்றாய்பண்ணை
கார்ப்பதுமில்லையுன்னைக் கைவிடமனதுவல்லை
சேர்ப்பதாலாவதில்லைச் சேரியிற்றொலைந்துபோடா

வசனம்

என்றுவேதியன்சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில்நந்தனார் வந்துபன்னிரண்டுபேர்களை பார்த்துச்சொல்லுவார்

திபதை-இ-ம-மாஞ்சை-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

ஆசைநேசராகுந் தோழரேகேளுங்கள்
பேசுந்தெய்வங்களுண்டோ ஈசனல்லால்நமக்கு ஆசை

அயன்மாயன் அன்றடிமுடிகாணாத
சேயனழலுருவாய் நின்றநின்மலரல்லால் — ஆசை
மண்ணாய்விண்ணாய் மற்றுளபொருள்களாய்
எண்ணுமெள்ளுமெண்ணைபோலிருக்குமீசனல்லால் — ஆசை
அருவாயுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும
பரமாகிநின்றதேதத்தப்பராபரத்தையல்லால் — ஆசை

வசனம்

என்று நந்தனார் சொல்லிப் பின்னும் - ஆனந்தக் கூத்தாடுவார்.

தரு-இ-ம்-தன்யாசி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி

ஆனந்தகூத்தாடினார்-ஆனந்தநந்தன்
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்

அநுபல்லவி

வானுந்தேவர்முனிவர் ஜெயஜெயவென்று
வாழ்த்துமபிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போவென்று — ஆன

சரணங்கள்

மாயவலைக்குட் பட்டு-அதிலெப்போதும்
மாளாத்துயரப் பட்டு
மாயுமுன்னாகவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்களிக்கவென்றான் நாடுவரென்றேசத்தி ஆன

கவலைபடாதே நெஞ்சமேகாலனகப்பாசங்
கண்முன்வராதே அஞ்சுமே
தவநிலையையுணர்ந்த சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினேன் தனைக்காணுவேனென்று-ஆன

காயமிகவுஞ் சதமா-அன்றியும்பவங்
காண்பதொவ்வொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தலுண்டென்றன்
தூயபதத்தாலந்தத் தூகளற்றிருப்பேனெனறும்-ஆன

வசனம்

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டு பேர்களையும் வேலைசெய்ய வொட்டாமல் தன்சமீபத்தில் நிற்கவைத்துக்கொண்டு போதித் திருப்பதை வேதியன்கேள்வியுற்று நந்தனாரைச் சீறிக்கடுங்கோபஞ் செய்ய நந்தனார் வேதியருக்கு இதவுசொல்லுகிறார்.

தரு-ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஏதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
எண்ணுவதோ தோதகம்

அநுபல்லவி,

காதாரமான கசடர்சொன்னசொல்லை
சாதனைசெய்து சார்ந்துபிழையொன்றில்லைஏதுக்

சரணங்கள்.

நான்உனக்குப்பண்டு சாதனஞ்செய்து
நலமாய்த்தந்ததுண்டு
தோன்றமேனீசொல்லுஞ் சொற்படிசெய்கிறேன்
பாண்மையாயநித்ய பத்தியாய்உய்கிறேன்-ஏதுக்
செய்தோரைஒருக்

சாகளவுநன்மை
காணும்மறவாத்தன்மை முண்டுதாமேகண்டு
தாசனுக்கெப்போது இனிமேல்நான்செய்தொண்டு-ஏதுக்
யோசிக்கப்போகுறீர் குதும்வாதும்

ஏழைநான்தானே
ஏதொன்றறியேனே மேதிகாலைகளெங்கே
மேழியருடனேயொரு உழுசயிறுங்கொடுப்பீரிங்கே
ஊழியனுக்கும்

நந்தனார்-ஏருழுதல்

எழுசீரடியாசிரிய-விருத்தம்

வணக்கமாய்ச்சொல்லும் வார்த்தையையுணர்ந்து
வஞ்சனையிலாதவேதியன்தன்
கணக்கில்லாத்தனது பண்ணையாள்வசத்தில்
கைப்பிடியாகவேவந்து
பிணக்கிலானிவன்சொற்படியெலாஞ்செய்வான்
பின்னிடான் அழைத்துபோவென்ன
இணக்கமாய்க்கொண்டுபோயினர்நந்தா
ஏர்த்தொழில்மிகப்புரிந்தனனே

தரு-இ-ம்-சஹாணா-ரூபக-சாப்பு-தாளம்

பல்லவி

பத்தியாக ஆண்டைசொற்படிசெய்தார் நந்தன்பலருடன்மிகப்பத்தி

அநுபல்லவி.

கர்த்தனைசித்தங் களித்துக்கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடிமெத்தக்

காதலாகவேகொண் டாடி
மனம் நீடிபத்தி

சரணங்கள்

நீருள்ள ஆதனூர் நஞ்சைபுஞ்சைகளை
நித்தமுமேர்கொண்டு பழுதுஆறச்
சுத்தமதாகவே உழுது
காலைப் பொழுதுபத்தி

கருப்புவெளுப்புச் சிவப்புநிறமுள்ளக்
காளைகளைகட்டிப் பூட்டி-பொற்
காறுவொன்றதிலே மாட்டி
ஏ ரோட்டிபத்தி

கந்தன் கருப்பன் கடம்னிடும்பன்
கரியனவன் தம்பி பெரியவன்சின்னக்
காத்தானவன்மகன் சொரியன்
குள்ள நரியன்பத்தி

சீரகச்சம்பா சிறுகடன்சம்பா
சிவந்தமணக்கத்தை நட்டுகம்பு
சேர்த்துவை யிட்டு
பயி ரிட்டுபத்தி

வ-ம் இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்துக் கொண்டிருந்த நந்தனார் இனிமேல்சிதம்பரம் போவேன் போகாவிடில் பிராணனைவிடுவேன் அன்றியுமசேரியில்வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டுவேதியர்பால் சென்றுதலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனந்துடித்துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உத்தரவுகேட்கிறார்.

அறுசீரடி-யாசிரிய-விருத்தம்

பொய்ச்சடலம்புழுக்கூடொன்பதுவாசற்றேம்பையைப்போற்றிசெய்யும், அச்சனிவனென்றெண்ணித் தள்ளாமனன்னெறியைச் சொல்லவேணும், பச்சைமிகுந்தொடியமுகி சிவகாமியாதுபங்கன்பாதங்காண, இச்சைமிகுந்திருக்குதையே அம்பலத்தைகண்டுகளித்திறைஞ்சுவேனே.

கரு-இ-ட-சாவேரிருபகதாளம்

பல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா ரொருவறன்றிப்
பிறவிக்கடலிடையில்கிடந்தழுவார்

அநுபல்லவி.

இன்னம்பலதெய்வங்களு மிருக்குமெனக்கிவர்
போலவேதில்லை யேழையிடத்திலிருந்தருள்செய்திடும் பொன்

வேதங்களாருநான்குமறியாத பழம்பொருளாகினும்
வேண்டும்பதஞ்சலிக்காகவே தில்லைப்பதிவந்து
பாதச்சிலம்பசையமணிகுலுங்கப்பிறையிலங்க
பணியாடமாடவேசடையாடவே பரமானந்தக்கூத்தாடிய — பொ
பலகந்தனிலசுகமதாயோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றது குறையற்றிடுஞ்செல்வன
கலியற்றமர்வதவற்றவர் விடைபத்தினிலுருவற்றிட
கலைக்கற்றவர்வலையறறவரிதயத்தினிலாடமாடிய — பெ
இரவுபகல்கருமங்களிழுக்கும் பொறிகரணங்களதை
இருந்துவசப்படுத்தும் வகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிநாருமாகாதியிற்சரணடங்கி மனமொடுங்கிவழி
பாக்குமிடமார்க்குமரிதாக்கும் பாலகிருஷ்ணன்தொழும் — டெ

வசனம்.

இவ்வகையாய்ச்சொல்லும் நந்தனரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

வெள்ளப்பேசிமெழுகிறாயனுதின மூடாவுனக்கித்தனை
கள்ளகரும்பிடவாவதென்னபலனோ காட்டுமபிசாசல்லவோ
துள்ளித்துள்ளித்துடிக்கிறாய்சிவபதஞ் செல்லாதுன்சாதியிலே
எள்ளுக்கொல்லையிலேமாடுவந்துதொடாதேகும்படிச்செல்லடா.

வசனம்

இப்படிச்சொல்லியவேதியருடனே நந்தனார் தனக்குத் தெரிந்தவித்தைகளை அந்தக்ஷணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்

முன்நந்தனார்-பின்வேதியர்-இருவருமாகச்சொல்லிக்கொள்ளும்

ஏட்டிக்குப்போட்டியான-இருச்சொல்லலங்காரம்,

நந்தனார்-தில்லையைப்பார்க்கவல்லையோ — வென்றார்
வேதியர்-கொல்லையில்முளகாயில்லையோ — வென்றார்
நந்தனார்-கள்ளம்போனுலுள்ளதுகாணு — மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனுலுள்ளதுவிளையு — மென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால் தேகங்களிக்கு — மென்றார்

வேதியர்-பொரிச்சகறிகொண்டால் தேகட்பெருக்கு மென்றார்
நந்தனார்-ஆராவாவென்றால பாவம்போ மென்றார்
வேதியர்-பறைபலைக்கண்டால் பாவம்போ மென்றார்
நந்தனார்-வெட்டவெளியிலேமனது முட்டிப்பாரு மென்றார்
வேதியர்-பொட்டவெளியிலேகுழி வெட்டிப்பாரு மென்றார்
நந்தனார்-எனக்குரியஞான பாரிவைமதி யென்றார்
வேதியர்-உனக்குநாறியபறையர் சேரியேகதி யென்றார்
நந்தனார்-கர்த்தாவேயென்றுள்ளம்பெற்று ரென்றார்
வேதியர்-கற்றுமையக்கினியில்பற்று தென்றார்
நந்தனார்-மறையோருக்கெட்டபோதும்வாயிலேதற்க மென்றார்
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதும் சேரியேசொற்க மென்றார்
நந்தனார்-சொள்ளிக்கேள்போலென்னைக்கொட்டாதே யென்றார்
வேதியர்-அள்ளிக்கதேளென்னைக்கிட்டாதே யென்றார்
நந்தனார்-கடுமையாய்வந்து கவலைப்படுத் துவேதன்
வேதியர்-அடிமையாய்வந்து அவலப்படுத் துவேதன்
நந்தனார்-இல்லையோடுன்னைச்சேரேனே யென்றார்
வேதியர்-எல்லையோடுமுன்னைபயாரேனே வென்றார்
நந்தனார்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே யென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருபறையாபோகாதே யென்றார்
நந்தனார்-தெரியாதமென்னப்போவேனே யென்றார்
வேதியர்-மரியாதையல்ல போகாதே யென்றார்
நந்தனார்-ஆனையைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரிபோரே யென்றார்
வேதியர்-பிராணியைவெட்டுமே பழிகாட்டும்புலையரே யென்றார்
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிபடிபடியே யென்றார்
வேதியர்-தேடித்தேடிப் பிடிப்பே னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையிலேசலங்காமல் நாடுவே னென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலேவிலங்காகப்போடுவே னென்றார்
நந்தனார்-சிந்தைநொந்து தவிப்பேனே யென்றார்
வேதியர்-வந்துவந்து அலப்பாதே யென்றார்
நந்தனார்-கொஞ்சிறுல்நெஞ்சம் முருகாதே யென்றார்
வேதியர்-அஞ்சிறுல்பஞ்சம் வருகாதோ வென்றார்
நந்தனார்-சிதம்பரம்போக உத்தாரந்தாரு மென்றார்
வேதியர்-இதம்பெறலாமோ கத்தாலேபோது மென்றார்
நந்தனார் சிக்கிரமாய்ப்போறே னென்றார்
வேதியர்-போகிறாயாய்ப்போவா யென்றார்

நந்தனார்-அன்னீதஞ்செய்யே னென்றார்
வேதியர்-சொன்னாதுதவறே னென்றார்
நந்தனார்-எங்கள்ஜாதிக்குவென்னவழி யென்றார்
வேதியர் உங்கள்ஜாதிக்குஇந்தவழி யென்றார்
நந்தனார்-உற்றதாஐது மென்றார்
வேதியர்-பெற்றதப்போது மென்றார்
நந்தனார்-பறையனாய்ப்பிறந்ததென் தலையெழுத்து வென்றார்
வேதியர் மறையாய்ப்பிறந்துங்கள்வருத்தமது வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்கு வழிசொல்லு வீரே
வேதியர்-காயக்காதமறந்திலை கல்லெறி யாரே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிச்செய்யவோ னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிச்செய்தகன் னென்றார்
நந்தனார்-உலகமனைத்துங் கடவுளாய்நின்ற தேன்
வேதியா-பலகலைகற்றமை பறையனாய்ப்பிறந் தேன
நந்தனார்-பழுதானஜென்மம் பறைக்கிதனே யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுமகன்மம்மடுக்காதே யென்றார்
நந்தனார்-காப்பதுன்பாரம் கட்டுவிடு யென்றார்
வேதியர்-நாற்பதுவேலிகைய நட்டுவிடு வென்றார்
நந்தனார்-அப்பன்கருணை இப்படியோ னென்றார்
வேதியர்-தப்பினேனதுவு மொப்பிலே னென்றார்

வசனம்.

அப்போது நந்தனார் மெத்தவும ஐயரை வணங்கி உத்தாரங் கேட்டார்.

விருத்தம்.

அல்லணைக்குழலாள்மோகமண்டாதவொருக்காற்றொண்டர்
பல்லுபாழிகாவஞ்செய்த பழவினைத்தொடக்கறுத்துச்
சொல்லினிமடங்கொண்டச் சுகக்கடலாட்டிவைக்குந
தில்லைநாயகனைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய்வேனென்றார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

மார்கழிமாதந்திருவாதிரைநாள் வரப்போகுதையே
மனைதப்பிடித்துப்பண்ணையொருதரம் போய்வாவென்றுசொல்லையே
கட்டையிருக்கையில்சிதம்பரம்போயே காணவேணுமையே
கடனுகிலுமாசைவினையுந்துன காலுக்குக்குவிலங்கையே

காலின்கசமுளைக்க நான்முதலாயுக் கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்தில் காட்டிக்கொடாமல் காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலில் வெள்ளெலும்பாட வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்கின தன்றியில்வேறே யொன்றுங்காணேனையே
எட்டுமிரண்டு மறியாதபேதை யெளியேனையே
இன்னந்தாய் வயிற்றிடையணுகாம லிடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளுத்திடுந் தண்ணீர்குடித்திடும் வெறியேயனையே
மேதினியினில் நாயினுங்கடையேன் வழிவிடவேணுமையே
தானந்தலங்களொன்றுங்காணா தடியேனானையே
தளரவிடவேண்டாமொருகோடி தருமமுண்டையே
அல்லும்பகலுங்க ளாதாரவாலே ஆளாகினானையே
அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென் றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்

சிலையணிந்திடும்வேளெரிந்திடச் செய்திருந்திடுந்திருமேனியைக்
கலைந்தணிந்திடவேண்டுங்காதலைக் கண்டிலராகியமம்மதனைத்
தலைசுமந்திடுஞ்சேடனாத் தன்மைகொளுமநந்தனுரை
விலக்குவாக்கியபெருமையாலிவன் வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்

இப்படிச்சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்க நந்தனுருடைய சிவபத்தி யதிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்ல வொண்ணாத மகிமை கொண்ட மகானுபாவனே தனக்கடிமைக்காரனென்று வேணபடி பேசுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

மாடுதின்னும்புலையர்வுனக்கு மார்கழிதிருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய் திண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்கு ஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிரிக்கும்வார்த்தைகளன்றோ நாடாதேபோடா
நண்டுக்குக்கலியாணவுளோ நரிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசைத்திருநாளுன்போல பறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோ ஆண்டவன்பொன்னடிதொழுவாயோ
கூசல்போடாதேபோடா கூழைக்கும்பிடலாகாதேதா
கங்கையிலாடுவையோ ஆநந்தகாணிக்கைபோடுவையோ
இங்கிதமறிவேண்டிககடிவந்து இறையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோ உனக்குமானந்தத்திருகூத்தோ
வஞ்சகவார்த்தைதானோக்குத் தெரியும்வாராதேபோடா

வசனம்

அடா நந்தா சபாகு நன்றாயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம் போகவேண்டுமென்றுகேட்டதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்.

தரு-இ-ம-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடடா நந்தனே தில்லைக் கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியம்மிகவாச்சரியம்

அநுபல்லவி

அடடாகட்டுக்கதைக
நடடா வயலைத்தேடி
ளனைத்துமிங்குதவாது
நடநடன்பயோது

சரணங்கள்

ஞானஜாதியிற்பிறந்
தலென்ன அலுவ
போனபோதிலுமூவா
புகுந்துநிகடந்து
மானுமமூவுஞ்சிர
மற்றவாதிரிபர
மானுக்கியலுந்திரு
வாதினாப்பலன்பெற
தோனுனக்கவ்விடத்தி
லுண்டு-அல்லவென்று
பிரவரிருக்கும்வீதி
கொண்டு
மாலையணிந்தவரு
மசலையெரித்தபெரு
மஞ்சநேறுநசலநிரு
மாட்டாய்சொற்படியிரு-அட

வேள்விகளொருபுறம்
மேன்மைகள்மிகுந்த
தாழ்வையிலாத்திவ்யத்
தனைபில்லையெனத்
தன்மையிதெல்லாகளை
சாதியிழிவையே சித்
பண்ணிப்பண்ணிப்படிதகேன்
பட்டால்தெரியும்பறையனுக்
வேதியர்களியற்றும்
தகுதும்-அந்தத்
தவம்போய்வருவதற்கு
பொருகும
வாசமுடியவரும்
தாலேதெரியவரும்
பரவாயற்றுமேயவரும்
கென்பதுபோல்வரும்-அட

அல்லும்பகலும்சோ
மாணவம்பல
தொல்லையும்படவேவேண்டா
சொல்மறந்தநீ
றளித்துக்காத்திடுதெய்வ
வாணன்இங்கிருக்க
மென்றுரைத்திட்டவன்
வீணன்

தில்லுந்திரியாவரப்பேச் | சேதுக்காகபிடிந்
திருக்குமெனதுபிடி | திருமபாதடாபகடி
பஞ்சைநியா | சமாந்து
பார்ப்பே | னெடடாகடி-ஆட்

வசனம்

வேதியர் சொற்களைக் கேட்ட நந்தனார் நீங்களென்னைத் தடியாலடித்தாலும் பிராணனைமடித்தாலும் கழுத்தைப் பிடித்தாலும் சிதம்பரத்தில் நடித்தானைக் காணாமலிருந்தேனென்று மறுத்துச்சொல்லவேதியருக்குக்கோபம்பிறந்துசொல்லுவார்.

தரு-இ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனோ
அணுவளவேனுஞ் சமமதிப்பேனோ

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் | தனையுணர்ந்தாலுஞ்சாதி
தன்புத்திபோகாதென்று | சரித்திரம்பொய்யலவிதி-இனி

சரணங்கள்

பலகாலமுப்பழமும் | பாலூட்டினாலும்பாம்பு
பழகாததற்குவெப்பாய்ப் | பகரலாகுமோமேடபு
தவம்விட்டப்புறம்போய்த் | தானசையாதடாவிடபு
தரையிற்கறந்தபாலுந் | தாவுமுழலைகைகாடபு-இனி

இடையிலிருக்குமிந்த | இடும்பன்கட்டபஞ்சரி
இலாகளலைாமலிதோ | இருப்போர்கள்சிறுநரி
நடையிலிருப்போன்மகா | நல்லவனுக்குநெறி
நாலுனைச்சேர்ப்பேனென்று | நம்பாதேபரிகரி-இனி

வசனம்

என்றுசொல்லியவேதியர்க்கு நந்தனார் மிகுந்ததாழ்மையோடுஞ்சொல்ல வேதியர்க்குக்கோபம்வந்து திருட்டுப்பயலைக்கொண்டு மூட்டுப்பயலே யென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தநாசரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்நந்தா-அடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்நந்தா

அநுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பே சாதேநீர்மூடா
முன்னும்பின்னுமறி யாக்குடிகேடா
வரட்டுக்கவலைபோல்வா யாடாதேயடா
வயலைமுழுதிலுஞ்சீர் படுத்திடப்போடா-திருட்டு

சரணங்கள்

புத்தியுள்ளவனைப் பாருளர்கொண்டுழுது
புன்செய்நிலமுழுதுஞ் சீருசெய்துவிதைத்து
வைக்கிறடிஎம்போற்குடி யாருமிருப்பார்களுன்
னைகாத்திப்பார்சகல பேரும்
சத்தியமாகக்குண் டைகளைக்கூட்டி
சார்ந்தநம்குவா யாரநீஓட்டி
சத்தியுளமட் டுக்குமேரோட்டி
தக்கமன்றன்றிர மதுமிகக்காட்டி
மற்றுமற்றனைத் தனைத்துமுடிவற
மெதுமெத்தசிந்த மொத்துசெய்குவாய்-திரு

பட்டாக்குணக்கேதடா பாவியென்சொந்தமான
பழனக்கருமீட்டறத் தேளிபூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பகம்பணிந்து சேவியிதைமறந்தால்
போகத்துக்கேனையுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுஞ் சமர்த்தைகாட்டாதே
சரணமென்றாக்கன் ணீரைபோட்டாதே
தட்டிவைக்கின்னைக மிஞ்சிநீட்டாதே
சலசலப்புக்கஞ்சிகரி யோடமாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டு விட்டுவிடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டு கெட்டுப்போகாதே-திருட்

பாயுஞ்சலமுழுதும் கட்டிபதனமாகப்
பயிரைப்பெருகவிடுத்துக் கொட்டிசேறுபோலாட்டி

அல்லும்பகலுநானறிந்துமேதோ வாராமற்போனேன்
ஆசைகொண்டேன்திருவம்பலதரிசனம் மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைத்தொடர்ந்தடித்தாலுமென்ன பாழுவினை தீராதோ
பார்த்தவரில்போர்சொல்லாதவனன்றோ படைக்கதுபோதாதோ
சகர்கம்பொசித்திடுமறைச்சிலையமேவொரு மெய்காப்பொதுடைமையோ
சிதம்பரங்காண்டோடலாமோசாதியில சின்னவனெனவேறு
இன்னமுஞ்சிதம்பரம்போகவென்னது இலகுமேனவருநீபேறு
இம்மட்டுப்போதுமையேயுங்கள்தய விருந்தாலதுபோதும்

இவை-ஐஞ்சீரடியாகவந்த-விருத்தம்,

சேதிவந்தவன் வேதியன்சினத்தால்
காருகளாகதிடுந்சோலையின்றவன்கருத்தை
யருலாவிங்பாமனைற்றுன்ன மலைபூதுக்கி
நீராகியதங்கனும்படிச்செய்தான்,

வசனம்.

அக்கோயருக்குத் தலைவணங்கி பெரியதும்பிடுபோட்டு ஒருசோலையி லிருந்து சமாதிபண்ணிதன்னுடையசரீரத்தை இல்லையெளியிலே கலந்து க்கொள்வேனென்று வைராக்கியமட்டத்துடனே சேரியில் வாராமல் தானேயிருந்தார் தன்னுடைய துயர்களையெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒ ப்புவித்து சங்கைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படிசொல்ல வெந்து மனம்வேறுகிவினையோவென்று
சாதியிலேபாவமதாகேனன்றோ பிறப்பித்தாய்சுவாமியென்னை
சோதனையேசெய்கின்று எவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்த்தோய்ந்திருக்கும்
ஆதிகுருவல்லவோநீ பார்ப்பானுக்குள்ளிருந்துமனுப்புவீரே.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

ஐயர்வுன்னருடக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் ஐயா

அத்தாநான்வருவேனோ அம்பலத்தைப்பெருவேனோ
சதமேறயாகிலுங்காண்பேனோ சந்நிதிகாணுதென்செய்வேன் ஐயா

விருத்தம்.

தாறில்லாதவிப்பிறவியைத் தாகொடுத்தருளி
தூறுபட்டனைற்கிழக் குலமாகியித்துன்பம்
நீறுபட்டிடுமல்லவோ தில்லையினின்றால்
பேறுபெறுதிக்வே றெதற்குமொருபிசகோ

கீர்த்தனம்-௩௰-எதுகுலகாம்போதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோதெய்வமேயிந்த வையர்க்கடிமையானேன்
செய்யாவினைசெய்தல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகி உய்யும்படியாய்க்கேட்கில்
கள்ளக்குமாரனல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோலாச்சுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமில்லையே
கோவில்கும்பத்தைக்கண்டால் கோடிவினைகள்தீரும்
பாவிக்குக்கிடையாதுகாண்
தில்லையம்பலவாணா தெய்வப்புலையர்க்காக
கல்லாச்சமயலாச்சுதே
பொன்னம்பலவாயுன்னைப் போற்றும்வகையில்லாமல்
இன்னம்பிறவியேறுமோ
அன்னைதந்தையும்நீயென்றறிவொருகுருபர
உனசந்நிதிவரச்செய்வாயே

ஆறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடிமுடியொன்றுமில்லா தம்பலத்தரசேயுன்பால்
கொடியனுன்வந்தாலென்ன குறையுமோவதனால்நீதி
நடலைசெய்பார்ப்பான்கையில் நடுங்கவோவிடுத்தாயென்றும்
படிமிசைவீழ்ந்தானடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

கீர்த்தனம்-௩௰௧-லாவணி-யமுனாகல்யாணி

பல்லவி

செய்யுமுபாயமறியேனறியேன்
ஆதராசிவனே தில்லைச்சிவனே

பத்துவருடகாலமாகவந்து பார்ப்பானைக்கேட்டேன்
சித்தமிரங்கிபோய்வாவென்றொருநாலசொல்லக்காணேனையே
பாவிபுலையனாய்ப்பிறந்தேனே இந்தபாரினிலிருப்பேனோ,
ஆவிதவிக்குதேபொன்னம்பலவா வுன்னடிக்கமலங்காணேனையோ — செ

பல்லுமுளைச்சநாள்முதலாக இந்தப்பாடுபடுகேனே
தில்லைநாயகாகனகாவென்றுன்னைத் தேடும்வகைகாணேனையோ — செ

காற்பதுவேலிநிலமிருக்கிறது நடுகவேணுமென்றார்
கார்ப்பதாருக்களைபிடுங்குதாரென்று கடுத்தப்பேசக் கூடியேன் — செ

ஆறறிவேகுளத்திலேவிழுவேனென்று வைதப்பிடித்திழுக்கிறேன்
பார்த்தனிருக்கிருபைசெய்யாவிடற்பறையன்பாபம்வீண்படாகாதுசொன்னேன் -செய்

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணுவிடிவென்தேகந்தெளிந்து
சொல்லிவிட்டேன்பொன்னம்பலவாவுன் சொர்ணசபைக்குவருவேனோநான் செய்

விருத்தம்.

கடுகிவருந்தியும் பணிகலனாகவுங்கற்றைச்
சடிலமேவியபுராரியுனற்றரிக்கவுங்கூடுமோ
விடுவதில்லையுன்னருகி னிற்றொருவெங்கைக்
கொடியன்வந்ததென்னைதில்லையிற்குறையோ.

இதுவுமது-விருத்தம்.

மாவளர்தில்லைமாநகர்வீதியும்மதிலும்
கோயிலுந்திருக்கூட்டமுங்கண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினேன்காயத்தை யேதாக்குப்படைத்தே
றாவிதானிருந்தும்பரகதியடைந்திலனே.

ஆதிநாள்முதற்றவம்பெருமாமுனிக்காக
நாதமோங்கவேநடம்புரிந்திடுநாதன்
பாதம்போற்றியென்னேரமும்பாவியானந்தன்
ஏதந்தீரவேகனவிலுமீசனுமிருந்தார்,

வசனம்

இல்லைத்தலத்தைதக்காணாத ஜென்மமிருந்தாலென்ன போனாலென்ன வென்று நிச்சயம்பண்ணி மனதுருகிவாடும வேளையில் கொஞ்சம் நித்திரைபோகவேகண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத் தேவன்வந்து சொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ துகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனவினில்கண்டாரேநந்தனார் கனவினில்கண்டாரே

அநுபல்லவி

மனதிலேபபோதும் நெருந்தியடிபணியுங்
கனகசபேசனை கண்ணிறைகாணாமல்- கன

சரணங்கள்.

நீநடுங்கழனிகள் நானடச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாடனுன் னுடையவன்களிகக
மானிடப்பிறவியி லுனைக்கிணையார்பத்தி
மானில்லையெனத்தில்லை நாதனும்வந்தனைக்க -கன
கங்குல்பகலாய்க் களித்தநின்னருளாற்
சங்கரனேயென்று சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளகித மாச்சுது அதனை
லிங்கேவந்தேனென்று நசனும்புகல- கன

விருத்தம்.

அறிவுமிருந்தாற்றலுடன் சிவபெருமான்பெயர்சொல்லி யாற்றுநாளில், கருமருவுமிடறழகன் ரனதடிமைவெறியகக்கனவில்வந்து குறையறமேல் கழனிகளைநடச்சொன்னேமுனக்குவிடை கொடுத்தேனென்ற மறையோர் துறவர்க்குறைதந்து நீவிரைந்துவாவென்றுமனதுட்சென்றார்.

நந்தனார்கனவில் நடேசமூர்த்திசொன்னவசனம்.

நம்முடையநந்தனரே உன்னிடகழனிகளை நமதுபூதகணங்களாலே நடச்சொன்னோம் வேதியருக்குக்காட்டினால் உத்தாரங் கொடுப்பானென் றுசொல்லி தானம்பலத்தேசென்றார்.

கண்ணிகள்.

களையடாயல்சலம்விடாமல் கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிக்குதுபயிரிருக்குது அதைக் கட்டுகட்டவேதோணும்

பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பண்ணையேடுதண்ணீயாம்
பரமசிவனைபபணியும்நந்தனார் பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்
கனவில்வந்தருவமாகி கருணைமாரிகண்ணான
கடுந்தடங்குவேதியரிடம் காணவென்றுசென்றனன்

விருத்தம்.

ஐயரேவாருமென்று அழைத்திடும்நந்தனுரைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு தொல்புவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவென்றுதள்ளிப் புலையனுமந்தணனன்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச் செப்புவாரெனுப்புவாரே

பலவிதஇராகஞ்சேர்ந்த-கீர்த்தனம்-௫-ம்-வராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதியர்சொல்லுதல்.

நந்தாவுனக்கென்னமதி வந்ததென்னதந்தகாரு-நந்தா
அந்தரங்கஞ்சொந்தமா யிருந்ததுமறந்தாயோ
விந்தையாய்நினைத்தகன்றே அந்தவேளைபுத்தியில்லை-நந்தா

தோடி.

சொல்லைக்கேட்டுநரிபோலே பல்லைக்காட்டிப்பேசையாய்
கல்லைக்காட்டி[illegible]காடாக்கொண்டு சொல்லைக்காட்டிப்போகவேண்
இல்லை[illegible]சொல்லுமெல்லா மில்லையென்றுபோக்சுதா
கல்லி[illegible]சொன்ன சொல்லுகிறாய்சதே
[illegible]தெளிந்தகா வற்றதுவொளர்ந்தகா
பத்திபுத்திலேந்தகா கத்தனைமறந்தகா
சட்ட[illegible]டம்நல்லதுநல்லது மெத்தமெத்தசந்தோஷம்-நந்தா

மத்தியமாவதி.

எப்படி இப்படிசொல்லாதே தப்பெடுத்தடிப்பையடா
சொற்படியொப்புதலாகச் மெய்ப்படிநடப்பையடா
கள்ளக்குமிடுதன்னடா காரியங்கைக்கொள்ளடா
ஏனாநேக்கொல்லையகாரடா எங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா
[illegible]பவரைப்பருகுற்றம் தெளிந்துபாருசற்றம்
கையைகொட்டுசத்தம் கண்டுகொண்டுரித்தம்

ஊணுறாக்கமேயின்பம் ஊனிருந்தாலேதுன்பம்
சாணவயிற்றுக்குஆப்பு சாதிமுறைமையப்பு
ஒமேகாபலேவபலே சபாசுகண்டுகொண்டாய நந்

கேதாரகௌளம்.

ஞகாடிகோற்றவன்போல் வாதாட்டிநிற்பவாக்கு
வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் காதாலேகேட்டிருந்து
என்னகாரியம்அதில்என்னவீரியம் தன்னுதன்னு நந்

புன்னாகவராளி.

இல்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு கேட்டதில்லையா
தேகம்பட்டாற்புண்ணாகிப் பார்த இல்லையா
அம்பலமாவதுஆகாச முற்றப்பாறு
அருளில்லைபொருளில்லை கண்டுசேரு
பக்தியென்றும்சித்தியென்றும் வற்றியென்றுமுத்தியென்றும்
இத்தனைநான்கற்றகலை அத்தனையும்பித்தமாச்சு
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை கூறப்போமோ
தாறுமாறுபேசினதால் சோறுபோடுமோ நந்

நாதநாமக்கிரியை.

எல்லாமுழுப்புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேகம்மா நில்லாதோ
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா இதுநல்லவூரடா நந்

மாஞ்சை

கஞ்சுகூழுகுடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும் சஞ்சலமென்ன நந்

மத்தியமாவதி.

சம்பாநெல்கிடக்குதுனக்குத்தாரேன் ஒற்றைச்
சல்லாகிழிச்சுனக்குத்தாரேன் ஒற்றைச்
சண்டாங்கிச்சேலையொன்று துண்டாய்க்கிடக்குதுந்தன்
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாய்சுகமாயிரு நந்

புன்னாகவராளி.

நட்டுவெட்டுபாக்குதின்று தண்டைவெட்டிபார்த்தையா
கண்டாணடிக்கட்டளையில் மூண்டிருக்குபார்த்தையா நந்

மோகனம்.

தாரணியில்லாதவனொரு மாணியில்லாதவன்போலே
தோணியுங்கோணுது கோணிநடந்தாலுமென்ன

பெண்டாட்டியில்லாச் அகமல்லவோ மனோக்
கொண்டாட்டம் கொள்ளா கதைச்சொல்லவோ ந

ஆரபி.

மருவிட்டுக்கேசுவையிலே
எருவிட்டமூகவாயல்
எருவெட்டுணு மூக்காக்குந் தருவிட்டுப்பார்க்கவேணுக்குதையே
நிலம்பாராக்கேட்கட்குப புரையோபிதுவலோல்
வேறேபுண்டோயிறையிக்கருக்கினு நல்லவிதமேய ந

அசாவேரி

சேலைக்குக்காணும்
மூலைக்கால் விளைந்தாலும்
உடைதுகூலிக்குக்காணும் குறுங்கையாளுக்குக்காணுமல்லவேயா
உளருக்குளிந்திலருசட்டையேயாகீ வாரிவிடவேணுமிருக்குடையை ந

சாவேரி.

கோணையைப்பிடிக்கிறமே
வாரிருகாலைசற்றியபாரு வீரியைநடுகச்சொல்லு
சேரியையுமூகச்சொல்லு மேட்டுருக்கப்போர்க்கதையா
செட்டியார்குளக்கருகே கிருக்கப்பார்த்தையா ந
வெட்டியானகத்தருகே

புன்னாகவராளி.

பொல்லாமூன்றுதாக்கம்
எல்லாமூனுபொறுப் இலையில்லை
மல்லாமல்வேறேகஇயில்லை விட்டதுமூனாக்குதா
கட்டியடிக்கட்டளையில நட்டதுபயிக்குதா
பொட்டத்திலேதட்டையிலே மாக்கட்டினைக்கோல்போடு
காலிவெட்டிருக்குறைசெய்ணுறு வீக்கட்டுவாமுலமா ந
பாலிபட்டைமூதாலம்பேறு

வசனம்

இப்படிசொல்லும் வேஇபறை பண்ணையைபார்த்துவாருமென்னுந் கதறுர் கூப்பிடுவார்

விருத்தம்

பண்ணையாரையும் பாருமென்றழைத்திடப்பிரித்து
கண்ணுலாவியவேதியன் கரிப்புறத்தலைநுழைன்
பண்ணுலாவும்பொன்னம்பலக்கூத்தனைப்பாவி
எண்ணிலாவெறுங்காடுகொண்டிருந்தனே தாமே

வசனம்

கேவலமாகிய நீசனே சிவகணங்களாலே ஒருநூற்றிலில் கட்டுவிட்டு அறுப்பறுக்கும்வயலே வேதியாகண்டு ஒன்றுமகேதுறாமல் உலகவாசனையற்றுநின்றுர்

வசனம்

நந்தனார் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக்கூத்தாடுவார்

கீர்த்தனம்-கடுக்கா.

நந்தனானந்தபரிதானான் நந்தனாரும் ஆனந்தமாகினார்
சொந்தமானவயல்வந்துபார்க்கையில்
விந்தையாச்சுது பலபந்தம்போச்சுது
சிந்தைதிரவேயந்தரங்கத்தின் நந்தனா
நீச்சச்சாதியென்றுபேசிப்பேசுமிந்த
தோசிவேதியனு'மாசையாகவே
தேசமெற்றுந்தில்லை வாசமாகுந்ட
ராசபூசுதகிக்குதாசனென்றவரும் நந்தனா
வாருவாருமிதைப பாருமபாருஞ்சிவ
னே வந்துசெயுங் காரியங்களிது
பாரின்மீதிலிணையாருமில்லையென
ஊரிலுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல நந்தனா
சித்தமீதிலொரு குற்றமேதுமில்லை
சுத்தமானவிதயத்திலுள்ளசிவ
பத்திபண்ணிவெகு சித்தியாகிவர
முத்திதேடிவருபத்தனென்றுமகிழ் நந்தனா

வசனம்.

நந்தனைப்பார்த்துசிவபத்தர் அபசாரமபண்ணினோமென்று மிக வுங்குழைந்துசொல்லுவார்.

தரு-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

நந்தனாரேயுன்றன் பெருமையின்றுகண்டேன்
நானென்வினையை விண்டேன்

அனுபல்லவி.

விந்தையைக்குறியாமல விழலனையறியாமல்
விம்புக்குக்கச்சுகட்டி வீசினேனென்னையாளும். நந்த

சரணங்கள்.

அறியாமனத்தினாலே ஏதோபசி யான்
அருமையைத்தெரியாமற்போனேனே மெத்த

சிறியோர்செய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்பதென்று
செப்பும்வார்த்தையுமக்கேகனவானோ
முறையுணர்ந்தோர்க்குளென்னதான்சொல்லக்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காத்திட
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகராம்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோவந்துயர்
நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாவிருந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள்முளைத்துக்
சாற்றுங்கதிர்கள்முற்றிச்சாய்ந்து
தக்கதாவிருக்குதேமிகக்கிளைத்து
ஆத்தல்தனக்குநிகராவரோ
ஆய்டாவுனதுநல்லருளால்நலமே
நாற்றிசையோர்களும்நாடிப்பணிய
நாயேன்களிக்கமனம்நயந்துகிருபை
குண்டைகளுங்கலப்பைக்கோலுங்காறும்
கொட்டத்திலிருக்கநீர்செய்திரோ
ஆண்டர்பணிக்கிலையாண்டவனே
வடிமையாளாகிவந்துசெய்
உண்டத்தைதாவெனவெருண்டுக்குமைக்
தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாருமேசக்

இந்த
சேனும்
மேனும்
காணும்
வேனும் ந
இந்த
கதிக்கச்
அறுவடைக்குத்
உமது
யாவரும்
வரும்
வரும்
தரும்-நந்த
விதையும்
அந்த
யுமக்கு
தாரோ
கொண்டேன்
கண்டேன்-நந்

வசனம்,

என்றுவேதியர்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுவார்

இதுவும் வேதியர்சொல்-விருத்தம்.

கறைபடுங்கண்டன்றனைக் கருத்தினிற்பெறவேநோக்கி
குறையருந்தணருக் குலமதுவெழுமென்றெண்ணி
மறைபுகல்பெருமையாலே வருந்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுவெளம்போலஞ்சி யேங்கியேயாற்றுவானே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

குற்றமெத்தனைசெய்தபோதிலுமுந்தன் சித்தத்தில்நினையாதே சுவ
பாத்தனென்றறியாமல் பதறிவார்த்தைகள்சொன்ன பாலந்தலையாதே

புலையர்கள்பரகதிபெறும்படியவர்புண்ணியஞ் செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாற்கண்டோர்கமெல்லாக காட்சிபெறுவாரோ
ஒருவன்மனதறியவொருவனலாகாதென்றுலகம் மொழியாரோ அது
திறமாச்சுதினியுந்தன்சென்மசபலமாச்சு தெய்வமுமிறங்காதோ
ஜாதிபிறிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சந்தேகப்படலானேனை இப்போ
ஆதிசிதம்பரரகசியம்பாரென்று அனுப்பிடலானேன்

வசனம்

இப்படிமிகவும்வணங்கிவரலாற்றைக்கேட்க நாளைப்போர் கனவிலே நடேசன்வந்து கருணைசெய்தாரென்றார் அதற்குநாளைப்போவானைப் பார்த்து வேதியர்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனகல்யாணி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

நந்தாவுன்கனவினி லெப்படிவந்தார்
வரந்தந்தாரென்றாய் நந்தா
சந்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவர்தொழும்
சச்சிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ நந்தா
ஆதிமுடிவுங்கிடையாதபராபரஞ்
சோதியல்லவோநீச்சசாதியென்றறிந்தும் நந்தா
அண்டரண்டநிறைகின்றசபாபதிக்
கொன்றுபேதமில்லையென்று நந்தா

வசனம்.

வேதியர்செய்தபிழையெல்லாம்பொறுத்துக்கொள்ளுமென்றுசொல்லநந்தனார் மறுவுத்தரவுகூறல்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-எதுகுலகாம்போதி;

வேதியர் ஏழைப்பார்ப்பான்செய்திடும்பிழையை
யேந்துக்கொள்ளாதே நான்
இனமறியாதவன்முன்புத்திக்காரனென்பதும்பொய்போ
நந்தனார் பொய்யாகியவிந்தவுலகத்தைப்பார்க்கும்
புண்ணியவானே நான்
புலையனுக்காளடிமையல்லவோபுத்தி சொல்லுமையே

திருநாளைப்போவாரென்னும்.

வேதியர் புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது. உதலால்
புலம்பினதாலென்னமனமடங்காது போகங்கிடையாது

நந்தனார் கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று
கிருபைசெய்யு மையே
கீழ்குலமல்லவோ நாயினுங்கடையேன்கீர்த்திபெறுவீரோ.

வசனம்.

பரமபத்தனாகிய நீயேஎனக்கு அடிமைவேலைசெய்பவன்போல வந்த படியினாலே என்பிறப்பிணி துலைந்ததென்றுசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அப்பொழுதுபோனதன்றிமறைமுடிவையுளங்களிய
யறிவிலுன்னித்
தவம்பொழுதுங்கணப்பொழுதுங்கண்டறியாப்பாவியெனைச்
சார்ந்தான்றோ
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்று பெயரிட்டுவேலைகளைச்
செய்ததாக
பவக்கடலைக்குளப்படிபோலதாண்டிவரச்செய்ததுந்தன்
பத்திதானே

கீர்த்தனம்-இ-ம் ஆனந்தக்களிப்பு.

நந்தா நீசிவ
நம்யாமலேமோசமானேனுன்
பூமிக்குள்நீயொரு
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர
சாமிக்குள்ளேவெகு
கண்டுதெரிசித்தபேர்களே
படித்துமென்னவேதங்கள்
பார்த்ததில்லையிந்தபகவன்
எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ
ஏற்காமல்போச்சுது
தெவிட்டாதேசோகம்
தேகமுழுதிலுஞ்சிதன்திரு

பதத்தின்-உன்னை
பித்தன்
சித்தன்-இந்தப்
சித்தன்
மத்தன்-உன்னைக்
மூத்தன்-நந்தா
வேதம்-அகில
கீதம்
போதம் - அது
என்பிடிவாதம்-நந்தா
பாணி-உந்தன்
மேனி

பகையாகியொரு கூனி-போலே
பழுதகேனைத்துரியோத்தும் ஞானி-நந்தா
பவசாகரந்தாண்டிச் சன்றாய்உள்ளே
பார்த்துணர்ந்துபரமானந்தங் கொண்டாய்
தவமானிபோலே நின்றாய்-தில்லை
தாண்டவராயனைக்காணுமல்நீ கண்டாய்-நந்தா

வசனம்.

இப்படியே வேதியர்சொல்லும்போது நந்தனார்மனம்நொந்து கை கால்நடுங்கி ஐயரைச்சுற்றிவந்துவணங்கினைக்குஅன்னங்கொடுத்து ஆடையளித்து இதகனைநாளுங் காப்பாற்றினபெரியவரோ உங்களுக்கடிமை வேலைசெய்யுமென்ன இப்படிப்பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டாமென்று சொல்லுவார்

தரு-இ-ம்-கலியாணி-ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

ஐயாசொல்லு வேனே-உம
தடிமைப்பறையன் தானே

அநுபல்லவி

மெய்பாகவேயிந்தனிவாழ் யோர்கள்
வேலைசெய்யூழியர் தம்மையோ தாழ் வாரகள்-ஐயா

சரணங்கள்

வேம்புக்குயர்ந்தமதுரங்கள் பூட்டினும்
வீறுமதன்குணம்மாறுமெதன நாட்டினும்
ஆம்புதநிக்காரரென்றுலேயாவ துண்டோ
அய்யனருளையல்லாமலும் வேறுண்டோ ஐயா
மேவுங்கீளாததண்டுமேருவைக் தாங்குமோ
வீசும்கதிர்மின்னும்பூச்சி யோங்குமோ
ஆவதழிவதெல்லாமையன் றன்னாலே
ஆச்சுதென்றாலென்ன ஆச்சுது என்னாலே ஐயா
முன்னமேசெய்தவினையின் வசத்தாலே
மூடப்புலையனுற்பேவி யதனாலே
இன்னம்பவேதுன்னின்னமும் வண்டா
ஏந்திக்கொள்ளுமென்றனைக்கெடுக்க வேண்டா ஐயா

வசனம்.

நந்தனார் தனது ஆண்டையாகிய வேதியனைப்பார்த்துத் தங்களுடைய குருவாக்கினால் எனனையுமிப்படிப் புகழலாமாவென்றுமிகவும்வணக்கமாய்ச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அமிர்தகல்யாணி

பல்லவி.

சின்னசாதியல்லோ சிதம்பரமபோய் வருகிறேன்நான் — சின்

அன்னைதந்தையொருவரில்லை அடைக்கலமென்னையாளவேணும் — சின்

ஈரமில்லாநெஞ்சமாகி இறைச்சிதின்றவுடல்பெருத்த — சின்

அல்லும்பகலுமதுவையுண்டு அறிவுமயங்கியாட்டங்களும் — சின்

வசனம்

இப்படிசொல்லிய நந்தனைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவார்

கீர்த்தனை-இ-ம-பைரவி-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி

ஆருக்குப்பொன்னம்பலங் கிருபையிருக்குதோ
அவனேபெரியவனும்

அனுபல்லவி

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுகள் ஆடுகள்
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனுவானோ — ஆரு

சரணங்கள்,

வேதபுராணங்களோதினதாலென்ன
வேலைசூழ்புவனமாதராலென்னகாரியம்
சாதனையூர்கவராமகாருநாளும்
மண்ணாசைபெண்ணாசைபொல்லாது
பாணமதங்களடங்கவேசெய்தகோ
பாலகிருஷ்ணனைதினந்தொழுமம்பல
வாணனென்றுசரவாய்விரும்பாதவ
வானவராகிலுந்தான் தனசின்னவன்

வசனம்

பொன்னம்பலஞ் சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதிசிவபக்தியில்லாதவன் பார்ப்பானுயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதியானபடியினாலே திருப்புன்கூரிலுனக்காகப் பரமசிவன்சந்நிதியைவிலக்கி தெரிசனங்கொடுத்தும் குளம் வெட்டினது ஒருராத்திரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலிநிலமும் நடராஜமூர்த்தியேவந்துநட்டுவைத்தும் பார்க்கும்போது நீயே மகா புண்ணியபுருஷனென்று-சொல்லவேணுமேயல்லாமல் வேறில்லை நீயிதுவரையிலெனது வார்த்தையைத் தள்ளினதுமில்லை ஆகையால் எனக்குகுருவாகியின்று உபதேசம்பண்ணென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாநீகுருவுபதேசம்நவிலவேணும் நானகடைத்தேறநீ
நொந்தாநான்கதிபெறமாட்டேன்
நோயெனும்பிறவிக்கடலிடைவீழ்வேன்
மந்தாரப்பூவெடுத்தானூர் மலரடிசாற்றிவாழ்வென்னறிவு
சிந்தாமலவரந்தரவேணும் சிதம்பரரகசியந்தெரிசித்திடவே
வைத்தாக்கருணைக்கடலுன்மனதிற் சென்றுநீகீர்த்தனம்புரிந்து
ஒத்தாசைபூதகணங்களுரிமையுடன்வந்தூழியஞ்செய்ய
பெற்றாநீபெரியவனுந்தன்பெருமையைநானறிவேனேழை ன்
கத்தாமுஸ்மோசமதானேனம்பிக்கை சொன்னேனற்கதிபெறவே நந்த

கலிவிருத்தம்

வேதமோடறஞ்செய்திடுநூற்களைவிதித்தும்
ஆசனாகிஉன்னடியவர்க்கஞ்சினமடைய
பாதகம்புரிந்தேனென்றுந்தனைப்பாவி
ஏதந்திரலேவேதியருபசரித்திருந்தார்

வசனம்.

இப்படிசொல்லிய வேதியர்வார்த்தையைத் தள்ளப்படாமையால்சுற்றிவந்துதலைவணங்கி ஒருமூலையைநோக்கிச் சொல்லுகிறாப்போல் சொல்லுகிறாள்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி?

ஐயேமெத்தக்கடினம் உனக்கடிமை ஐயேமெத்தக்கடினம்

அநுபல்லவி,

பொய்யாதபொன்னம்பலத்தையாயிருக்குமிடம்
கையாதமனிதர்க்கு உய்யாதுகண்டுகொள்ளும் ஐயே

சரணங்கள்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடு சீலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தஆசையாலே காலனற்றுப்போவனென்று
சாத்திரம்நல்லசூத்திரம் ஞானநேத்திரங்கொண்டு
வாசியாலேமூலக்கனலில் வீசியேசுழன்றுவர
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசற்குண்டலியைவிட்
டாட்டுமேமனமூட்டுமேமேலோட்டமேவழிகாட்டுமேயிந்த
மானாபிமானம்விட்டுத்தானாகின்றவர்க்குச்

சேனாபதிபோல் ஞானாதிபதியுண்டு
பாருமேகட்டிக்காருமேஉள்ளே சேருமேஅதுபோலுமே அங்கே
சகலசயநவேநின்று பொங்கிவருமபாலுண்டு
அங்கமிர்தப்பாறிகொண்டு தங்கபொம்மைபோலவே
நில்லுமேவாருஞ்சொல்லுமேஞானஞ்சொல்லுமேயாதும்வெல்லுமே
அட்டாங்கம்பண்ணினாலுங் கெட்டாங்கப்பண்ணியது
இட்டாதுகிட்டவாவொட்டாணமுட்டியது
பாயுமேமூனேயுமேஅதுவேவாயுமே உள்ளேதோயுமேவேத
மந்திரத்திலேயுமில்லை அந்தரத்திலேபவ
தானமேஅதுதானமேமலைகளைமேபேசாமோனமேஅந்த
முப்பாழுந்தாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவந்து
இப்பாவைகிடையாது அப்பாதிருநடன
மாடுவார்தாளம்போடுவார் அன்பர்கூடுவார் இசைபாடுவார
கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
யண்டாண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சமைந்திருக்கு
மல்லவோ அதைக்கொல்லவோபறையன் சொல்லவோ
சொல்லவோநேரமாகுதல்லவோ

கலிவிருத்தம்

வானவேவியவும்பாவாழ்த்தியமறையைக்
கானமேசெய்யும் வேறேயுமக்கடிமை
ஈருமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவாருறநனைந்தார்

வசனம்

இந்தப்படிநந்தனார்சொல்ல வேதியாகேட்டு திவ்வியஞான மடைந்து நந்தனைபார்த்துச்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமா-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா   நான்
செய்ததெல்லாமபசாரமையா   சிதம்
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர்   வேறே
சிந்தனைவேண்டாம்நந்தனேயினிமேல்
எத்திசையிலுமுமக்கிணைசொல்லப   போமோ
பத்தியுளதலென்றுபழகியபெரியவர்   சிதம்

சித்தமுந்தெளிந்தது தெய்வமேநீரென்று
புத்தியும்வந்தது கெதியிதுவல்லவே (சிதம்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியரைச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கி ஒடுக்க வணக்கத்துடனே தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசிர்வாதம்பண்ணச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஓரடியிலிரண்டுவார்த்தை-துக்கடா.

நந்தனார்.	வேதியர்.
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
ஜென்மசாபல்லியமாமோ	ஆகும்
பதம்பெருந்தவநெறியறிகிலேன்	அறிவீர்
பரமனருள்செய்வாரோ	செய்வார்
ஜாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியாம்பலதெய்வம்நாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனையரே	அடைவீர்

வசனம்.

வேதியர் நந்தனருக் காசிர்வாதம் பண்ணி யனுப்பியபின்பு நந்தனருடைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அடியவர் மனமிடியப் பேசினதுண் டபாராத
மனந்தங் கோடி
படுநரகில் வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும் பாவமது
பலித்த தென்று
அடிஅடித்து தொடைநடுங்கி நீர்வடிந்து சிதம்பரத்தே
துதிகள் செய்து
கடிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா முலகறியப்
பகருவாரே.

இதுவுமது.

சாஸ்திரக் குப்பையெல்லாந் தள்ளினேன் பதருபோலே
காத்திரஞ் சுத்தமாச்சு கனிந்திடு முள்ளம்பத்தி
மாத்திர மிருந்தாற்போது மற்றொன்று மில்லைசைவ
க்ஷேத்திர முழுதுஞ்சுற்றிச் சேருவேன் றில்லையென்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ட-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எந்நேரமும் நந்தனைச்சிந்தித்தா
னந்தனாகியிருந்தனரந்தணர் (எந்த)

பந்தந்தீரவே யிந்தவுருவாகி
வந்ததோவரந் தந்ததோசிவனென் (எந்த)

வசனம்.

விட்டதோ இந்தவீட்டுக்கவலைகள் பட்டதோ பவசாகரச் சேரழிந் திட்டதோ முக்திவெள்ளம் கரை புரண்டதோ வென்று வந்தித் தொழுபவர் எந்நேரமும் வேதிய ரிப்படியே சிவபக்தி பண்ணிக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க நந்தனர் ஆதனூரை விட்டுச் சிதம்பரம் வருகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-லாவணி-ஆதிதாளம்.

நந்தன்சிதம்பரம்வருகிறார் ஆதனூரைவிட்டு
கொள்ளிடந்தாண்டி யப்பால் வருகையிலே
தொண்டரங்கம்பரவசமாய் எங்கும்பொங்கிச்சிவமாய் (நந்த)

அந்தக்கருணை விருத்தியழிந்து
அநேகஜென்மவாசனையை
யனல்கொண்டுதிகைத்தாரோ சஞ்சிதவினையென்றுரைத்தாரோ (நந்த)

குண்டலிசக்தியைக்கொண்டு
கிளம்பிமண்டலம்புகுந்து
சஞ்சரித்துக்கொண்டார் குறையஅமுர்தமுண்டார் கிளையார் (நந்த)

அநாதிமாய கற்பிதமிந்த
நாமரூபாதி பிரபஞ்சமெல்லா
மழிந்துபோமென்பார் குறைகட லெழுந்தநானேயென்பார் (நந்த)

சைவத்தலங்களிற் றெய்வமிதுவே
சத்தியம்பண்ணுவேன் நான்பறையன்
சதுர்மறைகேட்டிலையோ மிக்க ஷண்மதங்கேட்டிலையோ (நந்த)

எப்போதும்நட ராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க் கிடமேயோ
யிந்திரபதிகளோ திரும்பியும் வந்தவர்காண்கிலோர் (நந்த)

ஈசன்கருணை னேசமிலாதவ
னெத்தனைவேதங்கள்கற்றாலு
மெட்டபெருங்கொம்பு நெருங்கிற் றொட்டால்செங்கரும்பு (நந்த)

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடக மாடுவரோ
வருந்தவம்புரிந்தேனோ கனவில் வருந்தியுமிருந்தேனோ (நந்த)

அரகரசம்பு சதாசிவனேபொன்
னம்பலத்தாடிய தேசிகனே
ஐயேயுன்னடிமை மனது நையேனோவுன்னடிமை (நந்த)

செழித்துவியனுல கெட்டிச்சிகரங்க
ளாந்துந்தெரியுது காணையே
தில்லைத்தலமென்பார் அன்புடன் சொல்லப்பலமென்றார் (நந்த)

குதிப்பாரொருதரங் களிப்பார்கண்ணீ
ரருப்பாருனந்த லாகிரியால்
கொண்டாடிப்பாரோ குரவை நன்றாய்ப்படிப்பாரோ (நந்த)

பாரளந்தகோ பாலகிருஷ்ணன் றுதி
பாடுந்திருவடி பணிவேனோ
பரகதியடைவேனோ பூமியில் மறுபடி வருவேனோ (நந்த)

வசனம்.

நந்தனார் ஆதனூரை விட்டு கொள்ளிடத் தருகில் வரும்போது சொல்லுகிறது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்

பல்லவி.

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன்
கோபுரங்களைக்கண்டான்

அநுபல்லவி.

பள்ளச்சாதியிலும் பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவர் வெள்ளைக்கரைபுரள (கொள்)

சரணங்கள்.

ஓடத்தின்மேலேறி - நந்தன்
ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி
நாடியவரும்நல்ல நடனக்கூத்தாடி
நணியுடன்றதிபெற லாமென் றுதுதிகொண்டு (கொள்)

அக்கரைபோனானே — நந்தன்
ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவ சிதம்பரேசனைக்காண
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவ தியானஞ்செய்துக்கொண்டு (கொள்)

திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்
தினமல்லவோயிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்தி திருமுகந்தனைக்காண
சித்தங்களிப்பேனென்றுறுதிகொண்டு (கொள்)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரந் தோத்திரஞ்செய்து கொள்ளிடக்கரைதாண்டி வரும்போது தில்லைக்கோபுரத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கோபுரதரிசனமே-எந்தன்-பாபவிமோசனமே

தாபங்கள்மூன்றுந் தணித்துவிடும்நல்ல
சோபனமுண்டாஞ் சோதிவிளங்கிய (கோபுர)
விண்ணளாவுமே லோங்கியேகண்டு
கண்ணுளார்க்கெல்லாக் காட்சியளித்திடும் (கோபுர)
அல்லும்பகலு மமரர்துதித்திடும்
தில்லைநிறையோன் றினமுமகிழ்ந்திடும் (கோபுர)

வசனம்.

தில்லைத்தல மிப்படி யிருக்குதென்று

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நவரோஜ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாவிடசகூபதடாகங்களுந்
தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்னசபேசன் றுசமாமும்
நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்
சிலமுறுந்திருவீதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்
கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்
தஞ்சமென்றடைந்தேனிந்தச் சடலத்தால்நொந்தேன்
அஞ்சவேண்டாமென்றொருதரஞ்சொல்லி யழைத்தாலாகாதோ
அப்பாவுன்சரணம்தில்லைக் காவேயுன்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநாடகம்பயிலு மொளியேயுன்சரணம்

வசனம்.

கோபுரதரிசனமே என்கிற கீர்த்தன முதற்கொண்டு சிதம்பர விசாரென்று பெயர்.

சிந்து.

சிவன் வேடிக்கை தானென்று நாடிக்கொண்டே அறியாதது போலிருந்த செம்பொன் னம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவே ஆதனூர்த்தனிலிருந்துவிடும் அம்புபோலப்பறந் தையமின்றித் தில்லையருகில் வந்தார் மனந் தேறிக்கொண்டார்குறை யாறிக்கொண்டார் கெண்டாமணியோசை,

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

நாளைப்போவேனென்றார்கள் சொலத்தெரியாது
பூளைப்பூவாம்பிறவிப்பிணிப் பொழியப்போவாராய்ப்
பாளைப்பூங்கமுகுத்தபழம் பதியினின்றுபோய்
வாளைப்போத்தெழும்பணஞ்சூழ் தில்லை மருங்கணைந்தார்.

இதுபொழிப்புரை.

வசனம்.

நாளைப்போவேனென்றுசொல்லி அநேகநாள்ஒழியச் சபாநாதனைத் தரிசனம்பண்ணவேண்டுமென்னும் ஆசையை அடக்கக்கூடாதவராய் பூளைப்பூவையொத்த நிலைமையையுடைய பிறப்புகளால் உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டு போகின்றவராய், பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பழமையுற்ற தம்முடைய ஊரில்நின்றும் புறப்பட்ட ஆண் வாளைமீனானது எழும்பிவிளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின்எல்லையையடைந்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

கெண்டாமணியாடுது சண்டுபிணிவாடுது

முத்திமணிதேடுது	நாடுதுகூடுது	(கெண்டா)
பரவசமாகுது	பாவங்கள்போகுது	(கெண்டா)
ஜெனனமரணதிகள்	மோசமுதிர்ந்து	(கெண்டா)

சிந்து.

கெண்டாமணியோசை காதில் கேட்குதென்று றதைப் பார்க்கவென்றே கொண்டாட்டமாகிவந்தார் சையைக் கும்பிட்டேனமக் கம்பிட்டதோ வென்றேமனமகிழ்ந்தார் தெரு வீதியிலேவந்துகாதலுடன் கண்டார்களையாறி இருகண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே நின்றார் மதிற்புறத்தே வெகு நேர்த்தியென்றுரிதைப் பார்த்ததில்லை பணிந்தார் பரவசமாய் நல்ல பாக்கியசாலிகளாகுமென்றார் இதுதானோ தில்லைப்பதி.

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தானுபூதியைச் சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டார் ஆதி சித்திவிலாசமென்றார்-அந்
எல்லையிலேவெறிநின்றார் மனதேக்கமாகக்கொண்டார்
இருகண்கள்நீர்வடித்தார் கொடுங்காமமலையறுத்தார்
இருகையைத்தூக்கிக்குவித்தார் தன்காலைக்கோணிக்குதித்தார்-இந்
ஐம்புலன்களைமறந்தார் பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தனதேகபாவமறந்தார் தில்லைச் சிவனேயென்றிருந்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

இதுதானோ தில்லைத்தலம்-இத்தனைநாளுமறியேன்
இதுதானோ தில்லைத்தலம் (இது)

அதுவேவாயிதுவோவென்று அலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்று கைகாட்டியழைக்குது (இது)

காசினியிலிதைக் கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயுண்டு பேணிப்பார்த்ததில்லேன் (இது)

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு கொண்டாடுகிறார்.

கீர்த்தனம்—இ-ம்-இந்துஸ்தான் காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைதில்லையென்றார் பிறவி இல்லைஇல்லையென்று மறைமொழியும்

தொல்லைதொல்லை யென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென் றகலுந்திருத் (தில்லை)

கற்றோருங்கற்றோருங் களங்கமறிந்திட
பெற்றோரும்பெற்றோரும் பேசாப்பெருமையி
லுற்றோருற்றோரும் பொன்னம்பலத்தில்
தத்தோந்தத்தோ மென் றாடனயிடும் (தில்லை)

வாடிவாடிமா லயனீசருக்கும்
கூடிக்கூடிக்கொண் டல்லும்பகலும்
தேடித்தேடித் திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கோ பாலகிருஷ்ணன்தொழும் (தில்லை)

துண்டா-௩-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இதுவோதில்லைச் சிதம்பரக்ஷேத்திர மீசனிருப்பிடமோ
மதுரம்பொருந்திடும் மறையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்தவம் வாழும்பெரியிடம்
பக்திபெருந்தொண்டர் பணிந்துவருமிடம்
பாதெய்வமுமல்லில் பாதியிலுறுமிடம்(இது)

கீர்த்தனம்-௩-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ வையன்கூத் தாடுஞ்சிதம்பரமோ
ஆடுஞ்சிதம்பர மன்பர்களிக்கவே
நாடுஞ்சிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள் (ஆடுஞ்)
ஆருமறியாமல் அம்பலவாணர்
சீரடியார்பார்க்கச் சேவடிதூக்கியே (ஆடுஞ்)
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பானுமதிச்சடையினர்
தாளமத்தளம்போட தாதெய்தாதெய்யென்று (ஆடுஞ்)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தில்லையைக்கண்டபோதே தெளிந்ததென்னுள்ளமெல்லாம்
பல்லூழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதொலைந்துபோச்சு
நல்லருள்நடனங்கார்க்கும் நாயகனார்சிற்சபைக்கு
சொல்லுவார்மகிமைசெப்ப சேடனாலாகாதென்று.

வசனம்.

இப்படியே தில்லையைக் கொண்டாடி தில்லையைப் பாராதவரோ பாவியென்பார்.

கீர்த்தனம்-௩-ம்-சவேரி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாளையில் வந்துசிதம்பரதேசிகனை
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லையிந்தப் பாரில்வந்துபிறவாதவரோ
வானிற்செருகுந்திருமாளிகைமண்டப மாவதிலுந்தில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதஇந்தபாக்கியங் காதில்கேட்டவண்ணங்கண்டது
ஆதிபராபரமாகியதில்லைப்பொன் னம்பலவாணர்சந்நிதியில்
நாதமுழங்கிநமுழங்கெட்டுஆனந்தநாடகசெய்வோனைநானைத்தேடன்

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரங் காணாததனால் சிவலோகங் காணாரென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாத ஜென்மம்வீணென்றுபேசு
மனதிலெண்ணினார் பாதகமலந் தியானம்பண்ணினார்
பறையனுக்குமித்தத் தலத்தைப்பார்த்தபின்பு மோக்ஷபதவி
பலித்ததல்லவோ பாவிஜெனன மறுந்ததல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்களையர்பெருமையெல்லாஞ்சொல்லிச்சொல்லி
துள்ளித்தாவினார் ஞானவிரையை யள்ளித்தூவினார்
பூதலந்தனி லிதுவேதெய்வமென்று நந்தனானந்தக்கடல்
பொங்கிப்பாடினார் புண்ணியத்தல மென்றுதேடினார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

அரகராசங்கரவண்ணாலேயம்பலந்தானே
நாளுந்தனடைக்கலமென்று
உருகித்துதியாரோ-வானந்தம்
பெருகிப்பதியாரோ

முத்தியளிக்குந்திருமூலத்தானனைக்கண்டு
பத்திபண்ணாதவன் பாமரனல்லவோ
பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவனிருந்து
மாருக்குச்சுகமாச்சு

மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறு
மங்களபுங்கிதமாயவரின்மேல்
கொண்டாடிக்கிளிபுகழ்ந்தாரோ-அன்னியமாய்
நாளையுங்கழித்தாரோ

வீசநடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்போதொருவருமங்கில்லை
தூசியும்போகாதே-காதறுந்த
ஊசியும்வாராதே

சிவசிதம்பரமென்றுதில்லைவெளியினின்று
பவசாகரமென்றுபரமபதமடையுந்
தவநெறிபொருந்தாரோ-பொருந்திய
வவனையும்வருந்தாரோ

சாத்திரங்கற்றாலுஞ் சதுர்மறையுணர்ந்தாலும்
ஆத்திரம்பெற்றாலுஞ் சொல்லேனய்யங்கா

மாத்திரம்போகாதே-கருணைக்குப்
பாத்திரமாகாதே

சரணாகதியென்று சார்ந்தடிபணியாமல்
வருணாஸ்திரம்விதி வழுவாதிருந்திலுஞ்
ஞானாதிகள்விடுமோ-சரவண
மனாதிகள்படுமோ

அஷ்டசித்திகள்பெற்று ஆண்டாயிரங்காலம்
மட்டிருந்தாலுமென்ன மரணபயனெய்திலா
நஷ்டஜென்மமாச்சே-மனிதஜென்ம
மெட்டிவீணாய்ப்போச்சே

முப்பாழுந்தாண்டி மூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்று னானந்தங்காணலா
மொப்பாரில்லையடா-உடுருகி
நிற்பாரில்லையடா

ஆலமிடறடக்கி யம்பலக்கூத்தன்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பரமசிவனேயென்று
பாடிப்படியாரோ-பருவத்தில்
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்.

நந்தனார் சிவபக்தி பண்ணுகவனை நிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

வானோர்புகழுந்தில்லை வனநாதர்வாழுஞ்
ஞானசபையைப்போற்றி நமச்சிவாயமென்று
சொல்லாதவன் கல்வி கல்லாதவன் வெகு பொல்லாதவன்

காசினிபுகழ்சிவ காமிவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறி பாராதவன்கூத்தப்
பதராச்சு ஆட்டினதராச்சு கிருமிக் கெதிராச்சு

ஆட்டுக்காலேச்சற்றே கேட்டுவாங்கியுள்ள
நாட்டிக்கொள்ளாதவன் மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரோ கண்டுகூடாரோ என்றுந் தேடாரோ

அம்பலவாணனரு கருகில்வந்துகையால்
கும்பிட்டிறைஞ்சாத குருடர்களுக்குத்திற
மதியேது பர கதியேது பண்ணும் விதியேது

நாக்கிருந்துஞ்சிவ நாமத்தைநவிலாமல்
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ் சண்டியவனைக்கால
னடியானே கட்டிப் பிடியானே கையா லிடியானே

வேதாகமநூற்களை விரித்துணர்ந்தாலு
மேகாந்தபக்தியொன் றில்லாதவனுள்ள
முருகாது கள்ளங் கருகாது வெள்ளம் பெருகாது

ஆத்திமதியுஞ்சடை யழகனடியதைப்
பார்த்துகளிக்காத பாவிமனிதர்க்கொன்றும்
பலியாது வினை சலியாது சினம் பொலியாது

பாலகிருஷ்ணன்தேடும் பாதாரசத்தைக்கண்டு
சீலமுடனேயுண்டு செபிக்காதவன்துன்பம்
துலையாது யின்பம் நிலையாது கன்மங் கலையாது

வசனம்.

சிதம்பரம் பாராத கண் படைத்தாரை முகத்தைக் கெடுக்கவந்த புண் படைத்தாரென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே-ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்ன கண்ணே
வீணாகண்மயிர்க்கண்ணாது புண்ணே (காணா)
சொல்லும்பொருளிறந்த தூரியவடிவதாகி
யல்லும்பகலுமற்ற வானந்தப்பேரொளி (காணா)
பசியாமருந்தளிக்கும் பரமாகசியத்தி
லசையாமலேயாடு மம்பலநாதனைக் (காணா)
ஊராருமறியாம லொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராறுகாற்கொண்டு எழும்பியமண்டபம் (காணா)
அண்டத்துளடங்காத வாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கிய பேரின்பதெப்பத்தைக் (காணா)
நாசிநடுவிருந்து நாதனேதானென்று
பேசாமற்றுனிற்கும் பெருமையையொருநாளும் (காணா)
என்னையானறியேனென் றிகழ்ந்திடும்பேயனைத்
தன்னந்தனியனாக்கித் திருவனென்றுரைத்தாரைக் (காணா)

சோற்றுத்துருத்தியிறைதச் சுமந்ததினாலென்ன
ஆத்திமதியுஞ்சடை யழகனமருங்கோயில் (காணு)
சிலக்கமலமுகச் சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன் றில்லைக் குழகனடியகூத்தைக் (காணு)
பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பாதத்தைப்பணிந்தொரு
நாளும்மறவாத நலமிக்கவழிதேடி (காணு)

வசனம்.

பத்தி பண்ணுகிறவன் முத்திபெறுவனென்று சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

வேதம்படித்தும் சாஸ்திரங்கற்றும் மெய்யினிற்நீறுபூசுவதும்
ஆதிசிதம்பர தேசிகன்திருவடிக் காளானாலன்றோனந்தம்
உடனேநுலையும் பவபந்தஞ் சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்

ஊனுறக்கமுத லாகியநான்கு முண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீத்தார்களறிவா ரகத்தைச்சுருதிக்கொள்ளுவாரோ
ஜகத்தைப்பொய்யாக்தள்ளுவாரோ சொன்னேன்சொன்னேன்

அருந்தவமுனியாகிலும்நல்ல ராசைபொல்லாதறியாரோ
வருந்தப்படுத்திடுமனதைமயங்கி வைத்திடுமன்னமயங்கோசம்
உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம் சொன்னேன்சொன்னேன்

அரவணைகோபாலகிருஷ்ண னல்லும்பகலும்பணிந்தேற்றும்
திருவடிசரணாகதமென்றெண்ணித் தெளிந்தார்களன்றோபரபக்தி
ஒழிந்தாராக்கன்றோவரமுத்தி சொன்னேன்சொன்னேன்

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக் கெய்தலரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதிற்புறத்தி னாறுதபெருங்காத
லொப்பரிதாம்வளர்ந்தோங்க வுள்ளுருக்கிக்கைதொழுது
செப்பரியதிருவெல்லை வலங்கொண்டுசொல்லுகிறார்.

வசனம்.

இந்தப் பிராமணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்மையாயிருக்க, எனக்கு அவ்விடத்திற்குப் போகுதலரிதென்று பயந்து அந்த ஸ்தலத்

தின் மதிலின்புறத்தில் அணைவுற்று பேரன்பு சமானமில்லாமல் வளர மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லையை வலஞ் செய்துகொண்டு போவார்.

விருத்தம்.

அம்மையார்தில்லைமாநகர் மருங்கிடையணைந்து
சம்மையிட்டுவிழிதனில் நீர்ச்சொரிந்து
விம்மியேசிவனார் சரிதங்களைவிரித்துக்
கொம்மைகவிட்டவர் பாடியுமானந்தங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார் தனக்கிந்தபாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டாடிக்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டாடிக்கிறார்தில்லைக்கோயிலைக்கண்டுதாவித்தாவி (கொ)

அண்டபண்டந்தொழு மம்பலநாதனைக்
கண்டானைக்கண்டுகொண் டோமென் றுமன்றாடி (கொ)
அஞ்சலிகொண்டுகதித்து ஆரகமென்றுஜெபித்து
குஞ்சிதபாதத்தைத்துதித்துக் குரவைகள்பாடிக்குதித்து (கொ)
அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலெழுந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்து புலியதிர்ந்துபணியிருந்து (கொ)
இருகண்ணில்நீர்பெருக இறைஞ்சிடவாடுருக
அருமைச்சிவன்கதிதருக அம்பலவாணனருக (கொ)

இதுவுமது.

தரு-இ-ம்-சௌராஷ்டரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கொண்டாடினாரோ நந்தனார்-கோயிலைக்கண்டு
கொண்டாடினாரோ நந்தனார்

அநுபல்லவி.

அண்டர்மகிழ்ச்சியாலே அரோவென்றுமென்மேலுங் (கொ)

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே யோகம்-அதனாலும்
கொண்டுவந்தேன்மானிட தேகம்-ஆச்சேசயித்தட்ட
புண்டரீகப்பதுவை போகம்-கண்டேனென்போல
பண்ணிலவர்க்குளதோ போகம்-என்றுதுதித்துக்

கொண்டாடியவர்புகழுங்
கூறுவார்நிதமும் சாகம் (கொ)

வஞ்சமனத்தைநொரு மித்து-நினைத்தொழுத
பஞ்சபாதகப்பே ரெடுத்து-வழுத்தர்களைக்
கெஞ்சியவர்களை யடித்து-வழுவாமலே
கஞ்சமலர்ப்பதங் கொடுத்து-ஆண்டருமென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்
மணவாளனைத் துதித்துக் (கொ)

ஒருநாற்புறமதிற் ஜொலிக்க-ஊரெல்லைசுற்றி
வருவார்திரும்புவார் களிக்க-சிரசின்மேலே
இருகைகுவித்துவாள் வெளிக்க-நடேசரைத்
திருநாளைப்போவார் மினக்க-வாசையாலிந்த
பேதமில்லையே புளாக்கக் (கொ)

வசனம்.

இப்படி வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்வந்து அடி விழுந்தாற்போ லுடல்படியப் பணிந்து புழுதிபடப்புரண்டு ஆனந்தமடைந்து நிர்த்த சபை தெரிந்து தெரிசனம் பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனங்கண்டான் நந்தனுஞ் சுபாவமுடனேநின்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான்களித்த பிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திடுஞ் சிவாகாரமாய்செழித்துவளர்ந்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்கூடி நல்லும்பகலுமவரவர்நாடும் [திடும்

வசனம்.

தெற்குவீதியினின்று சபாபதியைத் துதிபண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செங்கலா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெயஜெயதீசா அதிசுந்தராஞ்சிதபாதா ஜெயஜெயதீசா

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையில்நின்றே னினிப்பிறவேன்காண்

எனக்கினியாரிடு கரும்புபோலினிக்குதுபார்வீடு
ஆசாபாசத்தைவேற வெட்டிமோனத்தின்முறுநாட்டி
வைக்குமிதுயாருக்குங்கிடையாது இந்தசகம்பாருக்குமினியே
சரணாகதமென்றிங்கேவந்தேன் சாமிபாதக்கு [து
உமைபடைந்தேன் ஜெனனதிகளான் மிகநொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களைவருந்தேன் (ஜெய)

தென்றிசைக்கோன்வந்தழைத்திடும்வேளையில்
பெண்டுபிள்ளைகள்குன்றோட்டம்
ஓடித்திரியபெருங்கூட்டம்
நானும்நமனுக்கின்றாட்டம் ஒருநம்பிக்கைதாரும்
நானுனக்கருள்புரிந் தாளுவேனென்று
கனவிலாகிலும்வாருந் தட்டியெழுப்பிக்கவலைகள்தீரும்
அடிமையென்றுமனதுமகிழ்ந்துபாரும்
தில்லைவெளியில்வருவரோசேரும்வும் (ஜெய)

அரகரசங்கரனேபொன் னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாமூர்த்தி யென்றடிபணிந்தேன் மனங்குளிர்ந்தேன்
ஜாதியில்சின்னவனுனுல்முன் வீதியில்வந்தேனுதாதே த
பாதகஞ்செய்பினுஞ் சிதம்பரமென்று
பகர்ந்தால்பழவினை போகாதோ
தீதில்லாதபெருந் தவத்தோர்வந்தால்
தெரிசனைசெய்தேன் போதாதோ
ஆதிபராபரமாகியவனைக்கொண் டாடுவேன்
பாடுவேன் தேடுவேன் நாடுவேன் (ஜெய)

அபசாரமாகியசமுசாரம் சதாவிஷயகாமாதிகோரம்
உபாயமறிந்தாரதாயேறப்பாரதுஜெகத்சரமாயா
விலாசகற்பிதமிதஜெகம் அனேகசந்தேகமானசனகன்
சிவலோகமென்றுபாவனையால்சிவாராணைம்பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிலிற்பயனறிவார் பாலகிவனைத்தொழுங்காலை
எண்ணியபடியேதவமுறுவார் எனதுனதென் றுமுறையிடுவார்
சமாதிபண்ணியகர்மாதிகிருந்தியடாதேபேதமைகவிடாதேயும்
சபாபதிவெகு விர்பாதிதியுன்
பிரதாபமறியேன் சுபாவப்பறையன் (ஜெய)

விருத்தம்.

வாட்டுவாருடல்வேர்பட தழலிடைவருந்தி
மூட்டுவார்மூலக்கனல் மதிமண்டலமுகட்டில்
மாட்டிறை யச்சியருந்திய புலையன்றன்பனத்து
னாட்டுக்கால்சற்றே தந்திடுமம்பலத்தரசே.

கீர்த்தனம்—இ-ம்-இந்துஸ்தான் காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதாதாயாடியபாதம் தத்தித்தெய் தத்தித்தெய்யென்றாடியபாதம்
ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக் கானந்தநாடகமாடுந்திருவடி
ஆகமவேதபுராணங்களோதிய யோகிகளாலேதேடுந்திருவடி
சிந்தைமகிழ்ந்தருவித்திடவேதிய சுந்தரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் (தா)
பாரளந்திடுகோபாலகிஷ்ணன்றுதிப் பாடிப்பாடிப்பணியும்பாதாசம்

வசனம்.

நந்தனர் பிறவிப் பிணிக் கஞ்சித் துதி பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணாவுன் சரண மடைந்தேனேழை
ஆதரித்தாளுவ தன்பார மல்லவோசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்ஜனனங் கணக்கெழுதத் தொலையாதென்பாடு
இன்னமும்பிறந் திடுவேனோநடேசனேயீசனே
ஆசையெனும்பெருங் காட்டிலேயாற்றமுழுமூடன்
அகலவிடாதேயும் நம்பினேனென் னையனேமெய்யனே
பாரளந்தகோ பாலகிருஷ்ணன் பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்னுள் ளூறவேகருணை பாருமேவாருமே

வசனம்.

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தை வர்ணித்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர்கள் நாடும்விநோதா

அநுபல்லவி.

ஆடியபாதா வயனுமாலுந்தினம்
தேடியுங்காணமற் றிரைமறைவாக
தித்திந்திந்தி திந்திந்திமியென (ஆடிய)

வீரவெண்டையம்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையும்பட ஐயன்
சாருந்தொண்டர்கள்மனங்களித்திட சாலோகாதிபதவியுந்
தந்தோந்தந்தோந்தந்தோமென்று (ஆடிய)

வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ் ஜனகாதியோகிகள்
வெகுநாதமெங்கிலுமூடவுந் திருநந்தியுந்தளம்போடவுந்
தகுந்தகுந்தகுந்தகுமென (ஆடிய)

பாலகிருஷ்ணன் துதிகள்செய்திடப் பண்ணவர்கள் பூமாரிபெய்திட
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்
தாந்தாந்தாந்தாந்தாமென்று (ஆடிய)

வசனம்.

நந்தனார் அடிமைத்திரங் காட்டிச் சொல்லிவாருர்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அறிந்தறியாமலே செய்தபராத மையாஎன்னை
ஆண்டவனேதில்லைத் தாண்டவங்கள்கடந்திடு மத்தாவுன்சரணம்
பருகியவண்டபகிரண்டவராயா அடிமையுன்சரணம்
நடுவுமாதியுமந்தமுமென்றுமி லாதபிரமனேசரணம்
பொங்குமானந்தக் கடலேவெளியே யறிவின்னறிவேயுன்சரணம்
என்றும்நிஷ்களநிற்குணரூபா வுன்சரணம்
சுருதியின்மகிமைகண்டோரியாத வெளியேயுன்சரணம்
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்குங்கண்ட மகாகுருநாதாவுன்சரணம்
யானைவெட்டிக்கண்டுமறியாதவன் கனகசபேசாவுன்சரணம்

வசனம்.

இப்படி யநேகவிதமாய் கொண்டாடி யுட்புகுந்து தாண்டவம் பாராதகுறைகொண்டு சுவாமியை நானுள்ளே வரலாமோவென்று கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வருகலாமோவையா-உந்தனருகில்நின்று கொண்டாடவுநான்

அநுபல்லவி.

பரமகிருபாநிதியல்லவோ இந்தப் பறையனுபாருஞ்சொல்லுவோ
உந்தன்பரமானந்தத் தாண்டவம்பார்க்கவே நானங்கே (வருக)

பூமியில்புலையனாகப் பிறந்தேனே—நான்
புண்ணியஞ்செய்யாம லிருந்தேனே
சாமியுன்சந்நிதி வந்தேனே—பவ
சாகரத்தையு மிழந்தேனே
கரை கடந்தேனே சரண மடைந்தேனே—தில்லை
வரதாப்பிரதாபமும் பாபமுந்தீரவே (வரு)

வசனம்.

இப்படித் திருநாளைப்போவாரென்னுங் கீர்த்திபெற்ற நந்தனார் தில்லையில்வந்து கொண்டாடும் பக்திமார்க்கத்தை ஆதிசேஷனால் வர்ணித்துச் சொல்லப்படாத ஞானபக்தி வைராக்கியசாஸ்திரங்கள் குடியிருக்கும் ஊரின்பேர் சொல்லக்கேட்டறியாத பேதையாகியகோபாலகிருஷ்ணனென்னும் பெயர் கொண்ட என்னால் சொல்லத்தகுமானதோ உளறிக் கூறியதால் பெரியோர்கள் பிழை பொறுக்கக் கடமையென்றுசொல்லி வணங்குகின்றார்.

சிந்து.

இதுதானோ தில்லைப்பதி யென்று எக்களித்தா ராடிக் கெக்களித்தார்-ஐயாவுன்சந்நிதியைக் காண ஆசைவைத்தேன் மிக நேசமுடன்- தெருவில்பொடித்தூளை அள்ளித் தேகமுழுதிலுந் தாகமுடன் - தரித்தார்திருநீறாய் நாலு சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும்-பெரியோரிருக்குமிடம்.

வசனம்.

நந்தனார் அந்தத் தில்லைத்தலம் இப்படி யிருக்குமென்று சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செந்தகடுக்கா-ஆதிதாளம்.

தண்டகம்.

ஆகமங்கள்வேதியர்கள்சிவ னடியார்கள்கூட்டம்-நம
தேகமாகியப்போதுவிளைகின்ற யோகிமுனிகளோட்டம்-பூ
லோககைலாசமென்றதைப் போற்றுவார்களாட்டம்-அதி
வேகமாகவெங்கேயாகிலும் வெளியேபோகவேணுமையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகாதையே
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோ சுவாமிதரிசனங்காணலாமோ

பாதகமலங்களைக் தொட்டுப்போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்து தொலைந்துபோமோ
இங்கேஆகாதாகா தைதயே
வேள்விசெய்யும்புகைமேலுலக மெழும்பிப்போகுதையே
புண்ணியவான்கள்புரியுந்தவம்
அரகரசிவனென்றாடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடனரனைப் பிரதக்ஷணம்வருமிடம் ஆகாதாகாதையே
மணியாடுதுவெகுஜனங்கூடுதுவீதிவலமாகுது திருப்பதம்பாடுது
உள்ளேநடமாடுது பணிவிடைபோகுது பரவசமாகுது
மெத்தபயமாகுது இங்கே ஆகாதாகாதையே
தீண்டாதேஇங்கேவேண்டாதேசம்மா இரையாதேஇங்கேகூவியாதே
என்னைப்பாராதேபடிவருதேயுள்ளே போகாதே யை யாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகா தையே

சிந்து.

பெரியோரிருக்குமிடம் இந்தப் பேயனிருப்பதுநாயமல்ல - நானேபறைச்சாதி இல்லை நாதன்றெரிசன மாருமவரப்-பண்ணைப்பிராவி இந்தப் பாரிலிருப்பதுசிரமமே-என்றேநுவந்தோரம் கந்தியங்கி நின்றார்துயர் நீங்கினின்றார்-ஐயாப்பெருங்களைகொண்டு உள்ளங்குழைந்திடவெள்ளமெனக்-கண்ணீர்சொரிய இருகைதொழுதாயவர் மெய்தொழுதார்-கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

சென்றபோழ்தத் திருவெல்லைபணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந்தீவளர்த்தப் பயில்வேள்விலெழுபுகையும்
மல்குபெருங்கிடையோதுங்கி மடங்களேனுங்கிளைகண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தேயஞ்சி யிடைந்தவர்நின்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப்போனபொழுது அதின் எல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்து விருத்தியாகச் சென்று அக்கினியைவளர்த்தி ஆகுதிசெய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகிய புகையுமிகுந்த பிராமணப் பிள்ளைகளின் நான்குவேதங்களை ஓதும்படியாக அடிக்கடி நெருங்கியிருக்கும் மடங்களையுங் கண்டு சூத்திரனாகிய தம்முடைய குலத்தைநினைந்து உள்ளேபோவதற்குப் பயந்து போகாமல் நின்றுவிட்டார்.

இதுவுமது - விருத்தம்.

நின்றவரங்கெய்தரிய பெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றவையுக்கடந்தார்சூழெயிறிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைக டொறுங்குலவும்வேதிகைக
ளொன்றியமூவாயிரமங் குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

எல்லையில் நின்றுகொண்டிருந்த திருநாளைப்போவார் தான் உள்ளேயடையக்கூடாத அக்கோயிலின் பெருமை நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச் சுற்றி யிருக்கும் மதிலின் திருவாசலையடைந்தார் அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றதென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார் சுவாமியைப் பூசிக்கிறதில்லை மூவாயிரவர்களுடைய வீடுகள் மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றார் வேதவிதிப்படியாகுதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியிலே தாம் போகக்கூடாதபடியால் அதைநினைந்து தங்குலத்தை இகழ்ந்து இருக்கலாகாதென்று அவ்விடம்விட்டு ஒரு குளத்தருகில்வந்து சுவாமியைப் பாராத ஜென்மம் ஏன் படைத்தேனென்று தாழப் புரண்டழுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்சராசாங்கி--ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச் சடலம்வந்தவா றேதென்றறிகிலேன் நானேதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லை யம்பலத்தானை
சிந்தித்துமாயச் சிறைக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

சரணங்கள்.

அங்கமலங்களைப் போக்கியேசிவ
கங்கையிலாடிக் களங்கமறாமல் (இந்தச்)

ஆடும்நடனங்கண் டானந்தமாகிப்
பாடிப்படித்துப் பணிந்துகொள்ளாமல் (இந்தச்)

அஞ்சக்கரத்தை யெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவி மயக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளமுக்தி சித்திபெறாமல் (இந்தச்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபாபதி தரிசனம்ஒருநாள் கண்டால்கலிதீரும்

அநுபல்லவி.

ஜனகமகாமுனி கைதொழுதேத்திய தினகரகோடிதேஜோன்மயமாகிய

சரணங்கள்.

மனதிலொடுங்கிய கல்மிஷம்போக்கும்
மாயப்பிறப்பறுத்து மறுவடிவாக்கும்
ஜனனமரணசுழ சாரத்தைதீக்கும்
இருவடிநிழலிலே கூட்டியேகாக்கும் (கன)

சுருதிமுடிவுகளில் சொல்லிக்கொண்டாடும்
துய்யவெளியையெளி யாகவேகூடும்
தருமநெறியுந்தவ ரூதுவனாடும்
தகிங்கணத்தோமென்று தாண்டவமாடும் (கன)

பற்பலயோசனை செய்வதுந்தொல்லை
பரகதியடையவு பாயமுமில்லை
அற்புதமாகவே காசெருசொல்லை
அணியுங்கோபால இருக்கைண்பணியுந்தில்லை (கன)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாகபப்பிரியை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கட்டைகடைத்தேறவேணுமே கனகசபாபதிதனைக்
கண்டுகளிக்கவந்த இந்தகந்தனா (கட்டை)

கட்டைகடைத்தேற வொட்டுமோஜென்மம்
கெட்டதல்லவோ இட்டமறியேன் (கட்டை)

முக்தியிலளிக்கும் பக்தியிலென்ன
சிற்றப்பலவன் சித்தமறியேன் (கட்டை)

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபக்தி பண்ணவேணுமென்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைக்
தினமுந்தொழுதிருப்பதற் கல்லவோ
இந்தவிதையகத்தை நாடுமே-பாவிமனச்சூரங்
இருப்பிடங்காணும லோடுமோ
இல்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சதே-உன்னைஎன்றுநடன
தெரிசனம்பண்ணாமல் போச்சதே

பறையனென்றஜென்மம் போகுமோ-பாழ்வினையாலின்னம்
பாரில்வந்துபிறக்க லாகுமோ
அடிமையென்றுவந்தே னுய்யுமோ-ஒன்றையும்நானறியே
னம்பலத்தெய்வமென்ன செய்யுமோ
பார்த்தெல்லாமழிந்து தோணுமோ-கோபாலகிருஷ்ணன்
பணியும்பரமசிவன்கருணை வேணுமோ

வசனம்.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்கு ஜென்மம் இல்லையென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனங்கண்டவர்க்கு மறுஜென்ம மில்லை
வரிசையுடனம்பலவன் வாழ்கின்ற தில்லை(தெரி)

சரணங்கள்.

இரவுபகலிடைவிடாதேகாச பத்தி
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கும் நத்தி
பரவிவருமானருளாலணிமாதி சித்தி
பணிந்துவந்துசிற்றம் பலத்தைவலம் சுத்தி(தெரி)

சொர்ப்பமென்றிவ்வுலகம் தோன்றிவரும் வேதம்
சொன்னததுநின்படியாகும் போதம்
அற்புதமிர்தங்கமொடு தாளவகை கீதம்
அனவரதத்திருநடன மாடிவரும் பாதம்(தெரி)

அல்லும்பகலோயாது அடியார்கள் கோஷ்டி
அரகராவென்றமிர்த பானமதைக் கூட்டி
தில்லைவாழந்தணர்கள் கைபிடித்துக் காட்டி
சிக்கெனவேதிரைதிறந்து பரவெளியைக் காட்டி(தெரி)

நஞ்சுண்டகண்டனுக்குக் கொன்றைமலர் சாற்றி
நல்லதிருச்சாந்தணி அம்பிகையைப் போற்றி
குஞ்சிதவத்தந்தமது மனதிலுற வேற்றுக்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் நடராஜ மூர்த்தி(தெரி)

வசனம்.

தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போதுவருவா ரோவென்று விசாரப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி.

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீர எப்போவருவாரோ

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லை சிதம்பரதேவர் (எப்போ)
நற்பருவம்வந்து நாதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்றக் காட்சிதந்தாள (எப்போ)
அற்பசுகவாழ்வி லானந்தங்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் (எப்போ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

வருவாரோஅருள் புரிவாரோஎந்தன்
மனதுசலிக்குதுநா னென்னசெய்வேன்
அரகரசங்கர வம்பலவாணனை
ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருக்கால் (வரு)

வசனம்.

நான் சின்னஜாதியானதால் வருவாரோ வாராரோவென்றுச
ஞ்சலப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி—ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ ஒருக்கால் வருவாரோவறியேன்

பாராமலிருப்பாரோ பதஞ்சலிமுனிக்குப்
பாதங்கொடுத்த ஈசனென்று (வாராம)
கனவில்வந்து கழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துஎன்னை வாவென்றுசொன்னவர் (வாரா)
களங்கமறவேஅவர் காலுக்குக்கும்பிட்டு
குளத்தங்கரையில்நின்று கூப்பிடும்வேளையில் (வாரா)
அல்லலறுத்துப்பர மானந்தமேதரும்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணியும் (வாரா)

வசனம்.

இதுவரையில் வாராதபடியிருந்தால் இனிமேல் தில்லைத்தலத்தைக்
டாமல் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்சயம்பண்
ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணிலேன் என்னசெய்குவேனவர் (இன்)

இன்னம்வரக்காணிலேன் தில்லை பொன்னம்பலவாணன் பண்ணையும்
நட்டென்னையுமிங்கேவாவென்று சொன்னவர்மறந்தாரோ (இன்)

சொல்லும்பொருளுமிந்தச் சோதியேயகிழ்ந்துவாழும்
தில்லையைவிடாயற்சுற்றித் தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநல்லது(இ)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பரதச்சிலம்புகுலுங்கக் கோலமுடனட
னங்கண்டேன் குறைகள்தீர்ந்துதென்றுசொல்லவுந்தான் (இன்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து.

கீழேபுரண்டழுவார் என்றுங் கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார் எந்தன் வேதனையைக்கண்டுஆதரிக்கும்
தெய்வங்கிடையாதோ பாவி சித்தந்தெளியவிர்த்திதந்து
வாவென்றழையாதோ விண்ணில் வானவர்கள்போற்றுமூனமிலாக்
கனகசபைநடனங் கண்டு காயங்களித்திடநாயடியேன்
வருந்தித்துதியேனோ எந்தன் வாணாளுருகுவீணாயே
அடடா இதென்னஜென்மம்.

வசனம்.

இப்படி புரண்டழுது தான் படுகிற துன்பத்தைக்கண்டு ஆதரி
க்கும்படியான தெய்வம் எங்குங் கிடையாதோவென்றும் இருந்தால்
வந்து என்னை யாதரிக்காதாவென்றும் என் மனது குளிர ஒருவார்த்
தை சொல்லாதாவென்றும் மேலாகிய தேவர்கள் போற்றும்படியா
னவனே என்னுடைய தோத்திரத்துக்கிரங்கி வரக்கூடாதாவென்றும்
உனது நடனசபைக்கு என்னை யழைத்துப்போய்க் காட்டி என்னு
டைய இழிவான குலத்தை மாற்றக்கூடாதோவென்றும் இப்படிப்
பற்பலவாறுகப் பணிந்து துன்பசாகரத்தி லாழ்ந்தார்.

விருத்தம்.

சாதிபேதமும் குணக்குறியானவையுந்தள்ளி
ஆதிபாதியென் றுற்றிநேனன் றிசைதனிலேணந்தும்

மாதவம்புரி தொண்டர்கள்பணிதிரள் மறைக்கக்
கோதிலாவுருக் கொண்டுமிப்பிறவிக்குக் குறையோ.

வசனம்.

இப்படிச் சரணாகதமென்று உன்னை நம்பிவந்து துன்பப்படலா
மா சிவனே சிவனே யென்று பெருங்குரலிட்டு தனக்குச் சென்மம்
போதும் போதுமென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-எடுத்தஜென்மம்-போதும்போதுமையா

அநுபல்லவி.

மாதவமாரனை வர்கள்புகழுந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும் வளருமம்பலவாணா (போ)

சரணங்கள்.

கோத்துநெளியும்புழு ஆத்தைநரம்புகளும்
நாத்தமலங்களூ மூத்திரக்கும்பி (போ)

சந்ததமுமடியேன் யெந்திரம்போலே
வந்தெழுவரையிலும் நொந்துமிருந்தேன் (போ)

கொழுத்தவாணிகள்போலே மிருக்குவிரும்புமென்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும் வருத்தமென்னசொல்வேன் (போ)

மாதர்கள்மீதினில் மையல்கொண்டேகிவிடும்
வேதனைகொண்ட வெறும்பயலானேன் (போ)

அண்ணல்கோபால கிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
அம்பலமேவும் பொன்னம்பலவாணா (போ)

வசனம்.

ஜென்மமே நஷ்டம் அதிலும் புலையனாகப் பிறப்பது மிகவுங்
கஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை—ரூபகதாளம்

பல்லவி.

இந்தஜென்மம்வேண்டாம்இனி எந்தஜென்மம்வந்தாலும்வரட்டும் (இ)

நந்திருடியினில்மந்திரங்களைசொல்லி
வந்தனைகள்செய்துசிந்தைமகிழாத — இந்த

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவா
போதமடைந்திடாத்தீதடைந்தேன்பாவி — இந்த

பாவிப்பறையனீ தூரவிலகென்று
ஆவிதவித்திடப்பாரிலுளாதிடும் — இந்த

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி- ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் சிதம்பரத்தெல்லைவலஞ்சுற்றினார்

அநுபல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந்திருளறவேண்டி — தில்லை

சரணங்கள்.

சாதிக்குறையத்தானே சந்ததமுநினைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளம் வெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறைபணியும் பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்து பரிபூரணமாக — தில்லை

மோகவலைக்குட்சிக்கி முழுமூடனாகவே
போகமேயில்லையென்று புத்திகெட்டேனே
பாகனைவேண்டுடல் பாவசமாகியே
ஏகாந்திற்றன்னை விருத்திட்டுச்சுகிக்க — தில்லை

ஓராறுதாண்டியேயுன் மணிக்கோட்டைகள்
சீராறுகாறுத சிதம்பரரகசியம்
ஈராறுநாள்கொண்டு இருந்திப்புலன்றனையும்
போராறுபெருகியே பெருவெளிகாண — தில்லை

வசனம்.

இப்படித் தில்லைத்தலத்தைவிடாமல் சுற்றிவந்தால் தன்னிடம் சுவாமிவருவாரென்றும் மனதைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவார்வருவார்மனமேமயங்காதிருசொன்னேன்சொன்னேன்
வேணதாதருவார்கருணைபுரிவார்திருவம்பலவன்
பாதகியுந்தருவார்சாதிபறையனென்றும்பாரார்நீயதை
உறுதிகொள்ளவேணும்மெய்யன்புடன்
அரகரவென்றொருதரஞ்சொன்னாலும்போதும் வருவார்

வசனம்.

தன்னைஇரட்சிக்குஞ்சமையம் இதுதானென்றுசொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-தனாசாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுநல்லசமயமையா ரட்சிக்க இதுநல்லசமயமையா

சரணங்கள்.

இதுநல்லசமயமையா வென்னைரட்சித்தாளும்
ஈமமகேசநடேசசபேசா இதுநல்ல
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பதங்களைக்காண
சீலமுள்ளமுத்திசேருவதற்கே இதுநல்ல

வசனம்.

இவ்வளவுசொல்லியும் இரங்காமற்போகவேண்டிய தென்னவெ
ன்றுசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கம்வராமற்போன தென்னகாரணம்சுவாமி
கருணைக்கடலென்றுபெயர்த்தன் காதில்கேட்டுநம்பிவந்தேன்

சரணங்கள்.

ஆலமருந்தியண்டருயிரை யாதரித்தவனாகீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணனபாடித்தினமும் பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி
பழியெத்தனைதான்செயினும் பாவிகதிதருசிதம்பரமென்று
மொழிகற்றவர்வழிபெற்றவர் கனகசபாபதியிப்படி

விருத்தம்.

அண்டானதிபாவையும் வேள்விகளைமைந்தும்
குன்றிடாதவம் புண்ணியயாகங்குவித்தும்

விண்டிடாமலேயீசன் றனக்களித்தவிவேகம்
மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தனக்குவாராதெ
ன்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனுசாரி-ஆதிதாளம்.

சாதியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர கதியோ வேத
சாஸ்திரநான்கினுமோதறியாதது விதியோ
நண்டுநத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய தேகம் மன்றுள்
நடனதெரிசனங்காணவென்றாலதி மோகம்
என்தவழியைக்கண்டேறுவது ஞானம சேக
தீசனுக்கன்றேதெரியுமந்தவு பாயம்
சிதம்பரமபோவேனென்றுரையா பாவி இந்த
ஜென்மமெடுத்துவீணாகத்தவிக்குதே ருஷி

வசனம்.

இப்படிநான் ஈனசாதியாயிருந்தபோதிலும் உம்முடைய சரணா
விந்தத்தில்வைத்தபுத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

துக்கடா-இ-ம்-மணிரெங்கு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிகெட்டாலுந்தன் பொற்பதமறவேன்காணும் எப்படி

சரணங்கள்.

அற்புதமாகியதில்லையம்பலவாணனேநான்
சொற்பனத்திலுமையன்றி மெய்ப்பொருளாகவும்வேண்டேன்
தப்பிதமெத்தனைசெய்கினும்
கைப்பிடித்து ஆண்டுகொள்ளும் எப்படி

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணமிரவுபகல் வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
வவ்வண்ணம்நினைந்துழல வடித்தொண்டாயர்வெய்தி
மவ்வண்ணத்திருமிடற்றார் மன்றுநடங்கும்பிடுவே
தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேவே சாறினொடுந்துயில்வார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்துகொண்டு உள்ளே போகக்கூடாததன்மை நினைத்துவருத்தப்பட்ட உயர்வுபொருந்திய அடியவர் வேசாறி கரியநிறமுள்ள கழுத்தினையுடையசுவாமி கனகசபையில் ஆடுகின்றகூத்தை எப்படிதரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரை செய்வார் இப்படி நித்திரை செய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கண்டா-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாச்சென்மமாச்சே வந்தும் விருதாச்சென்மமாச்சே
சதாகாலமுமையன் சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானம்பெறாமல் (வி

சரணங்கள்.

முத்தியளித்திடுமூர்த்தியைக்கண்டு
பத்தியைப்பண்ணிபதமடையாமல — விரு
பொற்கழலதைப்பொதுவிலிருந்து
நக்காடுமபதந்தனைப்பாராமல — விரு
தில்லைக்கதிபதிதெரிசனங்கொடுத்து
எல்லையிலாவென்றிரங்கியழைத்தும் — விரு

வசனம்.

தனதுபதவிக்கி யோக்கியனல்லவென்று தள்ளுவாரோ கொள்ளுவாரோ அப்படிதள்ளினாலும் தில்லையிலேதானெனதேகத்தைவிடுவதேயன்றி திரும்பிப்போகமாட்டேனென்று சொல்லிப்புலம்புகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோஎந்தனைக் கைக்கொள்ளுவாரோ

சரணங்கள்.

தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன் தனித்திருக்குஞ்சபையுமல்ல
அள்ளிவிட்டேனென்னை அம்பலவாணனெருக்கால் — தள்

எனதுனதென்றபிமான மிச்சையறும்நிஷ்டைபண்ணி
மனமிறந்ததூவெளியில் மருவாதபாவியென்று — தள்

நாறுமிந்தப்பொய்யுடலை நாளென்றெண்ணிநான்சுமந்து
தூறுபட்டதுன்பமெல்லாந் துலைக்கத்தெண்ணிக்கொண்டிங்கேவந்தும் — தள்
பாலகிருஷ்ணன்தேடிவரும் பாதமலர்காணேனே
வேல்விழியார்மோகங்கொண்டு விருத்தியற்றமூடனென்று — தள்

சிந்து.

அடடா இதென்னசென்மமென்று அத்தனதனெல்லைசுற்றிவந்தார் இரவுபகலோயார் இவை ஈசன்கண்டு விசுவாசமுடன் பாலகிருஷ்ண ன்பணியும் திருப்பாதமுள்ள தில்லைநாதனவன் கனவிலுருவாகியது.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

இன்னல்தருமிருபிறவியிது தடையென்றேதுயில்வா
ரன்னிலையேயம்பலத்து ளாடுவாரறிந்தினிதில்
மன்னுதிருத்தொண்டரவர் வருத்தமெல்லாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண் முறுவலொடுமருள்செய்வார்,

வசனம்,

இப்படித்திருநாளைப்போவாரென்னும் நந்தனார் இரவுபகலோயாமல்தில்லைத்தலத்தைச் சுற்றிவருவதால் தேகவருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால மயங்கிசோர்ந்து நித்திரையடைந்தார் அந்தநித்திரையிலேநடராஜமூர்த்திவந்து காக்ஷிதந்துசொல்லுவார் எனக்குமிகவும் பிரியமுள்ளநந்தனாரே யும்மிடத்தில் நம்முடையபத்தர்களாகிய வேதியர்களைவரச்சொல்லுவோம் அவர்களமுன் நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகியெழுந்துமறைபடித்த வேதியர்களுடனே சபாபிரவேசம் பண்ணுமென்றுரைபகர்ந்து ஐயன் அந்தர்த்தியானமானார் நந்தனார் கனவில் சாட்சியானதைக்கண்டு களித்து விழித்துத்தெளிந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டுநன்றியறிந்து சுவாமியைத தோத்திரம்புரிந்துசொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்நிதிவரலாமோ சுவாமி தெரிசனந்தரலாமோ சந்

இல்லறவாழ்வாம் பணிமுடி
இருந்தேனன்றோ மிகவாடி
அல்லும்பகலுங் கொண்டாடி
அறியேனைகனக சபைநாடி சந்

வீதியிலேசற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே வந்தேன் சந்

காலால்வீசிக்கனல் மூட்டி
காலமதிமண்டலமே லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனக் கூட்டி
பார்த்துயில்லான் தோட்டி சங்

வசனம்,

நந்தனார் தான்கண்டசொற்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன் அதிசயமாய்ச்
சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன்

அநுபல்லவி,

சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன் எல்லாங்கற்பனையென்றறிந்தேன் வேத
தற்பதவாக்கியமே வுருவாகி யற்புதநடனம்புரியவென்று (சொற்)

சரணங்கள்,

அம்பிகைமாதுள் மான்மழு வணிந்திடுஞ்செங்கோளன் செம்பொன்னம்
பலந்தனில் தாளமத்தளம்போட மறைகள்பாட கொண்டாடமண்டலத்
தோரரசைதிர்த்து மண்டபமணிமேடைசேர்ந்து மனதுருக மறவிருக
காரந்தருக வாக்கருக (சொற்)
உங்கையோமோகமில்லாதாரையும் வருத்தி ழைக்கும்பொல்லாதாகியமா
யப்பிணியையெல்ல மருந்துசொல்ல வழிபிற்செல்ல நல்லபண்ணவர்
முரசடிக்கபதஞ்சலிவியாக்கிரமபாதர் துதிக்கமாயன் கோபாலகிருஷ்ண
னதரிக்க உடுக்கையடிக்க உலகந்துறக்க சிறக்க (சொற்)

வசனம்,

நந்தனார் தான்கண்டகனவு நிட்சயமோ பொய்யோவென்று சந்
தேகப்படுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சூரியகாந்தம்-சாப்புதாளம்,

பல்லவி,

கனவோ நினைவோ கண்டதறியேனே கனவோ
மனதிலுறுதிகொள் வழியொன்றுங்காணேன்
நிசதினைகளிலொரு சிந்தனையாய்வந்து கனவோ
முகந்திருமேனியொன்று நந்திபோயினதன்று
ஆருயிர்களுந்த நாடும்புலையனென்னை கனவோ
வாழும்பரமபதத்துக்கு மனமிழந்தது
கிட்டநெருங்கியசந்து கட்டியெழுப்பியொரு கனவோ
வெட்டவெளியைக்காட்டி கட்டவிழ்த்திட்டது

வசனம்,

தான்கனவில்கண்டதுபோல் சுவாமி வருவாரோவாராரோ வென்றுசஞ்சலப்படுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

வருவாரோவாரருவாரோ எந்தன்
மனதுசஞ்சலிக்குதையோ எப்போ — வரு

திருவாரூந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணன்
குருநாதனுகவந்தெந்தன் குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்
இருவினைப்பிணிகளைக் கருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல — வரு

மறைநாலும்வழுத்தரிய மகிமைபெருநடராசன்
கழையுறுஞ்சேவடியை நாடிநம்பினவனல்லவோ
அனுதினஞ்சிவசிதம்பரமென்ற
வடிமையேற்கருள்புரிந்திடயிங்கே — வரு

மணிமார்புஞ்செஞ்சடையும் பார்க்கவெகுமையலானேன்
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணனிடம் பரமதயாநிதியல்லோ
பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுவிலக்குமோ
மலைக்குதுகரையேற்ற — வரு

வசனம்,

நந்தனூர் இப்படி அநேகவிதமாய் வருவரோ வாராரோவென்று பலவிதமாகக் கொண்டாடுகிறார்,

திருநாளைப்போவார் புராணம்,

விருத்தம்,

இப்பிறவிபோய்நீங்க வெரியினிடைமூழ்கி
முப்புரிநூன்மார்பருடன் முன்னெவாவெனமொழிந்த
வப்பெரிசேதில்லைவா ழந்தணர்க்குமெரியமை
மெய்ப்பொருளா னருமருளியம்பலத்தேமேவினர்,

வசனம்,

நந்தனுர்கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லைமூவாயிரம்பேர்கள் கனவிலேவந்துசொல்லுவார் பக்தர்களே எனக்குமிகவும் பிரியமுள்ளவனுகிய திருநாளைப்போவாரென்னும அழகாகியநாமத்தைக்கொண்டு என்னைக்காணவேண்டுமென்று தன்னைக் காணிக்கைகொண்டுசோதியிற்மூழ்ந்தவனென்று மிகவுந்தழைந்துகொண் டிங்கேவரலா

கர்ரதென்றுபயர்ந்துக்கொண்டு தன்னைத்தவிர மற்றதெல்லர் மனித்திய மென்று பத்திபண்ணியடையவேண்டுமென்றுதில்லையைச்சுற்றிக்கொ ண்டு தெற்குக்குளத்தங்கரையில்நின்று ஆடிப்பாடி ஆனந்தங்கொண்டு இருக்கிறா அவனைனைப்போலின்னத்தாதங்கள்ளெல்லோருமபோய் அழைத்துவாருங்களென்றுசொல்லி சுவாமிமறைந்தார் இப்படிக்கண் டகனவை மூவாயிரமபேர்களும் பேரம்பலவாசல்வந்து ஒருவர்க்கொ ருவர் பேசிக்கொள்ளுவார்கள்,

தரு-இ-ம்-சங்கராபாணம்-அடதாளம்,

கண்ணிகள்,

அதிசயமொன்று கேளப்பா தீக்ஷதரே — லென்னேஎன்றன்
யர்த்தாததிரிப்போதி
அதிபாவசமாகத் ததிபாவும்பல — ருன்னே
வானென்கனவில்வந்தா
வாஸ்தவமெனக்குமிந்த வண்ணமாகக்கனவில் — னாடிஉத
வந்துரைத்தாரிக்தே
யாஸ்தமயமாகுமுன் னவாருட்படிக்கு — யோடி
அழைப்பதுத்தமமென்று
அப்போதங்குவந் தவப்பண்ணுதீக்ஷதர் — எங்கோன்
ஆமாமி அதிச்சயந்தான்
செப்பியசொற் செந்திவளர்த்திடச் — சியந்தான்
செய்யவேண்டுமவ
அவசியமென்கிறீர் காரியந்தெரியாமல் — புலையன்சிறந்த
ஆருககடுக்குமோ
தவசிரேஷ்டர்சூழுந் தலத்தினில்வருகத் — லலைவன்
தலைபத்தோ அவன்பந்தா
பத்தியுள்ளவனேபரமனுக்குயிர்தோழன் — காட்சிசிவன்
பதஞ்சலிபுலிப்பாதா
சித்தத்தின்படிசெய்துசெனனங்களைகடப்போம் — சூடசி
தெளிவீர்நீங்களிந்தச்
என்றாரங்குசிவசங்காதீட்சதர் — மேதோகீச்சன்
இன்னமுந்தாமசு
ஒன்றாலுந்திருச்சந்நிதிக்குவருவ — தகாதோ
தொருக்காலுங்கட்டுத்
சொல்லுமென்றாவாமென்றுருங்கட்குச் — தேகமெளிய
சிந்தத்திலுள்ளசந்

அல்லும்பகலுமோயாமேசாஸ்திர
மாராய்பவற்குமேறேதா — சாகரம்

தனும்படியேசிச்சந்தேகந்தெளிவது
தத்தென்றுரைத்த — மொழியே-சம்

பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றாவர்
வேதமறந்தொரு — வழியே

வசனம்.

தில்லைமூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந்தெளிதல்

விருத்தம்.

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ்சென்றார்களங்கே
மனுவிக்கியானிகளாசீர்வாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோவுரைப்பீரென்ன
மற்றவரவர்தங்கள்கனவிற்றோன்றி
குறைந்தமதிபுலச்சாதியந்தத்தோன்
கோதிலாநந்தனைப்போனவனல்லன்பன்
கூறுமிவ்வூர்தில்லைவலம்வருவானாளை
கொணர்ந்தவனைத்தீமூழ்கச்செய்தேஅப்பால்
முறையொழிசந்நிதியில்நம்முன்பாக
விடுங்களென்றருளிச்செய்தவர்மறைந்தார்
உணர்ந்தோர்முன்னிறுதெரியச்சொல்லவந்தே
மொழியுமாருத்தரம்யாதென்றார்நீதி
அறிந்தவன்றோமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனர்பின்மகிழ்ச்சியாலே
அந்ததில்லைமாநகரத்தெல்லைச்சுற்றி
யாவோர்க்குமுரைத்தேவியரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

தம்பெருமான்பணிகேட்டவமறையோரெல்லோரு
மம்பலவர்திருவாயின்முன்பட்சமுடனின்று
எம்பெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
நம்புரிவுபெருகவருந்திருத்தொண்டர்பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்.

தமதுபிரானுகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக்கேட்ட அவ்வபொ
ருந்திய பிராமணர்களெல்லோரு மம்பலவாணனது கோயிற்றிருவாசல்
மிக

மூன்புகூடி பயத்தோமெம்முடைய ஆண்டவாருள்செய்த வூழியத் தைச்செய்வோமென்று வணங்கி அன்புமேற்பட்டிருக்கும் திருநாளைப் போவாரைத் தில்லைமூவாயிரவர் தேடவருகிறார்கள்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

தொண்டனானாலிலமேதில்லையில்வந்துதொண்டனானாலிலமே,

அண்டசராசரமெனக்கும்பழுயனந்து
மன்றுளாடியமன்னவர்க்கடிமை — தொ

சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்றம்பலவாணன் — தொ

அஷ்டதிசையுப்பரிபூரணமாகவே
மட்டில்லாதுவளர்ந்தோங்கியநாதன் — தொ

வாசியடங்கிசிவனைவழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன்தெரிசனந்தருவார் — தொ

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன்
கோலச்சிலம்பணியுங்குஞ்சிதநாதன் — தொ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

திருநாளைப்போவார்தெரிசனங்காண்கவே
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்வருகிறார் — திரு

பக்திவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும்
பரமானந்தக்கடல்மூழ்கநாட்டும் — திரு

அரகரசங்கரசிவனென்றுஞ்சொல்லும்
அநித்யசடத்துக்கபாயத்தைவெல்லும் — திரு

அடியவபாமெத்தப்பெரியவரென்று
அம்பலவாணனருள்விடைகொண்டு — திரு

இதுவுமதுசித்து,

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

தேடித்திரிந்தார் — பாருடேரசூர்தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவர் — யாரும்

அநுபல்லவி,

நடுஞ்சனூர்வேதப்பிர தாசனே
நடுங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனே
ஆடும்பதநடனே சபேசனே
ஆலவாகத்தொழுதேவரும் கேசனேத் தே

சரணங்கள்,

கண்டாமலர்மலர்த் தடமும்-மாதர்களாடித்
கொண்டாளடித்திடு மிடமும்-அன்னமனிக்க
உண்டானைத்தங்கூடு மடமும்-சோரர்பரவுந்
சண்டாளாவாழும்வா ழிடமும்-அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலானபல வாடையும்-பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு மேடை-மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்கள் மாடமின்னமும்பல
மாதிரிகளாகுந்திண்ணை மேடை-உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுந்தகருவெங்குமணத்திடுஞ் சோலை-கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்தகதித்திடும்வாழையின் சோலை-தாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-காவினிற்சோலை
அங்கமதானபலாக்கமுஞ்சோங்கிய சோலை-மற்றுள்சோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்கள் தங்கள்தங்களங்கமேங்க
நதியிதழும்
பொங்காவணித்தசிவசங்கரன்கிருபை யிதன்றே யோங்க
கூக்குரலிட்டுங்
சன்னையபுறச்சென்னியிற்காங்களைக் குவித்தெங்களைத் தாங்க
மனமுவந்து
இங்கேயெங்கள்பங்கினிலிருந்து மேழைவருத்தம் நீங்க
கிருபைசெய்தற்கு
உன்னைத்தேடினென்றுஉவந்துக்கொண் டாடி
உரியவேதமந்திரதிகள் பாடி
முன்கூடுஞ்சொன்னநந்தனூர்வர நாடி
மூனுங்கோடைக்காற்றெனவினாந் தோடி
தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும் நந்தனூர்தம்மைத்

வசனம்.

இப்படிப்ரகாரம் தில்லைமூவாயிரவர்களுந்தேடி அலுத்து ஓரிடத்திலேயாவருங்கூடி சுவாமியைத்துதிசெய்கிறதென்று நிச்சயஞ்செய்து தோத்திரஞ்செய்கின்றார்கள்,

௬௫-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

உனதுமகிமையை யொருவரறிவார்களோ
உலகிலுள்ளோரையனே

சரணங்கள்.

கனவிலேவந்தெங்களுக்குச்சொன்ன — அந்த
காரணமறிந்ததிக்காலையிலே — யெழுந்த
இனத்தார்நாங்கள்யாருமிசைந்தொருமித் — திந்த
எல்லைமுழுதுஞ்செடியினைத்தேடியெங்களுக் — கந்த
இணையில்லாநந்தனொருவனு — மகப்பட
வில்லையென்னசெய்வோம் — ஸ்திரப்பட-உள்ள
அடையவர்திரிபுரமனலாகவே — முடித்த
வன்பாகமானமழுவுங்கையிலே — பிடித்த
விடப்பாகனைகாளிவெட்கும்படி — நடித்த
மெய்யாதுயர்தவிர்ததாளையாதென்றே — படித்த
வாறுநீயறிந்தருள்செய் — ஐயனே
வளசுகர்புதுசரணாத் — தாய்யனே-உன்னை
அன்னைசிவகாமியனுதினம்வளர் — தில்லை
யம்பொனசபைவருவோர்க்கொருதாய — தில்லை
உனையன்றியிலகத்துக்குப்போநருதே — யில்லை
யுத்தமனேயெங்கடகுரியதுணையு — மில்லை
ஓதுநந்தனார்தம்மைவரச் — செய்யும்
வழிவிளைதவிர்த்தவர்க்குஅருட் — செய்யும்-உன்ன

வசனம்,

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத்துதித்துத் தில்லைமூவாயிரவர்களனை வரும் நந்தனாரைத்தேடியலைந்துவருமார்க்கத்தில் ஒதுப்புறமாக நின் றுக்கொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியனாக்கண்டு தூரயிலகிநின்று தலை வணங்கிச்சொல்லுவார்.

விருத்தம்,

திட்டமுடனடிபணிந்துமனமொடுங்கித் தவம்புரியுந்தில்லைமன்று,
ளொட்டியநடராசன் கனவின்கண் சொன்னமொழி நம்பிக்காணு

இட்டமுடன் திருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களேகுமரோது, கிட்டி
நெருங்காதையுமென்றேவிலகியோர்வார்த்தைகேளீரென்றூர

கீர்த்தனம் இ-ம்-செங்கல்ரா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

கிட்டநெருக்கிவருகாதே சுவாமி-காதில்
கேட்டபேர்க்குபாவமவரு மெனஅசென்மம்பூமி-கிட்
கிட்டர்புரமூர்த்தில்லைதனில் செழித்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொல்லவேணுமோபுலையன்-கிட்
உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக் குவமையாருமில்லையே
பலவிதஅஷடகருமஞ்செய்து பாரில்வந்தபுலையன்-கிட்
வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்க வேணுமந்தாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுதுகினில்சுமந்து அலையுமபுலையனையே-கிட்
செத்தமாடிழுப்பதெனது வகம்படித்துமெயல்லை

வசனம்,

இப்படிவணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாரைப்பார்த்துவே
தியர்கள்சொல்லுவார்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன இந்தப்பேரும்பெருமையுமில்லையே
சாதிப்பேருகொண்டதாலே சங்கரனருலகிலவந்து
ஆதரவுடனைரங்களீய்ந்து அழைப்பாரோபார்ப்பாரோசேர்ப்பாரோ
அளிபெருகவேயீசன்கழலை யறிவிலுன்னியடிபணிந்து
தெளிந்தியானமுத்திதேடுமோ நாடுமோகூடுமோசாதியில்

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லியபின் தாங்கள்வந்தகாரியம்பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயரேயப்பவாருடா ரவியப்பொழுதணைந்தோம்
வையவழுமைகொந்துமக்குத் தரவேண்டியெனவிளம்ப
மையுமெனைத்திருத்தொண்டர் மானும்மேனைத்தொழுதார்
தெய்வமதருமனிவர்களுந் தியமைத்தோமெனமொழிந்தார்

வசனம்,

ஐயரேசருடையகட்டளையால் இப்போது வெல்விதமாகிய
அக்கினியைமூட்டி உமக்குஅதில்முழுகும்படி கொடுக்கவந்தோமென

றுசொல்ல இனியமனமையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கட்டளைகடைத்தேறினேனென்று அவர்களைத்தொழுவார் தெய்வீகமாயவேதத்தையுணர்ந்தபிராமணர்களும் இவனர்த்தினேனென்று சொல்ல நந்தனார்கேட்டு சந்தோஷமடைந்து நான் இன்றைக்குத்தான் முந்தனேனென்று வேதியர்களைப்பார்த்துச்சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கண்டேன் கலிதீர்ந்தேன் பவக் கடல்கரையேறிவந்தேன்

சோதிமறைமுடிவாஞ் சொல்லிறந்தவீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய் பாக்கியவானுமைக் — கண்
கலையைக்காணுமுன்னே யிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுன்னே துன்பங்கள்தீர்ந்திடக் — கண்
கள்ளங்கருகசெய்யுங் கண்ணுதலேயுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க் கொண்டாருங்கள் தெரிசனம் — கண்

வசனம்.

நந்தனார் நான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வ மிரங்கிற்றென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனுசாரி-ஆதிதாளம்.

எனக்குமிரங்கிற்றே நான் செய்ததவமுனா இயல்லை

தனக்குந்தானுமிருந் தனிப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுள்ளடக்கிப் பொன்னம்பலவனிருக்கட — என
அல்லும்பகலும் மருந்தவஞ்செய்யினு
மறியாரொருவரும் பகைத்தெய்வம் — என
நான்குமறைமுடிவும் காணாதியேனை
தேறிபவுண்மையுலகமறிய — என

வசனம்,

நந்தனார் என்னைதவஞ்செய்தீரே இவ்வுலகின்கண் யாவருக்குங்கிடைக்காதபாக்கியம் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்:

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆஹிரி-ரூபகதாளம்.

அம்பலவாணனைத்தென்புலியூரானை — நம்பிப்பணிந்தேனே
அர்ச்சனைசெய்ய — கும்பிட்டிருந்தேனே
தில்லைபாதியில்வந்து — எல்லைகடந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனே சஞ்சித — வினையெல்லாமறுத்தேனே
தாண்டவமாடின — ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித்தேனே முக்குணங்களைத் தாண்டிக்குதித்தேனே

எந்தனென்றெதன்றெந்தவேனையுமாயுஞ்
சிந்தைநழுவிற்றேசேர்தவனென்று சிந்தைநழுவிற்றே
தென்றுநதமீழ்ப்பாடியுள்ளமுருகியுள்ளில்
கள்ளங்கருகிற்றேகருத்திலெட்டா வெள்ளம்பெருகிற்றே
ஆசைவலையைப்போட்டுமோசப்படுத்துஞ்சில
பாசங்குலைந்தாரோஅளவிடா இலேசந்தொலைந்தாரோ
பெண்ணாரிடுமொழுக்கொன்று விதனச்சடைத்
தண்டுந்தணிந்தாரோகருணைபொங்கு கண்ணுலணைந்தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்றுபிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண்டாரோயாமபதங்கொடுத தாளக்கண்டாரோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

மறையவர்கள்மொழிந்ததற்பின் றென்றிசையின்மதிபுறத்துப்
பிரியுமிஞ்சுந்திருவாயின் முன்னுகப்பிஞ்சகர்தன்
இறையருளால்மறையவர்க ணெருப்பமைத்தகுழியேத்தி
இறைபவர்தான்மனங்கொண்டே பெரிகுழல்வலங்கொண்டார்.

வசனம்,

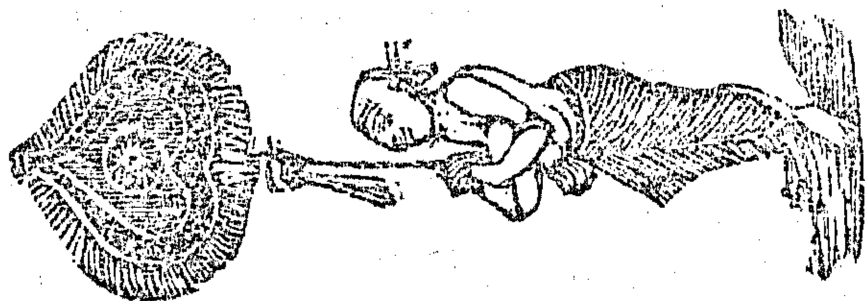
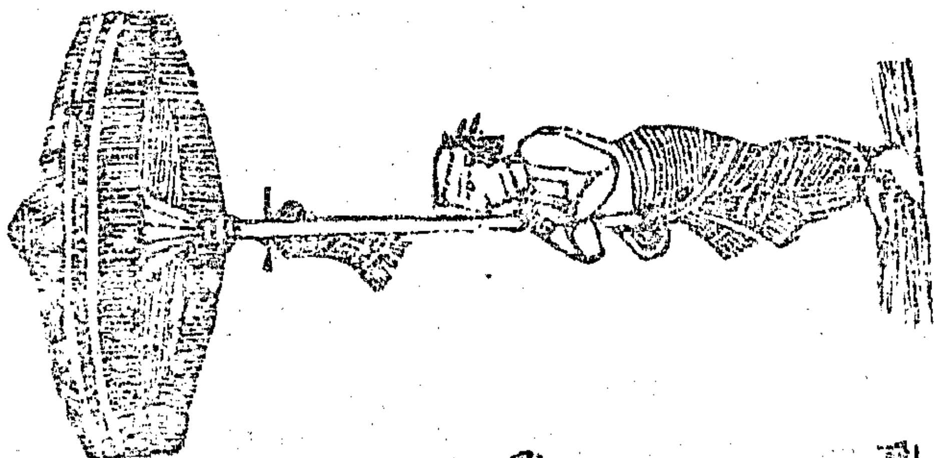
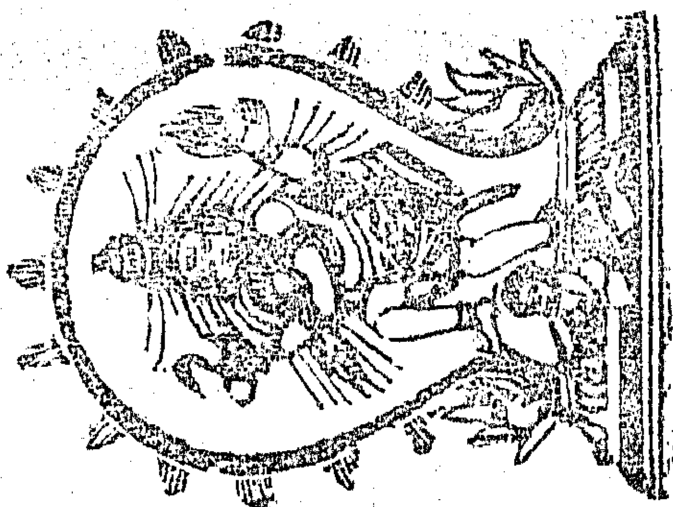
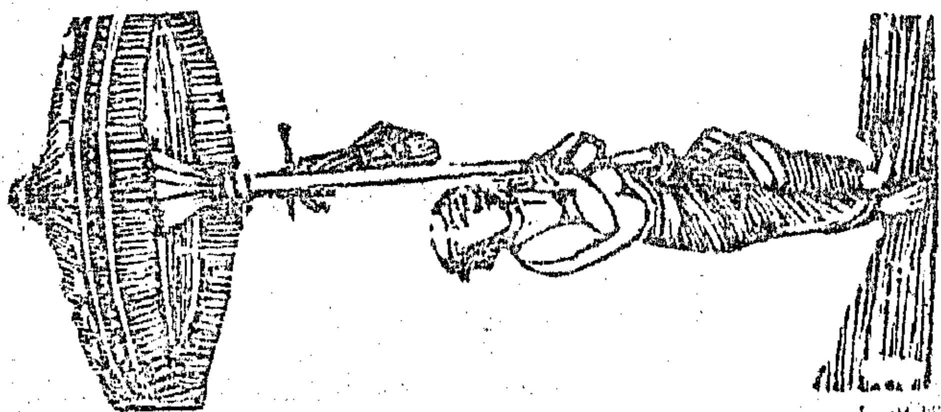
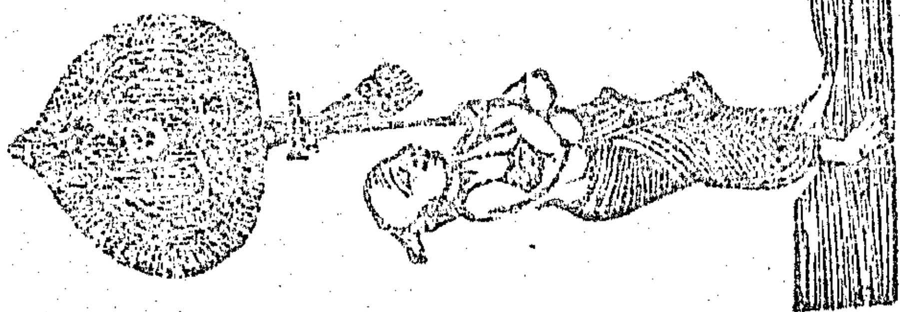
அப்படிபிராமணர்சொல்லினபின்பு தெல்திசையிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனை அளந்துபோகும்படி உயரந்திருக்கும் திருகோபுரவாசலுக்குமுன்னே சுவாமியின் கிறைந்தகிருபையோடுங்கூடிய கட்டளையால் பகர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில்தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமது.விருத்தம்.,

கைதொழுதுநடமாடுங் கழனுன்னியழல்புக்கார்
எய்தியவம்பொழுதின்க ணெரியின்கணிம்மலமாய்ப்
பொய்தகையுமுருவொழித்துப் புண்ணியமாய்முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்க வேணியனார்முடிகொண்டான்.

வசனம்.

கையாற்கும்பிட்டுநடனஞ்செய்கின்ற நடேசரதுதிருப்பாதங்களை மனதில்உறுதியாய்நினைந்து அக்கினியில்புகுந்தார் அப்படிச்செய்தபோது அந்தநெருப்பில் இந்தஉலகம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத உடலத்தையொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய பிராமணமுனியின் வடிவாய்த் தேகத்தில் பூநூல்விளங்கச்சடைமுடியோடும்யெழுந்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

யாகோற்பவமானா ரந்தனார் அரனருளால்
யாகோற்பவமானார்

அநுபல்லவி,

சிவனருளாற்ற
சிறந்தமேதிக
தவனுருவனேக
தன்னைக்கொண்டதே
தபனனேடுவுயர்
மெவருங்காந்தருவ
கைகையச்சிரமேற்
கனகசடையைத்
செய்யகுண்டத்திற்
செனித்துதேவர்புகழ்
சித்தியாகியபதம்
பத்தியாய்த்தொழும்
காதிற்குண்டல
கதித்தமார்பிட
ஓதுஞ்சடைகள்
ஒடியேவினை
ஏதமற்றசதுர்
நீதவேதியர்கள்

வாக்கியம் சித்தத்திலெண்ணி
சிலாக்கியம்
பாக்கியம்
யோக்கியம்
கவனமேவிவரு
மெவருங்கண்டுதொழ யாகோ
பதித்து சிவசிவயென்று
துதித்து
குதித்து கதிரவன்போல்
நடித்து
மூற்றும்பாம்புபுலி
பதத்தைக்கண்டுதொழ யாகோ
மிலங்க முப்புரிநூலுங்
மிலங்க
துலங்க அவனைவிட்டு
கலங்க
வேதமோதிவரும்
போதுமென்றுதொழ யாகோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

செந்தீமேலெழும்போது செம்மலர்மேய்வதெழுந்த
அந்தணன்போற்றோன்றினு ரந்தரதுந்துமிநாதம்
வந்தெழுந்ததிருவீதிம்பில வானவர்மகிழ்ந்தேபார்த்துப்
பைந்துணர்மந்தாரத்தின் பனிமலர்மாரிகள்பொழிந்தார்

வசனம்,

இவர்நமெருப்பில்நின்றும் எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப்புஷ்ப
த்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளிய பிர்மாவைப்போல பிரகாசித்தார்
பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தரதுந்துமியின் கோஷமா
டின

னது உண்டாயிற்று தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச்சொரிந்தார்கள்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

திருவுடையதில்லைவாழந்தணர்களுந்தொழுதார்
பரவரியதொண்டர்களும்பணிந்துமனங்களிப்பயின்றார்
அருமறைசூழ்திருமன்றுளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றார்திருநாளைப்போவாராமறைமுனிவர்

வசனம்.

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லைவாழும் பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள் பரவுதற்கரிய மற்றைச்சிவபக்தர்களுந் தொழுது மனதில் களிப்படைந்தார்கள் வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகின்றபாதத்தை வணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப்போவாராகிய ஒருவேதமுனிவர்வருகையின ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதெய்தெய்யென்றுவோரவர்
தத்திததெய்தத்திந்தெய்யென்றுவோர்
ஆதிபராமாகியசித்து
ஆனந்தவொண்டொருகாலையெடுத்துத் — தாதெய்
அண்டசராசரமெங்குநடுங்க
ஆதிசேடனார்முட்கவொருங்க — தாதெய்
சிலம்பொருந்தியமுனிவர்கொண்டாட
திங்களைச்சூடியசெஞ்சடையாட — தாதெய்
பார்புகழுந்தில்லைச்சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேற்றியபாதன் — தாதெய்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

குஞ்சிதபாதத்தைத்தாரும் மனசஞ்சலப்பாவத்தைத்தீரும்

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசையக் — கனகசபைதனில்
ஜெணுதக்கதஜெணுதக்கமி — இமிதத்தோமென்றாடிய-குஞ்

சரணங்கள்.

நெஞ்சிற் கவலையை — யாற்றுமம-இந்த
வெந்தப்பிறவியை — மாற்றும்-காரணமே
வஞ்சிசிவகாம — வல்லிமகிழ்ந்திடும்
[illegible] தகஜெந்தரிகிட தக்கிட தோ — மென்றாடிய-குஞ்

சரணமென்றிங்கோரான் வந்தேதன்-ஜன
மரணத்தில்மிக நொந்தேதன்-அந்த
கரணங்கல்மிஷங்கள் போக்கியேகாத்திடும்
இந்திரர்வானவர்மாமுனி வந்துதிதந்துதிசெய்திடும்-குஞ்

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதா-மூத்தி
நால்வர்க்குதவிய நாதா-யெக்தன்
மேலேகிருபைசெய்து வெற்றியளித்திடும்
அந்தனேகர்த்தனேசுத்தனேயித்தனே கீர்த்தனஞ்செய்திடும்-குஞ்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அம்பலந்தனிலே பொன்னம்பலந்தனிலே

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அயனும்மாலும்பாடினார்
அந்தரங்கமாகச் சிந்தித்தபேர்க்கருள்
தந்தோந்தரதோமென்று தொந்தோந்தோமென்று ஆன

சரணங்கள்,

பதஞ்சலிமா முனியைநோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள் குறையைப்போக்கி
இரிமதிதமென் நறிவைநீக்கி
ஏகமாக காலைதூக்கி-ஆன

மத்தளதாளா மதிரமுழங்க
வளரும்பிறமத கணங்களிலங்க
தத்தமிதக்கிட தோமென்றிலங்க
சடையுந்துலங்க சதங்கைகுலுங்க-ஆன

பாலகிருஷ்ணன் பணியும்பாதன்
பார்த்தபேர்கள் வரப்பிரசாதன்
ஞாலமபுகழுந் சீலபோதன்
சுந்தரர்தூதன் அம்பிகைபாதன்-ஆன

வசனம்.

இப்படியாடிய தாண்டவதரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்தான் சித்தமிரங்கிற்றென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிற்றோ யான்முன்செய்ததவ முற்றிற்றோ
அத்தாபரிசுத்தா வுன்னடல்காணவந்தேனே
எனைபோலயாருண்டோ சொன் இதுவேசமயம் முன்னடல்காணவந்தேன்

சாதிமுறைபோக்கும் என்னைச் சதுர்மறையோனுக்கும்
போதாசாதாவுன் னுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள் இதுவேசமயமுன் னுடல்காணவந்தேன்
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதா பதஞ்சலியாபோற்றும்
சீலா திரிசூலாவுன் னுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள் இதுவேசமயமுன் னுடல்காணவந்தேன்

விருத்தம்.

கனவிலுருவாகி வந்துகாட்சிகொடுத்துக் கடாட்சித்தபின்னெரியினி டைமூழ்கி வெகுயின்பம்பெருகிய வன்பருடன் வேதமுனிவடிவாய்த்தி ல்லைவேதியர்கை தொழுதாதரவாம் அங்கம்புளகிதமாய்ச் செம்பொன்

வசனம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவர் அக்கினியில குளித்தெழுந்து கனகசபையில்வந்து மனமுருகி ஆனந்தம்பெருகி எம்மாண்டவராகிய நடேசமூர்த்தியைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றது.

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப் பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந் தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாடையுடையுடைக்கழற்சிற்றம்பலவனுடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற் பின்னைப்பேய்த்தொண்டர்காண்பதென்னே

பொருவிடையொன்றுடைப் புண்ணியமூர்த்திதன்
னுருவுடையன்மலை மங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவுடையைக் கண்டகண்ணான்மற்றினிக்காண்பதென்னே

தொடுத்தமலரோடு தூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடு மாலுக்குங்காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்து பொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததுகிலகண்டகண்ணை கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

வைச்சபொருணமக் காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவா
யச்சமொழிந்தேனினி தில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர் நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற் பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே

நெஞ்சின்றநீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மஞ்சின்றவொண்கண மலைநன்கண்டுமகிழ்ந்திற்க
நெஞ்சின்நெறியும்விளக்கொத்த நீலமணிமிடற்றான்
நெஞ்சினறவாடல்கண்டாற் பின்னைக்கண்கொண்டுபார்ப்பதென்னே

ஊனத்தைநீக்கியுலகறிய வென்னையாட்கொண்டவன்
தேனொத்தெனக்கினியான் றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன் னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிருகண்டாற பின்னைக்கண்டுகொண்டதென்னே

தெரித்தகணையாற் றிரிபுர மூன்றுஞ்செந்தீயின் மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர் கோமானிணையடிக
டரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

திருக்கமிசைத்தூத்தன் றேருள்வலியுன்னித்தடவரைய
வரைக்கணாலெடுத்தாரப்ப மலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்து மணிதில்லையம்பலவ
னொருக்கமித்தவிரல்கண்டகண் கொண்டுகாண்பதென்னே

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக்கொண்டாய்போற்றி, யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி வேலாதசத்தத்திலொளியேபோற்றி, யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாயபோற்றி யாறங்கநால்வேதமானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி கைலமலையானேபோற்றிபோற்றி

சுற்றுமமரர்சுரர்பதி நின்றிருப்பாதமல்லாற்
பற்றொன்றிலோமென்றடைப் பரவையுணஞ்சையுண்டாய்
செற்றங்கனங்களைத்தீவிழித் தான்றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

சித்தெழுந்த செழுங்கமலத்தன்சேவடிகள்
மைத்தமனத்தவா வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வைரமும் மாணிக்கந்தனுளடங்கியதூவு
மத்தமலர்க்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி, வைச்சாடலென்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, பெச்சாகபுரமூன்றுமெரித்தாய்போற்றி போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, சச்சார்ந்தமனைசந்தாய்போற்றி கைமலையானேபோற்றிபோற்றி

மருவார்புரமூன்று மெரித்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி; யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவிவாங்கியொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிநின்றநிமமேபோற்றி தேசம்பரவப்படுவாய்போற்றிபோற்றி

வானத்தார்போற்றுமருந்தேபோற்றி வந்தென்றன்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய்நிமிர்

வசனம்,

தமக்குமுன்னிருந்த உடலமாறியமாசுதீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடியெழுந்து குற்றமற்றபிராமணமுனிவராகிதேசருடைய திருவடியையடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடையபதத்தைப்புகழ்ந்து தீவினையாகிய கயறுஅறும்படி தில்லை மூவாயிரவர்கள் போற்றிசெய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழிவிருத்தம்.

பங்கயமாதர்வாழி பார்மகளுமையாள்வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கள்முனிவர்வாழி
தங்குநான்மறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி
பொங்குநல்வல்லோர்வாழி போதமெஞ்ஞானமும்வாழி.

மங்களம்,

ஓடிதரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம் எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவர்க்கு சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

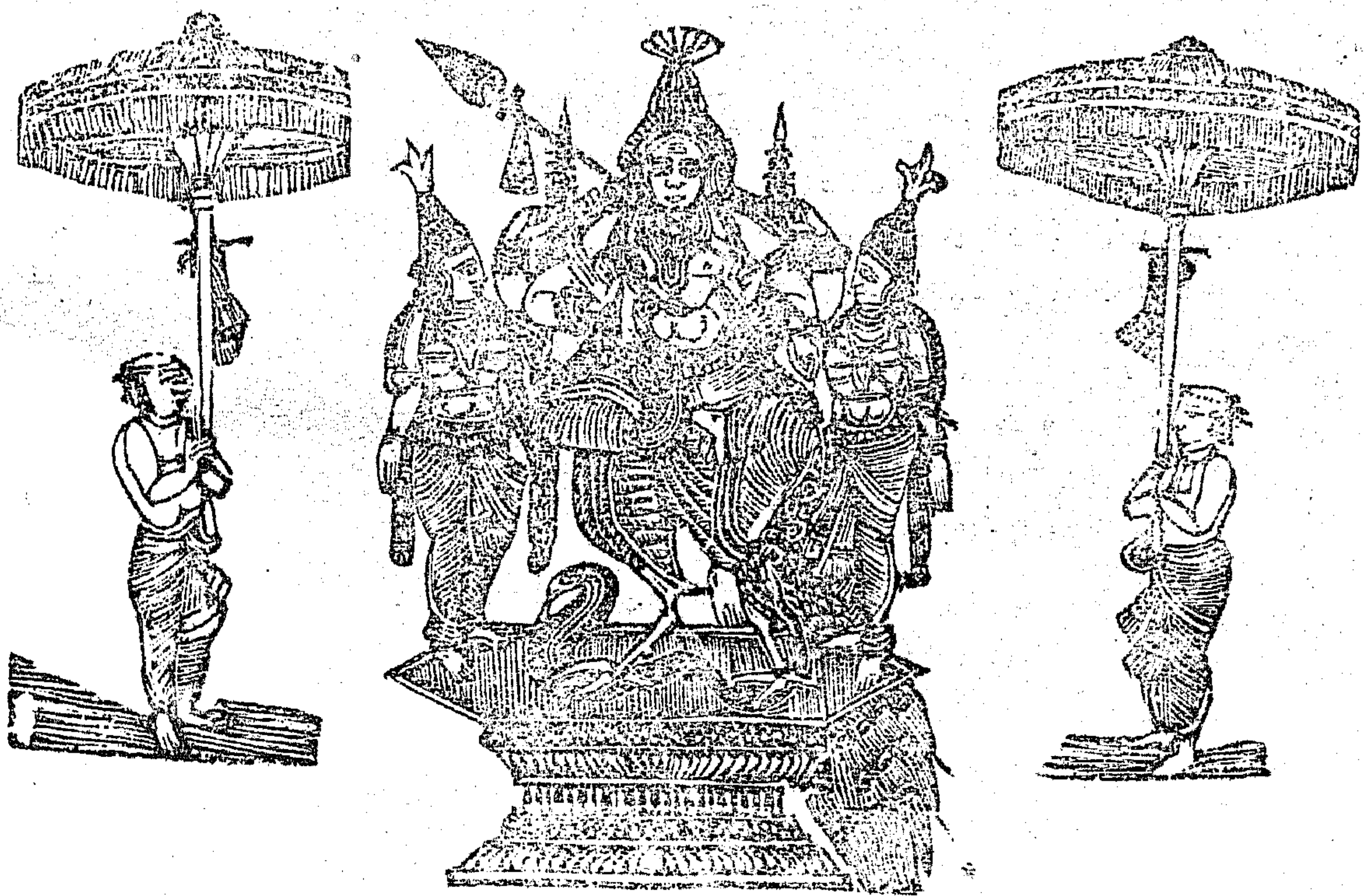
இருடிகள்முனிவர்க ளீந்திரசயமென
விருசுமுடிமிசை மருதந்துதிசெய்கன்
பரவும்பாசப் பிரமங்கள்துதிக்கிடும்
பாமனுமெம் பலத்தினில்கதிக்கிடும்-திரு

சரணங்கள்.

திருவாசகமுந்திருக் கோவைபாடினவர்க்கும்
சீர்காழியிலுதித்துச் சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிடந்தூதுக் குகந்துவிடுத்தவர்க்கும்
உருவொப்பிலாத்திரு நாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு மூயற்கலைகட்கும்
உரகபதிக்கும் உவணபதிக்கும்
ஓதுசங்கிராகுரியர் முனிவாகளுக்கும்
தீதிலாதபா வலர்முதலானவர்க்கும்-திரு

நந்தனார்திவ்வியசரித்திரக்கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிதம்பரக்கும்மி.

விநாயகர் துதி.

சீர்மேவுதில்லையம்பலத்தில்-அன்பு
சேரக்கும்மிதமிழ்பாட
கார்மேவுமேலக்கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார்காப்பாமே — 1

மூக்குறுணிவிநாயகர் தோத்திரம்.

சர்க்கரைமோதகதேங்காயுங்-கொண்டு
சந்நிதிமுன்பாகத்தான்படைத்து
மூக்குறுணிப்பிள்ளையாரைவேண்டி
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி. — 2

சுப்பிரமணியர் துதி.

கோலமயிலின்முதுகேறி-வந்து
கும்பமுனிக்குவருள்செய்யும்
பாலசுப்பிரமண்யன்ஜீராட்சாத்தைப்
பாடிக்கும்மியடியுங்கடி. — 3

கன்னாசேவிக்குக்கைகூப்பி-யாருங்
கையிலெடுத்துள்ளேபாணம்பண்ணி
தங்காமம்சிவகாமிசந்நிதி
சார்ந்துகும்மியடியுங்கடி. — 4

கற்றிவர்க்குச்சிலையைப்பாருங்கடி - நல்ல
சோதிமயக்கம்பமானதடி
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கூடிச்
சபைந்தசபையைப்பாருங்கடி — 23

பாவிகள்கண்ணுக்குச்செப்போடு - உற்றுப்
பார்த்தால்பத்தரைமாற்றுத்தங்கம்
கோனைப்பாடியமாணிக்கவாசகர்
கோவிலைப்பாருங்கடி. — 24

அஞ்செழுத்தாலேமதிலுமுண்டாம் - பர
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம்
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேபிரம்
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. — 25

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமிந்தக்
கோயிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டோருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி. — 26

நெற்றியிலேதிருநீறணிந்துஎன்றும்
சிவக்களமாகிச்சிற்சபையில்
தித்திக்கவேசிவநாமத்தைப்பூசிக்குந்
தீட்சதர்கூட்டத்தைப்பாருங்கடி. — 27

வெட்டவெளியிற்றிரைதிறந்துயார்க்கும்
வேதியர்தீபமுங்காட்டிடவா
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. — 28

இல்லைவெளியைக்கண்டேண்டி - அங்கே
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லலறவாசலின்றேண்டிமிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. — 29

ஆகாசலிங்கத்தைக்கண்டேண்டி - அங்கே
யாவருமறியாமல்நின்றேண்டி
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டிமன
தேசங்குலைந்துபாருங்கடி. — 30

சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடி முன்
செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி
சுத்தப்பிரம்மமயமாச்சுதடி யதைச்
சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி. — 31

சாதிபேதங்களற்றேண்டி - இந்தச்
சாஸ்திரமானதைவிட்டேண்டி
போதமயக்கங்கொலைத்தேண்டியின்று
புகுந்துகும்மியடியுங்கடி. 32

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே - ஏக
நாயகன்றன்குருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்புபுலிகளுக்
காமென்றுகும்மியடியுங்கடி. 33

சஞ்சிதகர்மங்கள்விட்டேண்டி - பல
சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேண்டிமனங்
கூர்ந்துகும்மியடியுங்கடி. 34

சொல்லும்பொருளையுமற்றுமே - முன்
துன்பமனைத்துமொழித்தாயே
அல்லும்பகலையுமற்றுமேதில்லை
யானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 35

விதியெழுத்தைக்கிழித்தாச்சு - முன்
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியமிர்தமுண்டாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. 36

கோவிலுக்குள்ளேயனேகமுண்டு - அந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவரகசியம்பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 37

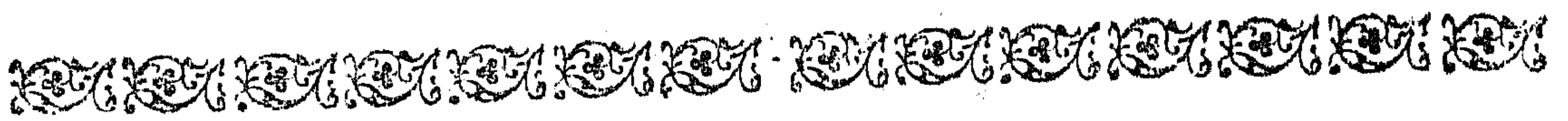
சண்டேஸ்வரர்தம்மைப்பாருங்கடி - அந்தச்
சந்நிதிக்கேகைகொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழுமழகர்வாசலில்
வாழிபாடுவோம்வாருங்கடி. 38

வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியார் - மெத்த
வீம்புகள்பேசியேவீணலைப்பார்
பாட்டைப்படித்தாலுஞ்சிதம்பரம்வந்த
பலனதல்லவோபாருங்கடி. 39

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம் - பசும்
பொன்னுந்தனிப்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணனைப்
பணியக்கும்மியடியுங்கடி. 40

சிதம்பரக்கும்மி-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார் திவ்வியசரித்திரக் கீர்த்தனைகளின்

அகராதி.

விருக்கங்கள் அகராதி.

—()—